THE ACTS OF THE APOSTLES,

IN BURMESE.

။ တမန်တော်ဝတ္ထု ။

။ အိုသောဗိလု ။ ယေရှုသည်ရွေးကောက်သော ၁။၁
တမန်တော်တို့ကို ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်မှာထား ၂
တော်မူပြီးမှချီတက်ကြွတော်မူသောနေ့မရောက်
မှီကျင့်တော်မူသမျှတို့ကိုဟုင်သွန်သင်တော်မူသမျှ
တို့ကို ဟုင်ထုတ်ဖော်၍ အထက်ကျမ်းစာကိုငါသည်
စီရင်ရေးထားခဲ့ပြီး ။ အသေသတ်ချင်းကိုခံတော်မူ ၃
ပြီးလျှင်ထိုတမန်တော်တို့အားအရက်လေးဆယ်ပ
တ်လုံးကိုယ်ကိုပြ၍ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်နှင့်စ
ပ်ဆိုင်သောအရာတို့ကို မြွက်တော်မူလျက်မညင်း
ခံနိုင်သောအမှတ်လက္ခဏာအများအားဖြင့်မိမိရှင်
သည်အကြောင်းကိုပြတော်မူ၏ ။ ထိုတမန်တော် ၄
တို့ကိုစုဝေးစေတော်မူပြီးမှယေရုရှလင်မြို့မှမထွက်
မသွား ဘဲခမည်းတော်၏ဂတိကို ငံ့ရနေမည်အ
ကြောင်းမှာတော်မူ၍ထိုဂတိတော်ကိုငါဟောပြော
သဖြင့်သင်တို့သည်ကြားသိရပြီး ။ ဂတိတော်အချ ၅
က်ကားယောဟန်သည်ရေနှင့်သာနှစ်ချင်းကိုပေး၏။
သင်တို့သည်များမကြာသန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်
နှင့်နှစ်ချင်းကိုခံကြရလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏ ။ ထို ၆

၆ ။ တမန်တော်တို့သည်လည်းစုဝေးကြသောအခါ။ သ
ခင်ဘုရား ။ ယခုအခါကိုယ်တော်သည်အိသရေလ
လူတို့အားနိုင်ငံကို ပေးတော် မူမြန်မည်လောဟုမေး
၇ လျှောက်ကြလျှင်သခင်သည်ဤသို့မိန့်တော်မူ၏ ။ ခ
မည်းတော်၏ တန်ခိုးအားဖြင့်စီရင်တော်မူသောအ
၈ ချိန်အခါကိုသိရသောအခွင့်သင်တို့ ၌မရှိ ။ ထိုသို့
မရှိသော်လည်းသင်တို့အပေါ် ၌သန့်ရှင်း သောဝိညာ
ဉ်တော်ဆင်းသက်သဖြင့်သင်တို့သည်တန်ခိုးကိုခံ
ရ၍ယေရုရှလင်မြို့ မှစသောယုဒပြည်ရှမာရိပြည်
မြေကြီး စွန်း တိုင်အောင်ငါ၏သက်သေဖြစ်ကြလိမ့်
၉ မည့်ဟုမိန့် တော် မူသည်ကိုတမန်တော် တို့သည်
ကြည့်ရှုနေစဉ်သခင်သည် ချီတက် ကြွတော် မူသ
ည်ဖြစ်၍ တိမ်လွှာသည်ကိုယ်တော်ကို မျက်ကွယ်
၁၀ အောင်ခံယူလေ၏။ ထိုသို့ခံယူ ကြွတော် မူသည်ကို
တမန်တော်တို့ သည်မိုဃ်းကောင်းကင်ပေါ်သို့စေ့
စေ့ကြည့် မျှော်လျက် နေကြသောအခါလူ နှစ်ယော
က်တို့သည်ဖြူစင်သောအဝတ်ကိုဝတ်လျက်အနား
၁၁ သို့ချဉ်း၍။ ဂါလိလဲလူတို့ ။ အဘယ် ကြောင့်မိုဃ်း
ကောင်း ကင်သို့ ကြည့်မျှော်လျက်နေကြသနည်း ။
သင်တို့နှင့်ခွာ၍ ကောင်းကင်သို့ချီတက် ကြွတော်မူ
သောယေရှုသည်သင်တို့မျက် မှောက်ကောင်းကင်
သို့ကြွသွားတော်မူသကဲ့သို့တဖန်ကြွလာတော်မူလ
၁၂ တ္တံ့ဟုဆို၏ ။ ။ ထိုအခါယေရုရှလင်မြို့ နှင့်အ
နီး။ဥပုသ်နေ့၌ သွားသောခရီးသာ ကွာ၍သံလွင်အ

မည်ရှိသောတောင်မှယေရုရှလင်မြို့သို့တမန်တော် ၇။
တို့သည်ပြန်ကြ၏။ ရောက် ကြလျှင်ပေတရု။ ယာ ၁၃
ကုပ်။ ယောဟန်။ အန္ဒြေ။ဖိလိပ္ပု။သောမ။ဗာသော
လောမဲ။ မဿဲ။ အာလဖဲသား ယာကုပ်။ ရှိမုန်
ဇေလုတ်။ ယာကုပ်ညီယုဒတို့သည်တည်းခိုရာ
အိမ်အထက်ခန်းအပေါ်သို့တက်ကြ၏။ ယေရှု၏မ ၁၄
ယ်တော်မာရိမှစ၍ မိန္မတို့နှင့်ညီတော်တမန်တော်
အားလုံးတို့သည်တညီတညွတ်တည်းကျိုးစား၍ပ
ဌနာပြုလျက်နေကြ၏။ ။ ထိုအခါအရေအတွက် ၁၅
အားဖြင့်တရာနှစ်ဆယ် သောတပည့် တော် များ တို့
၏အလယ်၌ပေတရုသည်ထ၍ဤသို့ဆို၏။ ညီအစ် ၁၆
ကိုတို့။ယေရှုကိုဖမ်းဆီးသောသူတို့အားပြညွှန်သော
ယုဒကိုအစွဲပြု၍သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည်
ဒါဝိဒ်မင်း၏နှုတ်ဖြင့်ဗျာဒိတ်ထားတော် မူသောကျ
မ်းစာချက်အတိုင်းမပြည့်စုံဘဲမနေရ။ ထိုသူသည် ၁၇
ငါတို့နှင့်ရေတွက်ဝင်ချင်းသို့ ရောက် ၍ ဆရာ၏အ
ရာကိုခံရပြီ။ထိုသူသည်မတရားသောအမှုကို ပြု ၁၈
၍ရသောအခနှင့်မြေကိုဝယ်၍ပျပ်စပ်ကျလည်း လျှ
က်ဝမ်းကွဲ၍အအူများပေါက်လေ၏။ထိုအကြောင်း အ ၁၉
ရာကိုယေရုရှလင်းမြို့၌နေသောသူအပေါင်းတို့သည်
သိကြ၍မိမိတို့ဘာသာအား ဖြင့်ထိုမြေကိုအကေ
လဒမဟု၍ တွင် ၏။ အနက် ကား သွေးမြေဆိုလို
သည်။ ဆာလံကျမ်းစာ၌လာသည်ကား ထိုသူ၏နေ ၂၀
ရာကိုတောကဲ့သို့ လွတ်လပ် စေသဖြင့်အဘယ်သူ

၅' ကိုမျှမရှိစေနှင့်။ သူ၏အရာကိုလည်းအချားသူရ
၂၁ သည်ဖြစ်စေသောဟုရေးမှတ်သတည်း။ထိုကြောင့်
၂၂ ယောဟန်သည်ရေနှစ်မင်္ဂလာကိုပေးသည်မှစ၍သ
ခင်ယေရှုသည် ငါတို့နှင့် ခွာ၍ ချီတက်ကြွတော် မူ
သောနေ့တိုင် အောင်တပည့်တော် တို့နှင့် အတူကျင်
လည့်သွားလာတော်မူသောကာလပတ်လုံးငါတို့နှင့်
ပေါင်းဖော်၍နေသောတစုံတယောက်သောသူသည်
ထိုသခင်သေခြင်းမှထမြောက်၍ရှင်တော်မူပြန်သည်
အကြောင်း ကိုဟောပြော၍ငါတို့နှင့်အတူသက်သေ
၂၃ ဖြစ်ရမည်ဟုပေတရုဆို၏။ ။ဗာသာဗဟုခေါ်
ဝေါ်၍ယုသ္တုအမည်သစ်ရပြန်သောယောသပ်နှင့်
မဿိအ်နှစ်ယောက်ကိုထား၍ ဤတို့ဆုတောင်း
၂၄ ကြ၏။ လူအပေါင်းတို့၏ စိတ်နှလုံးကိုသိတော် မူ
၂၅ သောသခင်ဘုရား။ ယုဒသည် မိမိနေရာအရပ်သို့
သွားအံ့သောငှါရွေလျော့သောဆရာ၏အဖြစ်တည်း
ဟုသောတမန်တော်၏ အရာကိုခံစေခြင်း ငှါ ဤသူ
နှစ်ယောက် တို့တွင်ရွေး ကောက်တော် မူသောသူ
၂၆ ကိုပြတော် မူပါဟုဆုတောင်းပြီးမှစာရေးတံပြု ကြ
သဖြင့်မဿိသည်စာရေးတံကိုရ ၍တကျိပ်တပါး
သောတမန်တော်တို့နှင့်ရေတွက်ဝင်ချင်းသို့ရောက်
၂။၁ ရ၏။ ။ထိုသူအပေါင်းတို့သည်ပင်တေကုတ္တ
ပွဲနေ့ရောက်သောအခါတညီတညွတ်တည်း စည်း
၂ ဝေး၍နေကြ၏။ထိုအခါလေပြင်းမှုတိုင်းနှင့်တူသော
အသံသည်တခဏချင်း ကောင်းကင်မှလာ၍ထိုသူ

တို့နေထိုင်သောအိမ်နှံ့ပြည့်၏။ ထိုအခါမီး လျှံနှင့်တူ
သောလျှာစ်ခွ ရှိသောလျှာများသည်ထင်ရှား ၍အသီး
အသီးထိုသူတို့အပေါ် ၌တည်ရပ်နေ၏ ။ ထိုသူအ ၄
ပေါင်းတို့သည်လည်းသန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်
ပြည့်စုံကြသဖြင့်ဝိညာဉ်တော်သည်ဟောပြောသော
အခွင့်ကိုပေးတော် မူသည့်အတိုင်း အမျိုးမျိုးသော
ဘာသာစကားအားဖြင့်ဟောပြောချင်းကို ပြုကြလေ
၏။ ထိုရောအခါတရားကိုရိုသေ၍ယုဒဘာသာ၌ ၅
သောလူမျိုး တကာကောင်းကင်အောက် ရှိသမျှတို့
သည်ယေရုရှလင်မြို့၌တည်းနေကြ၏ ။ ထိုအသံသ ၆
ည်ပြည်လာသောအခါလူများတို့သည်စုဝေးလာကြ
သဖြင့်အသီးအသီးအချား အချား သောမိမိတို့ဘာ
သာအလျောက်တမန်တော်တို့သည်ဟောပြောသည်
ကိုကြားကြသည့်ဖြစ်၍မိန်းမောလျက်ရှိနေကြ၏။
ထိုလူအပေါင်းတို့သည်အံ့ဩဘွယ်တကားဟု၍ ၇
မိန်းမောတွေဝေလျက်ပင်၍သို့အချင်းချင်းဆိုကြ၏။
ယခုဟောပြောသောသူအားလုံးတို့သည်ဂါလိလဲလူ ၈
ဖြစ်သည်မဟုတ်လော ။ သို့ဟုတ်လျှင်ငါတို့ကိုအ
သီးအသီး မွေး ဖွား ရာဌာန၌ဘာသာစကား များ
ကိုငါတို့ကြားရသည်အဘယ်သို့နည်း။ ပါသိပြည် ၉
မှစ၍မေဒိ။ဧလံ။မေသောပေါတာမိ။ယုဒ။ကပ္ပဒေါ
ကိ။ပုန္တု။အာသိ။ဖြုဂိ။ပမ်ဖုလိ။ အဲဂုပ်တုပြည်တို့ ၁၀
၌နေသောသူ။ကုရင်ပြည်နှင့်စပ်သောလိဗုကျေး လ
က်၌နေသောသူ။ ရောမမြို့မှလာသောဧည့်သည်

၂။ ၁၁ များယုဒလူဖြစ်စေ ဘာသာဝင်ဖြစ်စေ။ ကရက်ပြည်
သား။ အာရာဗိပြည်သားအသီးအသီးဖြစ်ကြသော
ငါတို့အားဤသူများ သည်ဘုရားသခင်၏အံ့ဘွယ်
သောအရာတို့ကိုငါတို့ အမျိုး ဘာသာ အလျောက်
ဟောပြောကြသည်ကို ကြား ရပါသည်တကားဟု
၁၂ ပြောဆိုကြ၏။ ထိုလူအပေါင်းတို့သည်မိန်းမောတွေ
ဝေလျက်ရှိသဖြင့်တွေးတောသောစိတ်နှင့်၍အမှုအ
အရာသည် အဘယ် အမှုအရာဖြစ် နိုင်သနည်း ဟု
၁၃ အချင်းချင်းပြောဆိုကြ၏။ အချို့သောသူတို့ကဤသူ
တို့သည်ချိုသောစပျစ်ရည်နှင့်ပြည့်ဝသည်ဟု ကဲ့ရဲ့
၁၄ ပြောဆိုကြ၏ ။ ။ ထိုအခါတကျိပ်တပါးသော
တမန်တော်တို့ နှင့်တကွ ပေတရုသည် ထလျက် ဤ
သို့အသံကိုထုတ်ဖော်၍ဟောပြောလေ၏ ။ ယေရု
ရှလင်မြို့၌နေသောသူမှစ၍ယုဒလူအပေါင်းတို့ ။ ဤ
အရာကိုသင်တို့ သည်သိမြင်ရအောင်ငါစကား ကို
၁၅ စေ့စေ့နားခံကြလော့။ ယခုနံနက်တချက်တီးအချိန်
သာရှိသည်ဖြစ် ၍ သင်တို့ထင်သည့်အတိုင်းဤသူများ
၁၆ ရစ်မူးသည်မဟုတ်။ ဤအရာကားယောလအမည်ရှိ
သောပရောဖက် ဆရာသည်ဟောထား သောအရာ
၁၇ ပေတည်း။ ဟောထားသည်အချက်ကားအဆုံးသော
နေ့ရက် ကာလ၌လူမျိုးတကာတို့အပေါ် မှာငါသည်
ဝိညာဉ်တော်ကိုသွန်လောင်းမည်။ သင်တို့၏သားသ
မီးများသည်ပရောဖက်ဆရာ ပြု ၍ ဟောပြောကြ
လိမ့်မည်။ အသက်အရွယ်ငယ်သောလုလင်တို့သည်

ထူးဆန်းသောရူပချုံတို့ကိုတွေ့မြင်ကြလိမ့်မည် ။အ ၂။
သက်အရွယ် ကြီးရင့်သောသူတို့သည်လည်း နိမိ
တ်အိမ္မက်တို့ကိုမြင်ကြလိမ့်မည် ။ ထိုနေ့ရက်တို့၌ ၁၈
လည်းငါ၏အမှုကိုဆောင်ရွက်သောယောကျ်ားမိ
မ္မတို့အပေါ်မှာဝိညာဉ်တော်ကိုငါသွန်းလောင်းသည်
နှင့်ထိုသူတို့သည်ပရောဖက်ပြု၍ဟောပြောကြလိ
မ့်မည် ။ အထက်မိုဃ်းကောင်းကင်မှာအံ့ဘွယ်သော ၁၉
အရာတို့ကိုဌင်မြေကြီးအပေါ်မှာသွေး ။မီးလျှံ။မီးခိုး
တည်းဟူသောနိမိတ်လက္ခဏာတို့ကိုငါပြမည်။သ ၂၀
ခင်ဘုရား၏ထူးမြတ်သောနေ့ရက်မတိုင်မှီ၌နေသ
ည် မှောင်မိုက်အတိဖြစ်လိမ့်မည် ။ လသည်လည်း
အသွေးဖြစ်လိမ့်မည် ။ ထိုအခါအကြင်သူတို့သည် ၂၁
သခင်ဘုရားကိုပဌနာပြုကြ၍ ထိုသူတို့သည်ကယ်
မချွတ်သို့ရောက်လတ္တံ့ဟုဘုရား ဗျာဒိတ်တော်ရှိ
၏။ ။အိသရေလလူတို့။ ငါစကားကိုနားထောင် ၂၂
ကြလော။နာဇရက်သား ဖြစ်သောယေရှုသည်သင်
တို့သိကြသည့်အတိုင်းဘုရားသခင်၏အခွင့်နှင့်တ
န်ခိုး ။ အံ့ဘွယ်အရာ။ နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကိုသင် ၂၃
တို့အလယ်မှာပြုသဖြင့်ထင်ရှားစေတော် မူသောသူ
ဖြစ်လျက် ထိုယေရှုကိုဘုရားသခင်ပြဋ္ဌါန်းတော် မူ
သော အလိုတော်အား ဖြင့်၎င်အနာဂတဉာဏ်
တော်အားဖြင့်၎င်အပ်နှံတော် မူသည်နှင့်အညီသင်
တို့သည်ဖမ်းဆီး၍မတရား သောသူတို့လက်ဖြင့်လ
က်ဝါးကပ်တိုင်၌သံရိုက်လျက်ကွပ်မျက် ကြ၏ ။

၂။၂၄ ထိုသူကိုသေချင်း၏ဆင်းရဲဝေဒနာသည်အစဉ်တု
ပ်နှောင်ချုပ်ကိုင်၍မနိုင်သည် နှင့်ထိုဝေဒနာကိုဘု
ရားသခင်သည်တားမြစ်၍သေချင်း မှထမြောက်စေ
၂၅ တော်မူ၏။ဒါဝိဒ်မင်းသည်ထိုသူကိုအစွဲ ပြု၍ဤ
သို့ဆို၏ ။ အစဉ်ထာဝရဘုရားသည်ငါမျက်မှော
က်၌ ရှိတော်မူသည်ကိုအစဉ်မပြတ် ငါမြင်ရပါ
၏။အဘယ်ကြောင့်ခဉ်းဟူ မူကားငါသည်တုန်လှုပ်
ချင်းမရှိရအောင်ထိုဘုရား သခင်သည်ငါလက်ျာဘး၌
၂၆ တည်တော်မူ၏ ။ ထိုကြောင့်ငါ၏စိတ်နှစ်လုံးသာ
ရာချင်း ။ ငါ၏လျှာသည်လည်းရွှင်လန်းချင်းရှိ၏ ။
၂၇ ထိုထက်ငါ၏အသားသည်လည်း မျှော်လင့်ချက်
ကျိန်းဝပ်လိမ့်မည် ။ အဘယ်ကြောင့်ခဉ်းဟူမူကား
ကိုယ်တော်သည်ငါ၏စိတ်ဝိညာဉ်ကိုအရူပဘဝ၌
ပြစ်ထားတော်မမူ၍ကိုယ်တော်၏သန့်ရှင်းသောသူ
အားလည်းပုပ်စပ်ချင်းကို ရှိစေတော်မမူဘဲလျက်
၂၈ အသက်ရှင်ချင်းသို့ရောက်သောလမ်းကိုပြညွှန်၍ချ
က်နှာတော်ကိုဖူးမြင်ရသဖြင့်ရွှင်လန်းသောစိတ်နှ
င့်ငါကို ပြည့်စုံစေတော် မူလတ္တံ့ ဟုဒါဝိဒ်ဆို၏ ။
၂၉ ။ ညီအစ်ကိုတို့ ။ အမျိုး၏အဖဖြစ်သောဒါဝိဒ်၏ အ
ကြောင်းကိုငါသည်သင်တို့အား အတည့်အလင်း
ပြောလိုသည်။ထိုဒါဝိဒ်သည်သေ၍သင်္ဂြိုဟ်သော
၃၀ တွင်းကယနေ့တိုင်အောင်ငါတို့၌ ရှိ၏။ ထိုသူသည်
ကားမိမိအမျိုးအနွယ်ကိုမိမိပလ္လင်၌ဘုရား သခင်သ
ည်ထားတော်မူမည်ဟု ဗျာဒိတ်ကျိန်ဆိုတော်မူသည်ကို

ပရောဖက်ဉာဏ်အားဖြင့်သိ၍ခရစ်တော်သည်ထ
မြောက်မည့်အကြောင်းကိုရဥ် မှတ်လျက်အရှုပဘ
ဝ၌မဖြစ်ထား၍အသားသည်လည်းပုပ်စပ်ချင်းသို့မ ၃၁
ရောက်သည်ဟုအနာဂတ်ဉာဏ် နှင့် ဟောလေ
၏။ ထိုယေရှုကိုဘုရားသခင်သည်ထမြောက်စေ ၃၂
တော်မူသည်ကိုငါတို့အားလုံးသည်သက်သေခံဖြစ်
ကြ၏။ ထိုသို့ဘုရားသခင်၏လက်ျာတော်၌ချီးမြှင့် ၃၃
သည်ဖြစ်၍ခမည်းတော်အထံမှသန့်ရှင်းသောဝိညာ
ဉ်တော်၏ဂတိကိုခံပြီး၍သင်တို့သည်ယခုသိမြင်
ကြားရသမျှသောအရာကိုသွန်လောင်းတော်မူ၏။
ဒါဝိဒ်သည် ကောင်း ကင် သို့မတက်ဘဲလျက်၍သို့ ၃၄
ဆို၏။ အစည်ထာဝရဘုရား သည်ငါသခင်အား ၃၅
သင်ရန်သူတို့ကိုသင်၏ခြေတင်ရာငါမထား မှီကာ
လပတ်လုံး ငါလက်ျာ ဘက် ၌ထိုင်နေလောဟုမိန့်
တော် မူသည်အချက်ကိုဒါဝိဒ်ဆို၏ ။ ထိုကြောင့် ၃၆
သင်တို့သည်လက်ဝါး တိုင်၌ကွပ် မျက်သောယေရှု
ကိုဘုရား သခင်သည်ခရစ်တော်အရာ၌ငင် အစိုးရ
သောအရှင်အရာ၌ငင်ခန့်ထားတော် မူသည်အကြော
င်းကိုဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်း တို့အဟုတ်အ
မှန်သိကြလောဟုပေတရုဟောလေ၏ ။ ။ ထို ၃၇
သူတို့သည်ကြားရလျှင်စိတ်နှစ်လုံးကြင်နာချင်းရှိ၍
ညီအစ်ကိုတို့။ အဘယ်သို့ပြုရအံ့နည်း ဟုပေတ
ရုမှစ၍အချားသောတမန်တော်တို့အား ဆို ကြ၏။
ပေတရုဆိုပြန်သည်အရာကားသင်တို့သည်နောင် ၃၈

၂။ တရကြသဖြင့်ကိုယ်အဖြစ်မှလွတ်ရမည်အကြော
င်းယေရှုခရစ်၏ဘာသာသွင်းချင်းအလို၌ရေနှစ်မင်္ဂ
လာကိုအားလုံး ခံကြလော။ ထိုသို့ခံယူသောသန့်ရှင်း
သောဝိညာဉ်တော်တည်းဟူသောကျေးဇူး တော်ကို
၃၉ ခံရကြလိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား
ဂတိတော်သည်သင်တို့နှင့် ရင်သင်တို့သား သမီးနှင့်
၎င်အဝေး၌ရှိသောသူတို့တွင်အစည်ထာဝရဘုရား
တည်းဟူသောငါတို့ဘုရားသခင်သည်ခေါ်တော်မူ
၄၀ သမျှသောသူတို့နှင့်ဆိုင်ပေသည်ဟုဟော၏။ မ
ဖြောင့်မမှန်ဖောက်ပြန်သော၌အမျိုးမှကယ်တင်ချ
င်းကိုခံကြလောဟုအထူးထူးအပြားပြားသောစကား
တို့ဖြင့်သက်သေခံ၍ တိုက်တွန်း သွေး ဆောင်လေ
၄၁ ၏။ ။ ထိုစကားကိုအသင့်နှစ်လုံးသွင်းမိသော
သူတို့သည်ရေနှစ်မင်္ဂလာကိုခံ ကြ၍ ထိုနေ့၌အရေ
အတွက်အား ဖြင့်သုံး ထောင်မျှလောက်သောလူတို့
၄၂ သည်ဝင်ကြ၏။ ထိုသူများသည်တမန်တော်တို့၏
အဆုံးအမဩဝါဒကိုခံချင်း။ အပေါင်းအသင်းဖွဲ့ချင်း။
မုန့်ကိုဖဲ့ချင်း။ ပဌနာပြုချင်း။ ဤအမှုတို့ကိုအမြဲဆော
၄၃ င်ရွက်၍နေကြ၏။ လူအပေါင်းတို့သည်ကြောက်လ
န့်ချင်း ရှိသည်ဖြစ်၍တမန်တော်တို့သည် အံ့ဘွယ်
သောအရာနိမိတ်လက္ခဏာအများ တို့ကို ပြု၍ နေ
၄၄ ကြ၏။ ယုံကြည်ချင်းသို့ရောက်သောသူအပေါင်းတို့
သည် အတူတဝေးတည်းနေကြသဖြင့်မိမိတို့၌ရှိသမျှ
၄၅ ကိုဆက်ဆံ၍ သာသုံးဆောင်ကြ၏။ မိမိပစ္စည်းဥ

ခွာတို့ကိုရောင်ချပြီးလျှင်သုံး ဆောင်ရုံမရှိသောသူ ။ ၂
ဟူသမျှတို့အားဝေးငှါချင်း ကိုပြုကြ၏။ ထိုသူတို့ ၄၆
သည်လည်းဗိတ်မှာ်နဲ့ တော်၌နေ့တိုင်းအစည်တည်
တည့်ဘတ်တည်းရောက် မြဲရောက်ကြ၍ကိုယ်အိမ်၌
မုန့်ကိုဖဲ့လျက်ကြည်ဖြူ ရွှင်လန်း ဝမ်းမြောက်သော ၄၇
စိတ်နှင့်အစာအာဟာရကိုသုံး ဆောင်ကြ၏။ ဘု
ရားသခင်ကိုလည်းချီး မွမ်းချင်းကို ပြု၍လူအပေါင်း
တို့ရှေ့မှာမျက်နှာပွင့်လန်း ချင်း အခွင့်ကိုရကြ၏ ။
ကယ်တင်ချင်း သို့ရောက်သောသူတို့ကိုလည်းနေ့
တိုင်းအစည်းသခင်ဘုရားသည်သင်း ဝင်စေတော်မူ
၏ ။ ။ ထိုနောအခါပဌနာပြုရသောသုံး ချက် ၁ ။
တီး အချိန်၌ပေတရုနှင့်ယောဟန်တို့သည်ဗိတ်မှာ
န်တော်သို့ တက်မည်လာကြသည် ရှိသော်အမိဝမ်း ၂
ထဲမှစ၍ ခြေ ဆွံ့သောလူ တယောက်ကိုဗိတ် မှာန်
တော်ထဲသို့ဝင်သောသူတို့မှအလှူတောင်းခံရအော
င်သူတပါး တို့သည်ချီပို့၍တင့်တယ်တံခါး အမည်
ရှိသောတံခါးအနား၌ထားမြဲ ရှိသည်အတိုင်းချီပို့၍
ထားလေ၏။ ပေတရုနှင့်ယောဟန်တို့သည်ဗိတ်မှ ၃
န်တော်သို့ဝင်မည်လာကြသည်ကိုထိုသူကမြင်လျှ
င်အလှူကိုတောင်းလေ၏။ ထိုအခါပေတရုနှင့်ယော ၄
ဟန်တို့သည်ထိုသူကိုစေ့စေ့ကြည့်၍ငါတို့အားကြ
ည့်မျှော် လောဟုဆိုလျှင်ထိုသူသည်တစုံတခုသော ၅
အလှူဝတ္ထု ကိုရမည်စိတ်ထင်နှင့်တမန်တော်တို့ကို
ကြည့်မျှော်၍အာရုံပြု၏။ ပေတရုကလည်းငါ၌ရွှေ ၆

၃ ။ ငွေမရှိ။ရှိသည်အရာကိုသင်အားငါပေး၏။ နာဇရ
က်သားဖြစ်သောယေရှုခရစ်၏အခွင့်တော်အားဖြင့်
၇ ထ၍သွားလမ်းလော့ဟုဆိုသျှက်ထိုသူ၏လက်ျာလ
က်ကိုကိုင်၍ချီကြွလေသောကာ ခြေနှစ်ဖက်ဖ
၈ မျက်စိတို့သည်ခွန်အားကိုရသဖြင့်ရုတ်တရက်ခုန်
၍မတ်တတ်ရပ်ပြီးလျှင်သွားလမ်းလေ၏။ ခုန်လျက်
ခုန်လျက်သွားလမ်းရာနှင့်လည်းဘုရားသခင်ကိုချီးမွ
မ်း၍ တခန်တော်တို့နှင့် အတူဗိမာန်တော်ထဲသို့
၉ ဝင်လေ၏ ။ ထိုသို့သွားလမ်း၍ဘုရားသခင်အားချီး
မွမ်းသည်ကိုလူအပေါင်းတို့သည်မြင်ကြ၍ထိုသူသ
၁၀ ည်ဗိမာန်တော်၏တင်တယ်တံခါးအနားနှင့်အလှူ
ခံ၍ထိုင်နေသောသူဖြစ်သည်ကိုသိကြသဖြင့်သူနှ
၁၁ ဖြစ်သည်အမှုကိုမိန်းမောတွေဝေချင်းရှိကြသည်နှ
င့်ထိုသူသည်ပေတရုယောဟန်တို့ကိုကိုင်၍နေရာ
အရပ်ရှောလောမုန်ကနားပြင်အမည်ရှိသောကနား
၁၂ ပြင်သို့ပြေးဝင်၍စုဝေးကြ၏ ။ ။ ပေတရုသည်
မြင်လျှင်ထိုလူများတို့အား၍သို့မြွက်ဆို၏ ။ အိုသ
ရေလလူတို့။ အဘယ်ကြောင့်၍အမှုကိုအံ့ဩကြ
သနည်း ။ ဤသူသွားလမ်းနိုင်သည်အခွင့်ကိုငါတို့
သည်ကိုယ်တန်ခိုးသီလအားဖြင့်ပေးဘိသကဲ့သို့
အဘယ်ကြောင့်ငါတို့ကိုစေ့စေ့ကြည့်ကြသနည်း ။
၁၃ အာဗြဟံဣဇာက်ယာကုပ်မှစ၍ငါတို့အဘများ၏
ဘုရားသခင်သည်မိမိသားတော်အားဘုန်းအသရေ
ကိုချီးမြှင့်တော်မူပြီး ။ ထိုသခင်ကိုသင်တို့သည်

ပိလတ်မင်းလက်သို့အပ်နှံ၍ထိုမင်း သည်လွှတ်စေ ။ ၃
သင့်သည်ဟုစီရင်သော်လည်း သင်တို့သည် လက်
မခံဘဲငြင်းပယ်ကြ၏ ။ စိတ်သန့်ရှင်း ဖြောင့်မတ် ၁၄
တော်မူသောသခင်ကိုငြင်း ပယ်၍ လူအသက်ကို
သတ်ချင်းအပြစ်ရှိသောသူတယောက်ကိုရမည်အ
ကြောင်း သင်တို့သည်တောင်း လျှောက်သဖြင့်အသ
က်ရှင်ချင်း သို့ပို့ဆောင်တော်မူသောအရှင်ကိုကွပ် ၁၅
မျက်ကြပြီးတကား။ထိုအရှင်ကိုဘုရားသခင်သည်
သေခြင်းမှထမြောက်စေတော်မူသည်ကိုငါတို့သည်
သက်သေခံဖြစ်ကြ၏ ။ ထိုသခင်၏ အခွင့်တန်ခိုး ၁၆
တော်ကိုရုံကြည်သောအားဖြင့်ထိုတန်ခိုးတော်သည်
သင်တို့သိမြင်ရသော၊ဤသူ၏ခွမ်အားကိုပေး၍ပြည့်
စုံစေတော်မူပြီး ။ ထိုသခင်ကြောင့်ရသောသဒ္ဓါသ
ည်သင်တို့မျက်မှောက်တွင်ဤသူ နှစ်စေ့စုံချင်း အခွ
င့်ကိုပေး၍ရှိလေပြီး ။ ယခုလည်းညီအစ်ကိုတို့။သင် ၁၇
တို့မှစ၍အစိုးရသောမင်းများသည်မသိလျက်ပင်ထို
အမှုကို ပြုကြသည်ငါသိ၏။ ခရစ်တော်သည်ခံရ ၁၈
မည်ဟုပရောဖက်ဆရာအပေါင်း တို့သည်အနာဂ
တ်ကိုဖွက်ဖော်၍ဘုရား သခင်ဗျာဒိတ်ထား တော်
မူသောအမှုကိုထိုသို့အားဖြင့်ပြီးစီးတော်မူပြီး ။ ထို ၁၉
ကြောင့်သင်တို့အပြစ်များကိုပြေစေချင်း၌ခရောင်တ
ရ၍ စိတ်ပြောင်းလဲချင်း သို့ရောက်ကြလော့။ အပြစ်
ပြေသည်ရှိသော်အစည်ထာဝရဘုရား အထံတော်
မှချမ်းသာသောခေတ်ကာလရောက်လာလိမ့်မည် ။ သ ၂၀

၃။ ငတို့အဘမိ အလိုငှါရှေ့ မြွာခန့်ထား တော်မူ နှင့်သော
၂၀ ယေရှုခရစ်ကိုစေလွှတ်တော် မူလိမ့်မည်။ ကမ္ဘာဦး
မှစ၍သန့်ရှင်းသောပရောဖက်ဆရာတော်တို့နှုတ်
ဖြင့်ဘုရားသခင်သည်မြွက်ထားတော်မူထသော။
အလုံးစုံသောအရာတို့ကိုအသစ်ပြုပြင်တော် မူထ
သောကပ်ချိန်မရောက် မှီကာလပတ်လုံး ထိုခရစ်
၂၂ တော်ကိုကောင်းကင်သည်ခံယူသိမ်းထားရ၏။ မောရှေ
အမည်ရှိသောပရောဖက်သည်ငါတို့အဖများ တို့
အားလည်း ဤသို့ဟော၏။ အစည်ထာဝရဘုရား
ဖြစ်တော် မူသောသင်တို့၏ဘုရား သခင်သည် သင်
တို့အမျိုး သားချင်း အထဲ၌ငါနှင့်တူသောပရောဖက်
တပါးကိုသင်တို့အားထွန်းပေါ်စေတော်မူမည်။ ထို
ပရောဖက်သည်ဟောပြောသမျှသောအရာရာတို့
၂၃ ကိုသင်တို့သည်နားထောင်ကြရမည်။ အကြင်သူ
သည်ထိုပရောဖက်စကားကိုနားမထောင်ဘဲနေအံ့
ထိုသူသည် မိမိလူမျိုးအထဲမှပယ်ရှား၍ဖျက်ဆီးချင်း
၂၄ သို့ရောက်လတ္တံ့ဟုဟော၏။ ရှမွေလအမည် ရှိ
သောပရောဖက်မှစ၍ နောက်ဟောသောပရောဖက်
ရှိသမျှအား လုံး တို့သည်ဤသည်နေ့ရက်အချိန်တို့
၂၅ ကိုဟောပြောပြညွှန်ကြပြီး။ သင်တို့သည်ပရောဖ
က်အမျိုးအနွယ်ဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည်အာ
ဗြဟံအားသင်၏အမျိုးအနွယ်အားဖြင့်လူအမျိုးမျိုး
တို့သည်မင်္ဂလာခံကြလိမ့်မည်ဟုမြွက်ထား တော်
မူ၍ငါတို့အဖများ တို့အား ပေး တော်မူသောဝန်ခံချ

ငြိုးတရားတော်နှင့်သင်တို့သည်ဆိုင်ကြ၏ ။ သင်တို့ ၂၆ ။ ၃
အထဲတွင်မိမိဒုစရိုက်တို့ကိုကြည်ရှောင်ပယ်ရှား
သောသူ ရှိသမျှတို့အား မြတ်သောမင်္ဂလာကိုပေး
စေချင်၍ ဘုရားသခင်သည် မိမိသားတော်ကိုသေ
ခြင်းမှထမြောက်စေတော်မူပြီးလျှင်သင့်တို့ရှေ့ဦး စွာ
စေလွှတ်တော်မူသည်ဟုမြွက်ဆို၏ ။ ။ ထိုသို့ ၁ ။ ၄
တမန်တော်တို့သည်လူများတို့အားဟောပြော၍နေ
စဉ်တွင်ဗိတ်မှာခ်မှူးမှစသောယဇ်ပရောဟိတ်တို့နှ
င့်တကွဇဒ္ဒုကဲလူများတို့သည်လာကြသဖြင့်တမန်
တော်တို့သည် လူများတို့အား ဆုံးမဩဝါဒပေး၍ယေ ၂
ရှုကိုအစွဲအမှီပြုလျက်သေခြင်းမှတဖန်ထမြောက်မ
ည်အကြောင်းကိုဟောပြောမြွက်ဆိုသောကြောင့်ထို
မင်း များ တို့သည်စိတ်ပူပန်ချင်းရှိသည် နှင့်တမန် ၃
တော်တို့ကိုဖမ်းဆီးပြီးမှညအချိန်ဖြစ်သောကြောင့်ခ
က်ဖန်နေ့တိုင်အောင်ရှောင်အိမ်၌အကျဉ်းချုပ်ထား
ကြ၏ ။ တရားတော်ကိုကြားထောင်သောသူအများ ၄
တို့သည်ယုံကြည် ချင်း သို့ရောက်၍ အရေအတွက်
အားဖြင့်လူငါးထောင်မျှလောက်ဖြစ်ကြ၏ ။ ။ ခ ၅
က်ဖန်နေ့ရောက်သော်အုပ်ကဲအမှူး ။ လွှတ်အရာရှိ ။
ကျမ်းပြုဆရာ တို့နှင့်အနွှတ်အမည် ရှိသောယဇ်ပ
ရောဟိတ်မင်း ။ ကဲဖ ။ ယောဟန် ။ အာလေဇန္ဒြု ၆
မှစ၍ယဇ်ပရောဟိတ်မင်းမျိုး ရှိသမျှတို့သည်ယေ
ရုရှလင်မြို့၌စုဝေးကြပြီးလျှင်တမန်တော်တို့ကိုအလ ၇
ယ်၌ထား၍အဘယ်သို့သောတန်ခိုး အား ဖြင့်ငါင်အ

၄ ။ ဘယ်သူ၏ အခွင့်အား ဖြင့်ငင်ဤအမှုကိုသင်တို့သ
၈ ည်ပြုဘိသနည်းဟုမေးမြန်ကြ၏ ။ ။ ထိုအခါ
ပေတရုသည်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်စုံ
သဖြင့်ထိုသူတို့အားဤသို့မြွက်ဆို၏။ လူများကိုအ
စိုးရသောမင်းတို့မှစ၍ဣသရေလအမျိုး နှင့်လွှတ်အ
၉ ရာရှိတို့။ အင်္ဂါချို့တဲ့သောလူအားပြုသောကျေးဇူး
အကြောင်း အဘယ်သို့သောအား ဖြင့်အနာရောဂါ
ကင်း သည်ဟူသောအရာကိုငါတို့သည် ယနေ့
၁၀ အစစ်ခံရလျှင်သင်တို့သည်လက်ဝါး ကပ်တိုင်၌ကွ
ပ်မျက်၍ဘုရားသခင်သည်သေခြင်း မှထမြောက်စေ
တော်မူသောနာဇရက်သား ယေရှုခရစ်၏အခွင့်တ
န်ခိုးတော်အား ဖြင့်ဤသူသည်သင်တို့မျက်မှောက်
၌ကျန်းမာ လျက် ရှိသည်ကိုသင်တို့မှစ၍ဣသရေလ
၁၁ လူအပေါင်းတို့သိမှတ်ကြလော့။ ထိုသခင်ကား အ
ချားမဟုတ်။ သင်တို့သည်တိုက်ကိုတည်လုပ်သော
အခါအကြွင်းကျောက်ကိုပယ်ချဖြစ်ဘူး၍တခုတို
က်တောင့်အထွဋ်မှာဖြစ်ရောက်ပြန်သောကျောက်
၁၂ ဖြစ်၏။ထိုသခင်မှတပါးတစုံတယောက်သောလူသည်
ကယ်တင်ချင်းငှါမစွမ်နိုင်။ ထိုသခင်၏အခွင့်တန်
ခိုးတော်မှတပါးငါတို့ကိုကယ်တင်နိုင်သောအခွင့်
တန်ခိုး သည်ကောင်း ကင်အောက်လူတို့တွင်မပေါ်
၁၃ မရှိဘူဟုပေတရုမြွက်ဆို၏။ ။ ထိုမင်းများတို့သ
ည်ပေတရုနှင့်ယောဟန်တို့၏ရဲရင့်သောအဖြစ်ကို
မြင်၍ လူ့ဘတ်မဟုတ်ဘဲကျူသောမညာသာဖြစ်သည်

ဗုဒိမှတ်သဖြင့် အံ့သြော၍နေကြ၏ ။ ထိုသူ နှစ်
ယောက်တို့သည် အထက်ကယေရှု နှင့်အတူ ရှိသည်
၁၄ ကိုသတိရ၍၎င်အနာကင်းသောလူသည်ထိုသူ နှင့်
အတူ ရှိနေသည်ကို မြင်သောကြောင့်ညင်း ခုံဆိုဘွ
၁၅ ယ်ရာမရှိမတွေ့ကြ ။ ပေတရု နှင့်ယောဟန် တို့ကို
လွှတ်တော်မှထွက်သွားစေပြီးလျှင်အချင်း ချင်း တိုင်
၁၆ ပင်ပြော ဆိုကြ၏ ။ ဤလူတို့ကိုအဘယ်သို့ ပြုရအံ့
နည်း ။ ထင်ရှားစွာသောနိမိတ်လက္ခဏာကိုသည်သူ
များ ပြုကြသည်ကိုယေရု ရှလင်မြို့ နေသောသူအ
ပေါင်း တို့သည်သိမြင်ကြ၏ ။ ငါတို့သည်လည်း မ
၁၇ ညင်းမခုံ နိုင်ပြီ ။ သို့ရာတွင်လူများအထဲ၌တိုးပွား
၍မနှံ့မပြားစေချင်း ငှါ ဤသူတို့သည်ထိုအ ခွင့်နှင့်အ
ဘယ်သူအားမျှမဟောမပြောမည်အကြောင်း ကြပ်
တည်းစွာချိမ်း ခြောက်ကြစို့၏ဟုတိုင်ပင်ပြီး လျှင်
၁၈ တမန်တော်တို့ကို ခေါ်၍ ယေရှုအခွင့် နှင့် ဟောပြော
၁၉ သွန်သင်ချင်းကိုအလျှင်းမပြု နှင့်ဟုဆိုကြ၏ ။ ။ပေ
တရုနှင့်ယောဟန်တို့သည်လည်းထိုသူတို့အား ဤ
သို့ပြန်၍ ပြောဆိုကြ၏ ။ ဘုရား သခင်၏စကား
တော်ကိုနား မထောင်ဘဲသင်တို့၏ စကား ကိုနား
ထောင်သော်ဘုရားသခင်ရှေ့မှာသင့်သည်မသင့်သည်
၂၀ ကိုဆင်ချင်ကြလော ။ ငါတို့သည်ကြား လျက် မြင်
လျက်ရှိသော အရာတို့ ကိုမပြော ဘဲမနေနိုင်ရဟု
၂၁ ပြောဆိုကြ၏ ။ သို့အခါတမန်တော်တို့၌အပြစ်ဒဏ်
ပေးသင့်သောအကြောင်းကိုမတွေ့သဖြင့်တဖန်ချိမ်း

၄ ။ ၂၂ ချောက်ပြီးလျှင်လွှတ်ကြ၏ ။ အဘယ်ကြောင့်နည်း
ဟူမူကား အနာကင်း ချင်း နိမိတ်လက္ခဏာကိုခံရ
သောလူသည်အသက်လေး ဆယ်ကျော်ရှိသည်ဖြစ်၍
လူအပေါင်း တို့သည်ထိုအမှုကိုထောက်စ၍ဘုရား
၂၃ သခင်၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းကြ၏ ။ ။တမ
န်တော်တို့သည်လွှတ်သောအခါမိမိတို့အပေါင်း အ
သင်း ဆီသို့သွား၍ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့်လွှ
တ်အရာရှိများတို့သည်မိမိတို့အားပြောဆိုသမျှကို
၂၄ ပြန်ကြားကြ၏ ။ ထိုသူများတို့သည်ကြားရလျှင်တ
ညီတညွတ်တည်းဘုရားသခင်ထံသို့အသံလွှင့်၍ဤ
သို့လျှောက်ကြလေ၏ ။ အစိုးရတော်မူသောအရှင်
ကိုယ်တော်သည်ကောင်းကင်မြေကြီးသမုဒ္ဒရာတို့
မှစ၍ အရပ်ရပ် ရှိလေသမျှတို့ကိုဖန်ဆင်း တော်မူ
၂၅ သော ဘုရား သခင်ဖြစ်တော် မူ၏ ။ ကိုယ်တော်၏
ကျွန်ရင်းဒါဝိဒ်၏နှုတ်ဖြင့်ဤသို့ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူ
၏ ။ အဘယ်ကြောင့်လူမျိုးတို့သည်အမျက်ဟုံဟုံ
ထွက်သနည်း ။ အဘယ်ကြောင့်လူစုတို့သည်အချ
၂၆ ည်း နှီး ကြံစည်သနည်း ။ လောကဒ်အစိုးရသောဧ
ကရာဇ်မင်းတို့သည်ထကြွ၍မှူးမတ်အရာရှိတို့သည်
အစည်းထားဝရဘုရား ကိုရှင်ဘုရား သခင်၏ခရစ်
တော်ကိုဖုင်တဖက်ကနေ၍စည်းဝေကြ၏ဟူသော
၂၇ ဗျာဒိတ်တော်နှင့်အညီ ဟေရုဒ်မင်း ပုန္တိပိလတ်မ
င်း မှစ၍ အိသရေလလူ တပါး မျိုး လူတို့သည်ကိုယ်
၂၈ တော်၏ အလို ရှိသည်အတိုင်းရှေ့မှာလက်တော်ဖြ

ငှ ခွဲဝေစီမံတော်မူနှင့်သမျှတို့ကို ပြီးစေချင်းငှါအဘိ ။ ၄
သိတ်ပေးတော်မူသောသားတော်မြတ်ကိုဤမြို့၌
တဖက်ကရနေ၍စည်းဝေးကြသည်အမှန်ဖြစ်၏ ။
အစည်ထာဝရဘုရား ။ ယခုအခါထိုသူတို့၏ခြိမ်း ၂၉
ခြောက်ချင်းကိုမှတ်တော်မူပါ ။ အခွာရောဂါကင်း ၃၀
စေချင်းငှါလက်တော်ကိုဆန့်တော်မူသဖြင့်ဖင်သား
တော်မြတ်ယေရှု၏အခွင့်နှင့်အံ့ဘွယ်သောအရာနိ
မိတ်လက္ခဏာတို့ကိုဖြစ်စေတော်မူသဖြင့်ဖင်ဘုရား
ကျွန်တော်မျိုးဖြစ်သောသူတို့သည်နှုတ်ကပတ်တ
ရားတော်ကိုရဲရင့်တည်ကြည်စွာဟောပြောမည်အ
ခွင့်ကိုကယ်မသနားတော်မူပါဟုတောင်းလျှောက်
ကြ၏ ။ ။ ထိုသို့ဆုတောင်းပဌနာပြုသည်တွင်စု ၃၁
ဝေး၍နေသောအရပ်တန်လှုပ်ချင်းရှိသည်ဖြစ်၍ထို
သူအပေါင်းတို့သည်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်
ပြည့်စုံသဖြင့်ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရား
တော်ကိုရဲရင့်တည်ကြည်စွာဟောကြ၏ ။ ။ ယုံ ၃၂
ကြည်သောသူအပေါင်းတို့သည်စိတ်နှစ်လုံးတညီ
တညွတ်တည်းရှိကြ၍အဘယ်သူသည်မိမိဥစ္စာ
တစုံတခုကိုငါ့ဥစ္စာဟု၍မဆိုဘဲလျက်မိမိတို့၌ရှိသ
မျှသောဥစ္စာတို့ကိုဆက်ဆံသဖြင့်သုံးဆောင်ကြ
၏ ။သခင်ယေရှုသည်သေချင်းမှထမြောက်သည်အ ၃၃
ကြောင်းကိုကြီးသောတန်ခိုးနှင့်တမန်တော်တို့သ
ည်သက်သေခံကြ၍ထိုသူအပေါင်းတို့သည်ကြီး
သောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံကြရ၏ ။ ထိုသူတို့တွင် ၃၄

၄ ။ သုံးဆောင်မျှလောက်အောင်မရှိသောသူတယော
က်မရှိ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကားအိမ်လယ်
ယာကိုပိုင်သောသူရှိသမျှတို့သည်ရောင်းပြီး လျှင်
၃၅ အိမ်လယ်ယာ၏အဘိုးကိုယူဆောင်ခဲ့၍တမန်တော်
တို့ခြေရင်း၌ထားကြလေသဖြင့်လူများတို့သည်သုံး
ဆောင်မျှလောက်အောင်အသီး အသီး တို့အားဝေ
၃၆ ကမ်းဝေငှကြ၏ ။ ။ ယောသေအမည်ရှိ၍သ
က်သာစေချင်း၏သားဟုဆိုလိုသောဗာနာဗအမည်
သစ်ကိုတမန်တော်တို့သမုတ်ချင်း အား ဖြင့်ရ ပြန်
၃၇ သောကုပရုပြည်သားလေဝိလူတယောက်သည်မိမိ
ပိုင်သောမြေကိုရောင်းပြီး လျှင်မိမိရသောဥစ္စာကို
ယူဆောင်ခဲ့၍တမန်တော်တို့ခြေရင်း၌ထားလေ၏ ။
၅ ။ ၁ ။ အာနနိနှင့်သပ်ဖိရအမည်ရှိသောလင်မယားနှစ်
ယောက်တို့သည်ဥစ္စာတစုံတခုကိုရောင်းချပြီး လျှင်
၂ ထိုသူသည်မိမိခင်ပွန်းနှင့်သဘောတူလျက်အဘိုး၏
တဖို့ကိုဖွက်ထား ခဲ့သဖြင့်တဖို့ကိုသာယူဆောင်ခဲ့
၃ ၍တမန်တော်တို့၏ခြေရင်း၌ထားလေ၏ ။ ပေတရု
သည်လည်းအာနနိ ။ သင်သည်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်
တော်ကိုလှည့်စားလျက်ပင်မြေကိုရောင်းသောအဘိုး
၏တဖို့ကိုဖွက်ထားမည်အကြောင်း စာတန်မာရ်န
တ်သည်သင်စိတ်နှလုံး ကိုအဘယ်ကြောင့်တိုက်
၄ တွန်းဘိသနည်း ။ ထိုမြေရှိစဉ်ကိုယ်ဥစ္စာဖြစ်သ
ည့်မဟုတ်လော ။ ရောင်း၍ရသောဥစ္စာကိုကိုယ်
ပိုင်သည်မဟုတ်လော ။ အဘယ် ကြောင့်သည်အ

မှုအရာကို ကြံစည်သနည်း ။ လူတို့အားသာလျှော့စား
သည်မဟုတ် ။ ဘုရား သခင်တိုင်အောင်လျှော့ စား
လေသည်ဟုပေတရုဆို၏ ။ ထိုစကားကိုကြား လျှ ၅
င်အာနနိသည်လည်၍သေ၏ ။ ထိုအကြောင်း အ
ရာကိုကြား လေသောသူအား လုံး တို့သ ည်အလွန်
ကြောက်လန့်ချင်းသို့ရောက်ကြ၏ ။ လုလင်တို့သည် ၆
လည်းထ၍အလောင်းကောင်ကိုထုပ်ယူပြီး လျှင်ထွ
က်သွား၍သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။ ။ထို့နောက်သုံးနာရီမျှ ၇
လောက်ကြာလျှင်သူ၏ခင်ပွန်း သည်ဖြစ် ခဲ့သောအ
ကြောင်း အရာကိုမသိဘဲလျှက်ဝင်လာ၏။ ပေတရု ၈
ကလည်း ဤမျှလောက်နှင့် မြေကိုရောင် သလောငါ
အား ပြောလော့ဟုဆိုလျှင်ထိုမိန့်သည်ဟုတ်ပါ၏။ဤ
မျှလောက်နှင့်ပင်ရောင်ပေသည်ဟုဆို၏။ ပေတရုက ၉
လည်း အစည်တာဝရာဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်ကိုစုံ
စမ်းမည်သဘောတူ နှင့်အဘယ်ကြောင့်ကြံစည်ကြ
သနည်း။ကြည့်ရှုလော ။ သင်၏ခင်ပွန်းကိုသင်္ဂြိုဟ်
သောသူတို့၏ခြေသည်တံခါးနားမှာရှိသေးသည်ဖြ
စ်၍သင်ကိုလည်းဆောင်ယူသွားလေဦး မည်ဟုဆို
သောကြောင့်ထိုမိန့်သည်ပေတရု၏ခြေရင်း၌လည်၍ ၁၀
သေလေ၏ ။ လုလင်တို့သည်လည်းဝင်၍ထိုမိန့်သေ
သည်ကိုတွေ့လျှင်ဆောင်ယူသွား၍သူခင်ပွန်းအနား
မှာသင်္ဂြိုဟ်ကြ၏ ။ သင်းဝင်သူအပေါင်းမှစ၍ထို ၁၁
အကြောင်းအရာကိုကြားရသောသူအားလုံးတို့သည်
အလွန်ကြောက်လန့်ချင်းသို့ရောက်ကြ၏ ။ ။ တ ၁၂

၅။ မန်းတော်တို့သည်လည်းလူများရှေ့မှာအံ့ဘွယ်သော
အရာနိမိတ်လက္ခဏာအများကိုပြုကြ၍ထိုသူအား
လုံးတို့သည်ဗျာမင်ဆော်ရှာလေ၏ မုခ်ကနားပြင်၌တညီတညွ
၁၃ တ်တည်းနေကြ၏။ အချို့သောသူတို့တွင်အဘ
ယ်သူသည်ရဲဝံ့ဖက်ပြိုင်သမြင့်မပေါင်းဖော်ဝံ့သည်
၁၄ ဖြစ်၍လူများတို့သည်ကောင်းကြီးပေးကြ၏။ သခ
င်ဘုရားနှင့်ယုံကြည်သောသူယောက်ျားမိန်းမအပေါင်း
၁၅ တို့သည်သင်းဝင်ကြ၏။ ပေတရုသည်လမ်းနှင့်ရှော
က်သွားစဉ်အနာစွဲသောသူတို့တွင်တယောက်
ယောက်ကိုသူ၏အရိပ်သည်လွှမ်းမိုးရအောင်လူ
နာတို့ကိုလမ်းသို့ထုတ်၍ခုတင်နေ့ရာပေါ်မှာ
၁၆ ထားကြလေ၏။ ပတ်လည်ဝန်းကျင်ရှိသောမြို့တို့မှ
လူအပေါင်းတို့သည်ယေရုရှလင်မြို့သို့စုဝေးလာကြ
၍အနာစွဲသောသူ၊ နတ်ဆိုးညှဉ်းဆဲသောသူတို့
ကိုသယ်ပို့သူဆောင်ခဲ့ကြသဖြင့်ထိုသူနာအလုံးစုံ
၁၇ တို့သည်အနာကင်းလွတ်ချင်းသို့ရောက်ကြ၏။ ။ထို
အခါယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း။ ဒ္ဓါ၊ဒ္ဓုကဲလူဖြစ်သော
ထိုမင်း၏အပေါင်းအဖော်များသည်ထ၍ဒေါသအ
၁၈ မျက်နှင့်ပြည့်ကြသဖြင့်တမန်တော်တို့ကိုဖမ်းဆီး၍
၁၉ ထောင်ထဲ၌လှောင်းထားကြလေ၏။ ညည့်အခါအ
စဉ့်ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည် ထော
င်တံခါးကိုဖွင့်လှစ်ပြီးလျှင်ထိုသူတို့ကိုပြင်သို့ထွ
၂၀ က်စေ၍သင်တို့သွားကြလော့။ ဗိမာန်တော်၌
ရပ်၍အသက်ရှင်ချင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သောစကားအလုံး

စုံကိုလူများတို့အားဟောပြောကြလော့ဟုမှာခဲ့၏။ ။ ၅
ထိုစကားကို ကြား၍ လျှင်နံနက်စောစော ဗိမာန် ၂၁
တော်သို့ဝင်၍ဆုံးမဩဝါဒပေးကြ၏ ။ ။ ယဇ်ပ
ရောဟိတ်မင်းနှင့်တကွ အပေါင်းအဖော်လူတို့သည်
လာကြ၍လွှတ်အရာရှိ ။ အိသရေလလူတို့တွင်အ
သက်ကြီးရင့်သောသူအားလုံးတို့ကိုစုဝေး စေပြီးမှ
တမန်တော်တို့ကိုခေါ်ချေဟုလုလင်တို့ကိုထောင်ဆီ
သို့စေလိုက်ကြ၏ ။ မင်း လုလင်တို့သည် ထောင်သို့ ၂၂
ရောက်၍တမန်တော်တို့ကိုထောင်ထဲမှာမတွေ့ကြ
လေသော်ဤသို့ပြန်၍လျှောက်ကြားကြ၏ ။ ထော ၂၃
င်တံခါး လည်း သတိနှင့်ကောင်းစွာပိတ်လျက်ရှိသ
ည်ကိုရင်ထောင်စောင့်သူတို့လည်းတံခါးနားမှာရှိနေ
သည်ကိုရင်တွေ့ပါသည် ။ ဖွင့်လှစ်ပြီးမှအထဲ၌အ
ဘယ်သူကိုမျှမတွေ့ပါသည်ဟုလျှောက်ကြ၏ ။ ယ
ဇ်ပရောဟိတ်မင်း။ ဗိမာန်မှူး ။ အဖရှိသောယဇ် ၂၄
ပရောဟိတ်အကြီးတို့သည်ထိုစကားကို ကြားလျှင်
ထိုအမှုသည်အဘယ်သို့သောအမှုဖြစ်မည်နည်းဟု
၍တွေး တောခြင်း ရှိကြစဉ်တယောက်သောသူသ ၂၅
ည်လာ၍ ထောင်ထဲ၌လှောင် ထားသောသူတို့သည်
ဗိမာန်တော်၌ရပ်နေလျက်လူများတို့အားဆုံးမဩ
ဝါဒပေး ၍နေကြသည် ဟုလျှောက်ကြား လေ၏ ။
။ ထိုအခါ ဗိမာန်မှူးသည်မင်း လုလင်တို့နှင့်အတူ ၂၆
သွား ပြန်လျှင်လည်းလူများ တို့သည် မိမိတို့ကိုကျော
က်ခဲနှင့်ပစ်မည်စိုးရိမ်သောကြောင့်တမန်တော်တို့

၅ ။ ၂၇ ကိုဖြည်းညှင်းသာရောစွာခေါ်ယူဆောင်လေ၏။ ထို
သို့ဆောင် ယူပြီး လျှင်လွှတ် တော်၌ ထား ၍ ယဇ်ပ
ရောဟိတ်မင်း သည်တမန်တော်တို့ကို ဤသို့မေးမြန်း
၂၈ လေသည်။ ထို အ ခွင့် နှင့်မဆုမ္မသွန် သင်မည် အ
ကြောင်းသင်တို့အားငါတို့သည်ကြပ်တည်း စွာစီရ
င်မှာထားသည်မဟုတ်လော ။ သို့သော်လည်း ယေ
ရုရှလင် မြို့ကိုသင်တို့အယူဝါဒနှင့်ပြည့်စေသည် ဖြ
စ်၍ငါတို့အပေါ် ၌ထိုသူ၏အသွေးကိုရောက်စေမ
၂၉ ည်သင်တို့ကြံစည်သည့်တကားဟုဆိုပြီးမှပေတရု
မှစ၍တမန်တော်တို့သည်ဤသို့ ပြန်ပြောလေ၏ ။
လူစကား ထက်ဘုရား သခင်စကား တော်ကို နား
၃၀ ထောင်သင့်ပါ၏ ။ သင်တို့သည်သစ်တိုင်၌ဆွဲ၍ကွပ်
မျက်သောယေရှုကိုငါတို့အဘများ၏ဘုရား သခင်
၃၁ သည်သေခြင်း မှထမြောက်စေတော် မူပါပြီ ။ ဣသ
ရေလလူတို့အား နောင်တတရား နှင့် အပြစ်မှလွှတ်
ချင်း တို့ကိုပေး စေခြင်း အကြောင်း ထိုသူကိုအစိုး ရ
သောအရှင် အရာ၌ပင်ကယ်တင်သောသခင်အရာ၌
ပင်ဘုရားသခင်သည်ခန့်ထား တော်မူ၍မိမိလက်ျာ
၃၂ တော်သို့ချီးမြှောက်တော် မူ၏။ ထိုအကြောင်းအရာ
များ သည်အမှန်ဖြစ်သည်ဟုငါတို့သည်သက်သေခံ
ဖြစ်ကြ၏ ။ ဘုရားသခင်စကား တော်ကိုနား ထောင်
သောသူတို့အားပေးသနားတော် မူသောဝိညာဉ် တော်
မြတ်သည်လည်းသက်သေခံဖြစ်တော် မူသည်ဟုဆို
၃၃ ကြ၏ ။ ။ ထိုစကားကိုကြား လျှင်ထိုသူတို့နှစ်

လုံးသည်ကဲ့ပြဲဘ်ဧတတ်ဖြစ်၍တမန်တော်တို့ကိုကွ ။ ၅
ပ်ချက်ရအောင်အချင်းချင်းတိုင်ပင်ပြောဆိုကြ၏ ။
ထိုအခါလူအပေါင်းတို့သည်ရိုသေသော ။ နိုသရ ၃၄
ဦးဆရာဖာရိရှဲလူတယောက်သည်လွှတ်တော်ပေါ
ဒ်ထ၍တမန်တော်တို့ကိုပြင်သို့ခဏထွက်စေပြီး မှ
ဤသို့ပြောဆို၏ ။ အိသရေလလူတို့ ။ ဤသူတို့အား ၃၅
အဘယ်သို့ပြုရမည်ကိုသတိနှင့်ကြည့်ရှုကြဦး
လော ။ အဘယ်ကြောင့်ခည်း ဟုမူကား အထက် ၃၆
ကာသုဒအမည်ရှိသောသူတယောက်သည်ထ၍မိ
မိကိုငါဘားဤမည်သောသူဖြစ်သည်ဟုဆိုလေသ
ဖြင့်သူနှံလူလေးရာမျှလောက်ဆည်းကပ်နေကြ၏။
ထိုသူသည်ဖျက်ဆီးချင်းသို့ရောက်သဖြင့်သူကိုရုံ
ကြည့်သောလူရှိသမျှတို့သည်ဖရိုဖရဲကွဲပြားပျော
က်ကြလေ၏ ။ ထိုသူမရှိသည်နောက်ဂဏတော်ခွဲ ၃၇
စည်တွင်ယုဒအမည်ရှိသောဂါလိလဲလူတယောက်
သည်ထ၍မိမိနောက်သို့လူများကိုသွေးဆောင်လေ
၏ ။ ထိုသူသည်လည်းဖျက်ဆီးချင်းသို့ရောက်သ
ဖြင့်သူကိုရုံကြည့်သောလူရှိသမျှတို့သည်ပျောက်
လွင့်ကြ၏ ။ ယခုလည်းဤသူတို့ကိုရှောင်ရှား၍သူ ၃၈
တို့အလျောက်ရှိကြပါလေစေတော့ဟုငါဆိုသည်။
ဤအကြံဤအမှုသည်လူအကြံအမှုဖြစ်လျှင်ဖျက်
ဆီးချင်းသို့ရောက်လိမ့်မည် ။ ဘုရားသခင်၏အကြံ ၃၉
အမှုဖြစ်လျှင်သင်တို့သည်မဖျက်ဆီးနိုင်ကြ ။ သင်
တို့သည်ဘုရားသခင်၏ရန်သူမဖြစ်ရအောင်သတိ

၃ ။ ၁၉ ပြု ကြလော့ဟုပြောဆို၏ ။ ။ ထိုစကားကိုနာ
ထောင်ချင်း သောသစိတ် ရှိသဖြင့် တမန်တော် တို့ကို
ခေါ်၍ ရိုက်နှက်ပြီး ယျှင်ယေရှု အခွင့်နှင့် မဟောမ
၂၀ ပြောမည်အကြောင်းမြစ်ဘား ၍လွှတ်ကြ၏ ။ တမ
န်တော်တို့သည်လည်းသခင်ယေရှုခရစ်၏အမှုတော်
ကြောင့်မိမိတို့အရှက်ခံထိုက်ကြသည်ဟုမှတ်တော်
မူသည်ကိုဝမ်မြောက်ဝမ်းသာသဖြင့်လွှတ်တော်မှထွ
၂၁ က်သွားကြ၏ ။ မိဘ်မျှာန်တော်ဒိုင်ငင်အိမ်၌ငင်စနှ
တိုင်း ဆုမ္ပသွန်သင်၍ ယေရှုသည်ခရစ်တော်မြစ်၏
ဟူသောမင်္ဂလာသိတင်း စကား ကိုဟောပြောလျက်
၄ ။ ၁ နေကြ၏ ။ ။ ထိုကာလ၌တပည့်တော်တို့သည်
တိုးပွား များသည်ဖြစ်၍ဟေလေနိတ်အမျိုးမှတ်ဆို
မတို့သည်နေ့ဘိုင်း အစည်လုပ်ကျွေး ချင်း ၌မဆက်
ဆံရသည်ဟုဟေဗြဲလူတို့ကိုဟေလေနိတ်လူတို့သည်
၂ အပြစ်တင်ကြ၏ ။ ထိုအခါတကျိပ်နှစ်ပါးသောတ
မန်တော်တို့သည်တပည့်တော်အပေါင်း တို့ကိုခေါ်
၍ဤသို့ပြောဆို ကြ၏ ။ ငါတို့သည်ဘုရား သခင်
၏နှုတ်ကပတ်တရား တော်ကိုပယ်၍စား ပွဲ၌လုပ်
၃ ကျွေးမှုကိုမစောင့်သင့် ။ ထိုကြောင့်ညီအစ်ကိုတို့ ။
ဝိညာဉ်တော်နှင့်ငင်ပညာနှင့်ငင်ပြည့်စုံလျက်အသရေ
ရှိသောလူ ခုနှစ်ယောက် ကိုသင်တို့ တွင်ရှာကြ
လော ။ ထိုသူတို့ကို ဤအမှုကိုစောင့်စေချင်း၌ငါတို့
၄ သည်ခန့်ထားကြမည် ။ ငါတို့သည်ကားဆုတောင်း
ပဌနာပြုချင်း ။ နှုတ်ကပတ်တရား တော်ကိုဟော

ပြောချင်းအမှုတို့ကိုအမြဲပြု ၍နေမည်ဟုဆိုကြ၏။ ။ ၆
၅ ထိုစကားကိုအစုအဝေး လူအပေါင်းတို့သည်နှစ်သ
က်ကြသဖြင့်ယုံကြည်ချင်း နှင့်၎င်သန့်ရှင်းသောဝိညာ
ဉ်တော်နှင့်၎င်ပြည့်စုံသောသတေဖန်မှစ၍ဖိလိပ္ပု။
ပြောခေါ် ။ နိကာနော်။ ဘိမုန်။ ပါမေနာ။ ယုဒဘာသာဝ
င်သောအန္တိအုခိမြို့သား နိကောလတို့ကိုရွေးကော
၆ က်၍တမန်တော်တို့ရှေ့၌ထားကြ၏။ တမန်တော်တို့
သည်လည်းဆုတောင်းပြီး လျှင်ထိုသူတို့၏ဦးခေါ
၇ င်းပေါ်၌လက်ကိုတင်ကြ၏ ။ ။ ဘုရားသခင်
၏သာသနာတော်တိုးပွား သဖြင့်ယေရုရှလင်မြို့၌တ
ပည့်တော်တို့သည်အလွန်ပွားများသည်ဖြစ်၍ယဇ်
ပရောဟိတ်များအပေါင်းတို့သည်ယုံကြည်ချင်းတရာ
၈ ကိုနားထောင်ကြ၏။ သတေဖန်သည်ကျေးဇူးတော်
နှင့်၎င်တန်ခိုး တော်နှင့်၎င် ပြည့်စုံ လျက်အံ့ဩဘွယ်
သောအရာနိမိတ်လက္ခဏာကြီး တို့ကိုလူများ ရှေ့
၉ မှောက်ပြုလေ၏ ။ ထိုအခါလိဗေရတိန်လူတို့မှစ၍
ကုရင်ပြည်သား ။ အာလေဇန္ဒြိပြည်သား ။ ကိလိ
က်ပြည်သား ။ အာသိပြည်သားတို့၏စည်းဝေးရာ
ပါဝင်သူအချို့တို့သည်ထ၍သတေဖန်နှင့်ညင်းခုံချင်း
၁၀ ကို ပြု လျက် သူဟော ပြော၍ ရှိသော ပညာ နှင့်ဝိ
၁၁ ညဉ် တော်တို့ကိုမခံမဆီးနိုင်ကြ။ ထိုအခါ၌ သူသ
ဉ်မောရှေကို၎င်ဘုရားသခင်ကို၎င်နှုတ်ဖြင့်ပြစ်မှား
သဉ်ကိုငါတို့သည်ကြား ရ ပြီး ဟုသက်သေခံမည့်
၁၂ သူတို့ကိုတိတ်တိတ်ခေါ်၍ထား ကြပြီး လျှင်လူများ

၆ ။ ကိုဗင်လွှတ်အရာရှိကျမ်ပြုဆရာတို့ကိုဗင်နှိုးဆော်
၍သတေဖန်ဆီသို့သွားသဖြင့်ဖမ်းဆီး ၍လွှတ်တော်
၁၃ သို့ပို့ပြီးမှမမှန်သောသက်သေတို့ကိုခေါ်ကြ၏။ ထို
သက်သေတို့ကဤသူသည်ဘုရားနှင့်စပ်ဆိုင်သော
ဤအရပ်ဌာနတော်ကိုဗင်ပညတ်တရားတော်ကိုဗင်
ပြစ်မှားသောစကားကိုအစဉ်မပြတ်ပြောနေသည်
၁၄ ထိုနာဇရက်သား ယေရှုသည် ဤအရပ်ဌာနတော်
ကိုဖျက်ဆီး၍ငါတို့အားမောရှေအပ်ပေးသောထုံး
ဥပဒေကိုအသစ်ပြင်ဆင်မည်ဟု ဤသူဆိုသည်ကို
၁၅ ငါတို့သည်ကြားရပြီဟုသက်သေခံကြ၏ ။ လွှတ်
တော်၌ထိုင် လျက်ရှိသောသူအားလုံး တို့သည်သ
တေဖန်ကိုစေ့စေ့ ကြည့် လျှင် သူ၏ မျက်နှာ သည်
၇ ။ ၁ ကောင်းကင်တမန်၏မျက်နှာထင်ကြ၏ ။ ။ ထို
အခါယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ကဤစကား မှန်သလော
ဟုမေးသည်ရှိသော်သတေဖန်သည်ဤသို့ ပြက်ဆို
၂ ၏ ။ ညီအစ်ကိုအဖတို့ ။ နားထောင်ကြပါလော ။
ငါတို့အဖအာဗြဟံသည်ခါရန်ပြည်၌မနေမှီမေသော
ပေါတာမိဘိုင်း ၌ ရှိစဉ်အခါဘုန်း ကြီး တော် မူ
၃ သောဘုရား သခင်သည်ထင်ရှားရှိတော် မူ၍ကိုယ်
ပြည်နှင့်တကွအမျိုး သား ချင်း တို့ကို စွန့်၍ငါပြလ
တ္တန့်သောပြည်သို့သွား လော ဟုအာဗြဟံအားဗျာ
၄ ဒိတ်တော်ရှိ၏ ။ ထိုအခါအာဗြဟံသည်ခါလဒဲပြည်
မှထွက်၍ခါရန်ပြည် ၌နေ၏။ မိမိအဖသေလွန်သည်
ရှိသော်ယခုသင်တို့နေသော ဤပြည် သို့ပြောင်း စေ

တော်မမူ၏။ ဤပြည်နှင့်ခြေခွင်းရာခန့်မျှကိုအမွေပေး ၁ ။ ၇
တော်မမူသော်လည်းသူအား၎င်သူ့သားမြေးတို့အား
၎င်အပိုင်ပေးတော်မူမည်ဟုသားတဦးမျှမရှိမှီကတိ
တော်ရှိ၏။ သင်၏သားမြေးတို့သည်အနှစ်လေး ၆
ရာပတ်လုံးတပါးသောပြည်၌ဧည့်သည်ဖြစ်ကြသဖြ
င့်သူတပါးတို့၌အစေခံရချင်း။ နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲ
ချင်းကိုခံကြရလတ္တံ့။ စေခိုင်းသောလူအမျိုးကို ၇
လည်း ငါစီရင်သောနောက်သင်၏သားမြေးတို့သ
ည်ထွက်၍ ဤအရပ်၌ငါ့အား ဝတ်ပြုကြလတ္တံ့
ဟုဗျာဒိတ်ထားတော်မူ၏။ ထိုအခါဘုရားသခ ၈
င်သည်ဖွာတ်သွင်းချင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သောဝန်ခံချင်း
တရားကိုအာဗြဟံအားပေးတော်မူသည်နှင့်အညီ
အိဇာက်ကိုဖွားမြင်ပြီးမှရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့
၌ဖွာတ်သွင်းချင်းကိုပြုလေ၏။ အိဇာက်သည်
ယာကုပ်အား၎င်ယာကုပ်သည်တကျိပ်နှစ်ပါး
သောအမျိုး၏အဖတို့အား၎င်ဖွာတ်သွင်းချင်းကိုပြု
လေ၏။ ။ အမျိုး၏အဖတို့သည်လည်းညှုရှု ၉
သောစိတ်နှင့်ယောသပ်ကိုအဲဂုပ်တုပြည်သားတို့
အားရောင်းကြ၏။ ဘုရားသခင်သည်သူကိုစောင့် ၁၀
မတော်မူလျှက်အလုံးစုံသောဒုက္ခဆင်းရဲတို့မှကယ်
ယူ၍ဖါရောအမည်ရှိသောအဲဂုပ်တုမင်းကြီးထံ၌
မျက်နှာပွင့်လန်းချင်းနှင့်ပညာအတတ်ကိုပေးတော်
မူသဖြင့်ထိုမင်းကြီးသည်ယောသပ်ကိုအဲဂုပ်တုပြ
ည်နှင့်တကွနန်းကိုအုပ်စိုးစေ၏။ ခါနာန်ပြည်အဲဂု ၁၁

၁၁ ပ်တုပြည်လုံးသည်အစားအာဟာရခေါင်ပါးချင်းကြီး
၁၂ စွာသောဆင်းရဲချင်း သို့ရောက်၍ငါတို့အဖများ နှ
စားစရာမရှိသောအခါအဲဂုပ်တုပြည်မှာဆံစပါရှိသ
ည်ကိုယာကုပ်သည်ကြားလျှင်ငါ တို့အဖများကိုပဌ
၁၃ မအချိန်တွင်စေလိုက်လေ၏ ။ ဒုတိယအချိန်တွင်
ယောသပ်သည်မိမိညီအစ်ကိုတို့အား မိမိအဖြစ်ကို
ပြ၍ဖာရောမင်းကြီးသည်ယောသပ်၏အမျိုးကိုသိ
၁၄ တော်မူ၏။ ထိုအခါယောသပ်သည်စေလိုက်၍မိမိ
အဖယာကုပ်နှင့်တကွအရေအတွက်အားဖြင့်ခုံနှစ်
ကျိပ်ငါး ယောက်သောမိမိအမျိုး သားချင်းအလုံး စုံ
၁၅ တို့ကိုခေါ်ပင့်လေ၏ ။ ယာကုပ်သည်လည်းအဲဂုပ်
တုပြည်သို့သွား၍သူ မှစသောငါတို့အဖများသည်
၁၆ စုတေ့သေလွန်သဖြင့်ရှုခင် မြို့သို့ပို့ဆောင်သည့် ဖြစ်
၍ယာကုပ်သည့်ရှုခင်၏အဖဖြစ်သောဟေမော်၏သား
တို့လက်မှာငွေနှင့်အဖိုးပေးဝယ်နှင့်ပြီးသောသင်ဂြိုဟ်
၁၇ တွင်သင်္ဂြိုဟ်ထားသည်ဖြစ်ကြလေ၏ ။ ။ အာဗြဟံ
အား ဘုရားသခင်ဗိဌာန်တော် မူသောဂတိတော်၏
အချိန်ရောက်မည်ဆဲဆဲအခါထိုလူမျိုးသည်အဲဂုပ်
၁၈ တုပြည်၌တိုးပွား၍ယောသပ်နှင့်မတွေ့ဘူးသောမင်း
ကြီး တပါး ပေါ်ထွန်းသည်တိုင်အောင်များပြားလေ
၁၉ ၏ ။ ထိုမင်းကြီးသည်ငါတို့အမျိုးကိုပရိယာယ် ပြု
သဖြင့်သူငယ်များ တို့သည်မရှင်ရအောင်ပြစ်ထား
စေချင်း ငါ့ငါတို့အဖများ ကိုညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်လေ
၂၀ ၏ ။ ထိုအခါမောရှေဖွားမြင်၍အလွန်အဆင်းလှချ

င်းနှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်သုံးလပတ်လုံး မိဘအိမ်တွင်မွေး
မြူလေ၏။ ခေါက်ဖျာဖြစ်ထားသည့်ရှိသော်ဖာရော ၂၁
မင်းကြီး၏သမီး တော်သည်ကောက်ယူ၍မိမိသား
အရာ၌မွေးစားထား၏။ မောရှေသည်လည်း အဲဂု ၂၂
ပ်တုအတတ်ပညာအလုံးစုံတို့ကိုသင်၍နှုတ်ဖြင့်၎င်
လက်ဖြင့်၎င်အစွမ်းသတ္တိရှိသည်ဖြစ်၍အသက်လေး ၂၃
ဆယ်ရောက်သောအခါအိသရေလအမျိုးသား ဖြစ်
သောမိမိညီအစ်ကိုတို့ကို အကြည့်အရှုသွားမည်
ဟုကြံရှိ၏။ အမျိုးသားချင်း တယောက်သည်ညှ ၂၄
ည်းဆဲခံ၍ရှိသည်ကိုမြင်လျှင်သူဘက်ကနေသဖြင့်
အဲဂုပ်တုလူကိုကွပ်မျက်၍ညှဉ်းဆဲသောသူအား
တရားပြုလေ၏။ ဘုရားသခင်သည်ဤသူ့လက်ဖြင့် ၂၅
ငါတို့ကိုကယ်တင်တော်မူမည်ဟုညီအစ်ကိုတို့သ
ည်နားလည်လိမ့်မည်ဟုထင်မှတ်သော်လည်း ထိုသူ
တို့သည်နားမလည်ဘဲနေကြ၏။ နက်ဖြန်နေ့၌အ ၂၆
ချင်းချင်း ခိုက်ရန်ဖြစ်ကြသောသူတို့ဆီသို့ချည်း
ကပ်၍အချင်းလူတို့။ ညီအစ်ကိုဖြစ်ကြလျက်အ
ဘယ်ကြောင့်အချင်းချင်း ညှဉ်းဆဲကြသနည်းဟု
ဆိုလျှင်ရန်ညှိမ်းရာသို့သွေးဆောင်သည်ရှိသော်မိ
မိအိမ်နီးချင်းကိုညှဉ်းဆဲသောသူသည်မောရှေ ၂၇
ကိုပယ်သဖြင့်အဘယ်သူသည်သင်ကိုငါတို့အပေါ်
မှာအကဲအမှုးတရားသူကြီးခန့်ထားသနည်း။ ယမ ၂၈
န်နေ့ကအဲဂုပ်တုလူကိုသတ်သကဲ့သို့ငါ့ကိုသတ်လို
သလောဟုဆို၏။ ထိုစကားကိုကြားလျှင်မောရှေ ၂၉

၇ ။ ပြေး၍မာဒျန်ပြည်၌ဧည့်သည်ဖြစ်၍နေသည်တွင်
၃၀ သားနှစ်ယောက်တို့ကိုမြင်လေ၏ ။ ။ အနှစ်
လေးဆယ်စေ့သောအခါသိနာအမည်ရှိသောတော
င်၏တောတွင်မီးလောင်သောချုံ၌အစည်ထာဝရဘု
၃၁ ရား၏ကောင်းကင်တမန်သည်ထင်ရှားလေ၏ ။ ထ
င်ရှားသည်အရာကိုမြင်လျှင်မောရှေသည်အံ့သြ
၍စေ့စေ့ကြည့်ရအောင်အနားသို့ချဉ်းကပ်လေ
၃၂ သော်ငါကားသင်အဘတို့၏ဘုရား။ အာဗြဟံ၏ဘု
ရား ။ အိဇာက်၏ဘုရား ။ ယာကုပ်၏ဘုရားဖြစ်
၏ဟုအစည်ထာဝရဘုရား၏ဗျာဒိတ်တော်သံသ
ည်ထွက်တော်မူ၏ ။ ထိုအခါမောရှေသည်တုန်
၃၃ လှုပ်လျက်စေ့စေ့မကြည့်ဝံ့။ ဘုရားသခင်ကလည်း
သင်၏ခြေနင်းကိုချွတ်လော ။ သင်ရပ်၍နေသော
၃၄ အရပ်ကားမြေမြတ်ဖြစ်၏ ။ အဲဂုပ်တုပြည်၌ရှိ
သောငါလူတို့သည်ခံရသောညှဉ်းဆဲချင်းကိုငါသ
ည်စေ့စေ့မြင်ခဲ့ပြီ။ သူတို့ညည်းတမ်းသောအသံကို
လည်းငါသည်ကြားခဲ့ပြီ ။ ထိုသူတို့ကိုကယ်လွှ
တ်ရအောင်ငါဆင်းလာပြီ ။ ယခုပြုလော။ သင်ကို
အဲဂုပ်တုပြည်သို့ငါစေလွှတ်မည်ဟုဗျာဒိတ်တော်
၃၅ ရှိ၏ ။ အဘယ်သူသည်သင်ကိုအကဲအမှူးတရား
သူကြီးခန့်ထားသနည်းဟု၍ငြင်းပယ်ခံရသောထို
မောရှေကိုအကဲအမှူးကယ်တင်သောသူဖြစ်စေချင်း
ငှါဘုရားသခင်သည်ချုံ၌ထင်ရှားသောကောင်းက
၃၆ င်တမန်အားဖြင့်စေခန့်တော်မူ၏ ။ အဲဂုပ်တုပြည်

နှင့်ဧဂုတ္တုပြည်ပင်လယ်နှင့်ဧဂုတ္တုပြည်ဘေးနှင့်အရပ်လေး ဆယ်ပ ၇။
တ်လုံးထိုသူသည်အံ့ဘွယ်သောအရာနိမိတ်လက္ခ
ဏာတို့ကိုပြသဖြင့်အိသရေလအမျိုးသားတို့ကို
ဆောင်လေ၏။ ။ အစဉ်ထာဝရဘုရားသခင် ၃၇
သည်သင်တို့အမျိုးသားချင်းအထဲနှင့်ငါနှင့်တူသောပ
ရောဖက်တပါးကိုသင်တို့အလို့ငှါထွန်းပေါ်စေတော်
မူမည်။ ထိုသူ၏စကားကိုသင်တို့သည်နားထော
င်ကြရမည်ဟုအိသရေလအမျိုးသားတို့အား ပြော
ဆိုသောသူသည်အချားသူမဟုတ်ထိုမောရှေပင်ဖြ
စ်ပေသတည်း။ ထိုသူသည်တောတွင်ရှိသောအစ ၃၈
ည်းအဝေးနှင့်သိနာတောင်ပေါ်၌သူနှင့်နှုတ်ဆက်
သောကောင်းကင်တမန်နှင့်ငါတို့အဘများနှင့်ဧင်
ရှိ၏။ ထိုသူသည်ငါတို့အား အသက်ပေးရအောင်ရှင်
စေနိုင်သောဗျာဒိတ်တော်ကိုခံ၏။ ထိုသူ၏စကား ၃၉
ကိုငါတို့အဘများသည်နားမထောင်လိုဘဲလျက်ပယ်
သဖြင့်အဲဂုပ္တုပြည်သို့ပြန်လိုသောစိတ်ရှိ၍အာ
ရုန်အမည်ရှိသောသူအား ဤသို့ဆိုကြ၏။ အဲဂုပ် ၄၀
တုပြည်မှငါတို့ကိုဆောင်သောထိုမောရှေ၌အဘ
ယ်သို့ဖြစ်သည်ကိုငါတို့သည်မသိနိုင်ကြ။ ထို
ကြောင့်ငါတို့ရှေ့သွားပါမည်သောဘုရားတို့ကိုငါ
တို့အားဖန်ဆင်း၍ပေးပါဟုဆိုကြ၏။ ထိုနေ့ရက် ၄၁
အချိန်၌နွားသငယ်ကိုဖန်ဆင်း၍ရုပ်တုအားယဇ်ပူ
ဇော်သဖြင့်မိမိတို့လက်ဖြင့်လုပ်သောအရာကိုပင်ဝ ၄၂
မ်းမြောက်ကြ၏။ အခါဂဏ္ဍိကျမ်း၌လာသည်ကား ၄၃

၇။ အိသရေလလူမျိုး။ သင်တို့သည် စီရင်သောတဲရှိ
ခွာခ်နှင့်ယဖွ်များ ကိုတော၌ အနှစ်လေးဆယ်ပတ်
လုံးငါ့အားပူဇော်ကြသလော။ သင်တို့သည်မောလ
လုတ်၏တဲနှင့်သင်တို့ဘုရားရင်ဖန်၏ ကြယ်တဥ်း
ဟူသောကိုး ကွယ်ချင်း ငှါလုပ်သောရုပ် တုတို့ကို
ဆောင်ရွက်ကြပြီး တကား။ ထိုကြောင့်ငါသည်
သင်တို့ကိုဗာဗုလုန်မြို့တဖက်သို့ဆောင်သွားမည်
ဟုကျမ်းလာရှိသည်နှင့်အညီဘုရားသခင်သည်မျက်
နှာတော်ကိုလွှဲ၍ကောင်း ကင်တန်ဆာများ တို့အား
ဝတ်ပြုစေချင်း ငှါထိုသူတို့ကို စွန့်ပြစ်ထား တော်မူ
၄၄ ၏။ ။ သက်သေခံချင်း၏တဲတော်သည်မြင်ရ
သောပုံနှင့်အညီလုပ်စေချင်း ငှါမောရှေကိုမိန့်တော်
မူသောသူသည် စီရင်တော် မူသည့်အတိုင်း တော
၄၅ တွင်ငါတို့အဘများ၌ ရှိလေ၏။ နောက်ကျသောငါ
တို့အဘများသည်ထိုတဲတော်ကိုတပါးမျိုးသူတို့ပို
င်သောမြေဘဲ့သို့ယောရှုနှင့်အတူဆောင်ကြ၏။ ထို
တပါးမျိုးသူတို့ကိုဘုရားသခင်သည်ဒါဝိဒ်မင်းလက်
ထက်တိုင်အောင်ငါတို့အဘများဆီမှနှင်ထုတ်တော်
၄၆ မူ၏။ ထိုဒါဝိဒ်သည်ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်
ကိုခံ၍ယာကုပ်၏ဘုရားသခင်ကျိန်းဝပ်တော် မူချ
င်း အလို့ငှါတည်လုပ်မည့်အခွင့်ကို ဆုတောင်း ၏။
၄၇ ရှောလောမုန်သည်လည်း ဗိတ်မှာန်တော်ကိုဆော
က်လေ၏။ သို့သော်လည်းကောင်းကင်ကားငါ့ပလ္လ
၄၈ င်ဖြစ်၏။ မြေကြီးကားငါ့ခြေတင်ရာဖြစ်၏။ အဘ

ယ်သို့သောဗိမာန်ကိုငါ့အဖို့ဆောက်လုပ်ကြမ
၄၉ ည်နည်း ။ အဘယ်အရပ်သည်ငါကျိန်းဝပ်ရာအ
၅၀ ရပ်ဖြစ်မည်နည်း။ငါ၏လက်ဖြင့်သာ၍အရာအလုံး
စုံတို့ကိုဖန်ဆင်းသည်မဟုတ်လောဟုဘုရားသခင်
၏ ပျာဒိတ်တော်ကိုပရောဖက်သည် ဟောမြွက်
သည် နှင့်အညီအထွဋ်အ မြတ်ဖြစ်တော်မူသောသူ
သည်လူတို့လက်ဖြင့်လုပ်သမျှတို့၌ကျိန်းဝပ်နေတော်
၅၁ မမူရာ ။ ။ လည်းပင်ခိုင်မာ၍နှစ်လုံး ဖြင့်၎င်
နားဖြင့်၎င်အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံသောသူတို့ ။ သင်တို့သည်သ
န့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကိုအစဉ်မပြတ်ဆန့်ကျ
၅၂ င်ဘက်ပြုလျှက်ရှိကြ၏ ။ သင်တို့အဘများသည်ပြုလေ့
ရှိသကဲ့သို့သင်တို့ပြုလေ့ရှိ၏ ။ သင်တို့အဘများသည်
အဘယ်ပရောဖက်ကိုမညှဉ်းဆဲသနည်း ။ဖြောင့်မတ်
သောသူသည်ကြွလာတော်မူမည်အကြောင်းအရာ
ကိုဟောပြောပြညွှန်သောသူတို့ကိုကွပ်မျက်ကြ
၏ ။ ထိုဖြောင့်မတ်သောသူကိုပင်ယခုလည်းသင်တို့
၅၃ သည်အပ်နှံ၍ အသေသတ်ကြပြီ ။ သင်တို့သည်
ကောင်းကင်တမန်များခင်းကျင်းသောအားဖြင့်ပညာ
တ်တရားတော်ကိုခံရသော်လည်း မစောင့်မရှောက်
၅၄ ကြပြီးဟုသတေဖန်မြွက်ဆို၏ ။ ။ထိုစကားကိုကြား
လျှင် နှစ်လုံး ကွဲပြတ်မတတ်ဖြစ်၍ သတေဖန်ကိုအံ
၅၅ သွားခဲကြိတ်ခြင်းကိုပြုကြလေ၏ ။ သူသည်လ
ည်းသန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်ကော
င်းကင်သို့စေ့စေ့ကြည့်မျှော်၍ဘုရားသခင်၏ဘုန်း

၇။ အာခါ့ ဘော်တော်ကိုဂုင် ဘုရား သခင်၏ လက်ျာ း
တော်ဘက်၌ယေရှုသည် ရပ်နေသည်ကိုဂုင် မြင်သ
၅၆ ည်ဖြစ်၍ကြည့်ပါလော ။ ငါသည်ကောင်းကင်ဖွင့်
လှစ်သည်ကိုဂုင်လူသား တော်သည်ဘုရား သခင်၏
လက်ျာ းတော်ဘက် ၌ရပ်နေသည်ကိုဂုင်မြင်သည်
၅၇ ဟုဆို၏ ။ ထိုသူတို့သည်မြင် း စွာသောအသံနှင့်
ဟစ်ကျော်၍နား ပိတ်ဆို့လျက်တညီတညွတ်တည်း
သူ့ဆီသို့ဟုံဟုံ ပြေးလာ၍မြို့ပြင်သို့နှင်ထုတ်ပြီးမှခဲ
၅၈ နှင့်ပြစ်ဖြို့ကြ၏ ။ သက်သေတို့သည်လည်း မိမိအဝတ်
တို့ကိုရှောလုအမည် ရှိသောလုလင်၏ ခြေရင်း ၌ချ
၅၉ ထား ကြ၏ ။ ခဲနှင့်ပြစ်ဖြို့ကြစဉ်သတေဖန်သည်ပ
ဌာနာပြုလျက်သခင်ယေရှု ။ ငါ၏ဝိညာဉ်ကိုသိမ် း
၆၀ ယူတော် မူပါဟုလျှောက်ဆို၏ ။ ဒူးထောက်၍မြင် း
စွာသောအသံနှင့်။သခင် ။ ဤသူတို့ပြုသောဒုစရိ
က်အပြစ်ကိုမှတ်တော်မ မူပါနှင့်ဟုကျွး ကျော်ပြီး
မှကျိန်း စက်လေ၏။ သူကိုကွပ်ချက်သောအမှုကို
၈။ ရှောလုသည်လည်းဝန်ခံလျက်နေ၏ ။ ။ ထိုအ
ခါယေရှု ရှလင်မြို့ ၌ရှိသောအသင် း သည်မြင် း စွာ
သောညှဉ်းဆဲချင်းကိုခံရသဖြင့်တမန်တော်တို့ကို
ထား၍သင်းဝင်သူအားလုံး တို့သည်ယုဒပြည် ရှမာ
၂ ရိပြည်အရပ်ရပ်တို့၌ဖရိုးဖရဲကွဲပြား ကြ၏ ။ တရား
ကိုရိုသောသူတို့သည်သတေဖန်ကိုသင်္ဂြိုဟ်၍ ပြ
င်း စွာသောငိုကြွေး မည်တမ် ချင်း ကို ပြု ကြ၏ ။
၃ ။ ရှောလုသည်ကား အသင်း ကိုဖျက်ဆီး ၍ဒိမ်ဘဲ

သို့ဝင်သဖြင့်ယောက်ျားမိန်းမတို့ကိုဆွဲငင်၍ထောင်ထဲ ၈ ။
၌လှောင်ထား၏ ။ ထိုကြောင့်ဖရိုးဖရဲကွဲပြားသော ၄
သူတို့သည်လှည့်လည်၍နှုတ်ကပတ်တော်တည်း
ဟူသောမင်္ဂလာသိတင်းစကားကိုဟောပြောကြ၏။
။ ဖိလိပ္ပုသည်လည်း ရှမာရိမြို့သို့သွား၍ခရစ် ၅
တော်၏အကြောင်းကိုဟောလေ၏ ။ လူအရုအဝေး ၆
တို့သည်ခွားကြား၍ ဖိလိပ္ပုပြုသောနိမိတ်လက္ခ
ဏာတို့ကို မြင်လျှင်သူ၏စကား ကိုတညီတညွတ်
တည်းနားထောင်ကြ၏ ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူ ၇
မူကားလူတို့၌ စွဲသောနတ်ဆိုးတို့သည်ပြင်း သော
အသံနှင့်အော်ဟစ်လျက်ထွက်၍ ကိုယ်မလှုပ်နိုင်
သောသူ။ ခြေမြင့်မသွားနိုင်သောသူအများ တို့
သည်သက်သာချင်းကိုရကြ၏။ ထိုမြို့သူမြို့သား
တို့သည်အလွန်ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာချင်း ရှိကြ၏ ။
။ ရှိမုန်အမည်ရှိသောသူတယောက်သည်ထိုမြို့၌ ၈ ။ ၉
ခုတ်ပိဇ္ဇာအတတ်နှင့် ပြုပြင်၍မိမိသည်ထူး ဆန်း
သောသူဖြစ်ရောင်ဆောင်သဖြင့်ရှမာရိလူမျိုး တို့သ
ည်မိန်းမောတွေဝေအောင်ပြုစေ၏ ။ လူငယ်မှစ၍ ၁၀
လူကြီး ရှိသမျှအားလုံးတို့သည်၊ ဤသူကားအကြီး
ခေါ်ရသောဘုရားသခင်၏တန်ခိုး တော်ဖြစ်သည်
ဟုဆိုလျက်ထိုသူ၌ဆည်း ကပ်ကြ၏ ။ အဘယ် ၁၁
ကြောင့်ဆည်း ကပ်သနည်းဟူမူကား ခုတ်ပိဇ္ဇာ
အတတ်အား ဖြင့်မိန်း မောတွေဝေချင်း ဖြစ်အောင်
ကြာမြင့်စွာပြုစေ၏ ။ ဖိလိပ္ပုသည်ဘုရား သခင်၏ ၁၂

ဂ။ နိုင်ငံတော်နှင့်ဝင်ယေရှုခရစ်၏ဘာသာနှင့်ဝင်စပ်ဆို
င်သောမင်္ဂလာသိတင်း စကား ကိုဟော ပြောသည်
တွင်ချုံကြည်ချင်းရှိ၍ဒိမ္မယောကျ်ားတို့သည်ရေ နှစ်
၁၃ မင်္ဂလာကိုခံကြလေ၏ ။ ရှိမုန်သည်လည်း ချုံကြည်ချ
င်း ရှိ ၍ရေ နှစ်မင်္ဂလာကိုခံပြီး ဖိလိပ္ပုထံ၌မှီဝဲဆ
ည်း ကပ်သဖြင့်ကြီး သောတန်ခိုး နိမိတ်လက္ခဏာ
၁၄ များကိုမြင်၍မိန်းမောတွေဝေလျက် ရှိလေ၏။ ။ရှ
မာရိမြို့သူ မြို့သားတို့သည်ဘုရား သခင်၏နှုတ်က
ပတ်တရား တော်ကိုခံသူ ကြသည်ဟုယေရုရှလင်
မြို့ ၌ ရှိသောတမန်တော်တို့သည်ကြားလျှင်ပေတရုနှ
၁၅ ၊ ၁၆ င့်ယောဟန်တို့ကိုစေလွှတ်ကြ၏ ။ ထို မြို့သူ မြို့သား
တို့သည်သခင်ယေရှု၏ဘာသာသွင်း ချင်း အလို့ငှါ
ရေနှစ်မင်္ဂလာကိုခံရုံမျှသာရှိသဖြင့်တစုံတယောက်
သောသူအပေါ် ၌သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည်
ကျရောက်တော်မ မူသေး သည် ဖြစ်၍ တမန်တော်
၁၇ တို့သည် ရောက် ကြလျှင်ဝိညာဉ်တော်ကိုခံ ရမည်
အကြောင်းထို မြို့သူ မြို့သားတို့အဘို့ဆုတောင်းပြီးမှ
ထိုသူတို့၏ဦးခေါင်းပေါ် ၌လက်ကိုတင်သောအား
ဖြင့်သန့် ရှင်းသောဝိညာဉ် တော်ကို ခံ ကြရလေ၏ ။
၁၈ ။ တမန်တော် တို့လက် ကိုတင် သောအားဖြင့်သန့်ရှ
င်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်စုံကြသည်ကို ရှိမုန်
၁၉ မြင်လျှင်ငွေကိုဆောင်ယူခဲ့၍ငါလက်တင်ခံရသော
သူသည်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်စုံမည့်
၂၀ အခွင့်ကိုငါ့အားပေးပါဟုဆိုသော်ပေတရုကလည်း

ဘုရားကျေးဇူးတော်ကို ငွေနှင့်ဝယ်ယူမည်အကြံ
ရှိသော့ကြောင့် မိမိကိုယ်နှင့်မိမိငွေ သည်ဖျက်ဆီး
ချင်း သို့ရောက်ပါစေ။ သင်သည်ဤအမှုအရာ၌မ ၂၁
ဆက်ဆံသည့်တကား။ အဘယ်ကြောင့်ခုနည်းဟူ
မူဘုရား သခင်ရှေ့သင်၏စိတ်နှလုံး သည်ဖြောင့်မ
တ်ချင်းမရှိ။ ထိုကြောင့်သင်၌ယခုဆိုညစ်သောအ ၂၂
မှုကိုနောင်တရလော။ သင်၏စိတ်နှလုံး၌ကြံစည်
ချင်းအပြစ်ကိုလွှတ်စေမည်အကြောင်းဘုရားသခင်
ကိုတောင်းပန်ချင်းရှိလော။ သင်သည်ခါးစွာသော ၂၃
သည်ခြေဓါသည်ဖြစ်၍ဒုစရိုက်တည်း ဟူသောအ
နှောင်အဖွဲ့နှင့်မလွှတ်ကြောင်းကိုငါမြင်သည်ဟုပေ
တရုဆို၏။ ရှိမုန်ကလည်း မိန့်တော် မူသောအရာ ၂၄
တစုံတခု မျှအကျွန်ုပ်အပေါ်သို့မရောက်ပါစေမည်
အကြောင်း ဘုရား သခင်ကိုအကျွန်ုပ်အဖို့အလို ငှါ
ဆုတောင်း တော်မူကြပါဟုပြန်ဆို၏။ ။တမန်တော် ၂၅
တို့သည်သက်သေခံ၍သခင်ဘုရား၏နှုတ်ကပတ်
တရား တော်ကိုဟောပြီး မှယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြန်စ
ည်တွင်ရှမာရိမြို့ ရွာများ၌လည်း မင်္ဂလာသိတင်းစ
ကားကိုဟောပြောကြ၏။ ။ ထိုနောက်မှာအ ၂၆
စည်ထာဝရဘုရား၏ကောင်း ကင်တမန်သည်ဖိလိ
ပ္ပုအားဤသို့ပြောဆို၏။ သင်ထ၍ယေရုရှလင်မြို့မှ
ဂါဇမြို့ သို့သွားသောတောလမ်းတွင်တောင်မျက်နှာ
သို့သွား းလောဟုဆိုသည်အတိုင်းဖိလိပ္ပုထ၍သွား
လေ၏။ ထိုအခါ အဲသောပိပြည်ကိုအစိုးရသောမိ ၂၇

၈ ။ ဘုရားအထံ၌ဘုန်းကြီးသောအမတ်ဖြစ်လျက်ဘ
ဏ္ဍာတော်အားလုံး ကိုအုပ်စိုးသောအဲသောပိပြည်
၂၈ သားတယောက်သည်ကိုးကွယ်ချင်းအလို့ငှါယေရုရှ
လင်မြို့သို့သွား၍အပြန်လမ်းခရီးတွင်မိမိရထားပေါ်
၌ထိုင်လျက်ဟောရှဲပရောဖက် ကျမ်းစာကိုဖတ်၏ ။
၂၉ ထိုရထားသို့ချဉ်းကပ်မှီဝဲလောဟုဝိညာဉ်တော်သ
၃၀ ည်ဖိလိပ္ပုအားမျှာဒိတ်ပေးတော်မူသဖြင့်ဖိလိပ္ပုသ
ည်ရထားနားတိုင်အောင်ပြေး၍ဟောရှဲပရောဖက်ကျ
မ်းစာ၌ဖတ်သည်ကိုကြား ၍ ဖတ်သောအရာကို
၃၁ နားလည်ပါ၏လောဟုမေးမြန်း၏ ။ ထိုသူသည်လ
ည်းသွန်သင်ပြသသောသူမရှိလျှင်အဘယ်သို့သော
အားဖြင့်နားလည်နိုင်သနည်းဟုဆိုပြီးမှမိမိနှင့်အတူ
ဖိလိပ္ပုတက်၍ထိုင်ရပါမည်အကြောင်းတောင်းပ
၃၂ န်၏ ။ ။ ကျမ်းစာ၌ဖတ်သောအချက်ဟူမူကား
အသေသတ်ရအောင်ဆောင်ယူသွားသောသိုး ကဲ့
သို့ထိုသူကိုဆောင်ယူသွားသည် ။ သိုးသငယ်သ
ည်အမွေး ညှပ်သောသူရှေ့၌အသံမပြုဘဲနေသကဲ့
၃၃ သို့ထိုသူသည်ကိုယ်နှုတ်ကိုမဖွင့်ဘဲနေသည် ။ နှိမ့်
ချချင်းကိုခံစဉ်သူတပါးတို့သည်ထိုသူကိုမတရား
သဖြင့်စီရင်ကြသည် ။ ထိုသူ၏အသက်ကိုမြေကြီး
ကသိမ်း ယူတော်သောကြောင့်အဘယ်သူသည်သူ၏
၃၄ အမျိုးကိုပြည့်စုံနိုင်အံ့နည်းဟုကျမ်းလာရှိ၏ ။ ။သို
အမတ်သည်လည်းအဘယ်သူကိုအကြောင်းပြု ၍
ပရောဖက်သည်ဤသို့ဆိုပါလေသနည်း ။ ကိုယ်

ကိုဆိုသလော ။ သူတပါးကိုပင်ဆိုသလော။ မေးချင် ၈။
ပါသည်ဟုဖိလိပ္ပုအား ဆိုလျှင်ဖိလိပ္ပုသည်မိမိနှုတ် ၃၅
ကိုဖွင့်လှစ်၍ထိုကျမ်းစာလာချက်ကိုအစွဲအမှီပြုသ
ဖြင့်ယေရှု၏မင်္ဂလာသိတင်းစကားကိုဟောလေ၏ ။
ထိုသို့လမ်း၌သွားကြစဉ်ရေရှိရာသို့ရောက်၍အ ၃၆ ။ ၃၇
မတ်သည်လည်း ဤအရပ်တွင်ရေရှိပါ၏ ။ ကျွန်ုပ်
သည် ရေနှစ်မင်္ဂလာကိုမခံရအောင်မည်သည်အ
ကြောင်း ဆီး ထား လေသနည်း ဟုဆို၏ ။ ရထားကို ၃၈
ရပ်စေပြီး မှဖိလိပ္ပုသည်ထိုအမတ်နှင့်တကွရေထဲ
သို့ဆင်း၍အမတ်အားရေနှစ်မင်္ဂလာကိုပေး၏။ရေ ၃၉
ထဲမှတက်ကြလျှင်အစည်ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်
တော်သည်ဖိလိပ္ပုကိုဆောင်ယူသွား တော် မူ၏ ။
အမတ်သည်လည်းဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာချင်းနှင့်မိမိအ
လိုအလျောက်သွားသဖြင့်ဖိလိပ္ပုကိုနောက်တဖန်မ ၄၀
တွေ့မမြင်ရ ပြီး ။ ဖိလိပ္ပုကိုလည်း အာဇုတ် မြို့ နှ်
သူတပါး တို့သည်တွေ့ကြ၍ထို မြို့မှသည်ကဲသရိ
မြို့တိုင်အောင်အသီးအသီးမြို့အစဉ်အတိုင်းရှောက်
၍မင်္ဂလာသိတင်းစကားကိုဟောလေ၏ ။ ။ ရှော ၉ ။
လုသည်လည်း သခင်ဘုရား၏တပည့်တော်တို့ကို
ချိမ်း ချောက်၍အသေသတ် လိုသောဒေါသအမျက်
ဟုံဟုံထွက်သဖြင့်ထိုဘာသာကိုယူသောသူတို့ကို ၂
တွေ့လျှင်ယောက်ျား မြစ်စေမိန်းမြစ်စေချည်နှောင်၍
ယေရုရှလင် မြို့သို့ပို့ရအောင်ဒမတ်ကု မြို့ နှ်ရှိသော
တရားဇရပ်မှူးတို့ဆီသို့ မှာစာကိုယူဖို့ပရောဟိတ်

၉ ။ ၃ မင်းထံဝင်၍တောင်းလေ၏ ။ ဒမတ်ကုမြို့သို့သွား၍
ရောက်ခါနီး တွင်ကောင်းကင်မှအလင်း သည်တခ
၄ ကာချင်းထွန်းတောက်သဖြင့်ရှောလုသည်မြေအပေါ်
၌လည်းရေ၍ရှောလု။ ရှောလု ။ အဘယ်ကြောင့်ငါ့
ကိုညှဉ်း ဆဲသနည်းဟုမိမိအား ပြောသောစကား
၅ အသံကိုကြားလျှင်သခင် ။ ကိုယ်တော်သည်အဘ
ယ်သူနည်း ဟုမေးလျှောက်၏ ။ သခင်ဘုရားသည်
လည်းငါကားသင်ညှဉ်း ဆဲသောယေရှုဖြစ်ပေသတ
၆ ည်း ။ သို့သော်လည်း သင်ထ၍ မြို့သို့ဝင်လေလော ။
သင်ပြုရမည်အမှုကိုပြောလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
၇ ရှောလုနှင့်အတူသွားသောသူတို့သည်အသံကိုကြား
ရုံမျှသာရှိ ၍အဘယ်သူကိုမမြင်ဘဲမိန်း မောတွေ
၈ ဝေလျက်ရှိနေကြ၏ ။ ရှောလုသည်လည်းမြေမှထ
၍ချက် စိကိုဖွင့်လျှင်အဘယ်သူကိုမမြင်နိုင်သဖြင့်
သူ၏လက်ကိုဆွဲ၍ဒမတ်ကုမြို့သို့ပို့ဆောင်ကြ၏။
၉ သုံးရက်ပတ်လုံးမျက် စိမမြင်၍မစားမသောက်ဘဲ
၁၀ လျက်နေလေ၏ ။ ။ ထိုအခါအာနနိအမည် ရှိ
သောတပည့်တော်တယောက်သည် ဒမတ်ကုမြို့ ၌
ရှိ၏ ။ ထိုသူကိုသခင်ဘုရား သည်ဗျာဒိတ်တော်
၁၁ အားဖြင့်အာနနိဟူ ၍ခေါ်တော်မူ၏ ။ အာနနိသည်
လည်းသခင်ဘုရား။ အကျွန်ုပ်ရှိပါ၏ဟုဆို၏ ။ သ
ခင်ဘုရား ကလည်း သင်ထ၍လမ်းဖြောင့်အမည် ရှိ
သောလမ်းသို့သွားလော ။ ရှောလုအမည် ရှိသော
တာရှုမြို့သားကိုယုဒ၏အိမ်၌ရှာဖွေလော ။ အဘ

ယ်ကြောင့်နည်း ဟု မူကားထိုသူသည်ဆုတောင်း ၉ ။
နေ၏ ။ အာနနိအမည်ရှိသောသူသည်ဝင်၍မျက် ၁၂
စိမြင်ပြန်ရအောင်သူ့လက်ကို မိမိအပေါ် ၌တင်သ
ည်ကိုဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့်မြင်လေသည်ဟုမိန့်တော်
မူ၏ ။ အာနနိကလည်းသခင်ဘုရား ။ ထိုသူသည် ၁၃
ယေရုရှလင်မြို့၌ကိုယ်တော်၏သန့် ရှင်းသောသူတို့
ကိုဘယ်မျှလောက်ညှဉ်းဆဲလေသည်ကိုသူတပါး
တို့သည်ပြော၍အကျွန်ုပ်ကြား သိရပါပြီ ။ ဤအ ၁၄
ရပ်မှာ ကိုယ်တော်ကိုပဌနာပြုသောသူ ရှိသမျှတို့
ကိုချည် နှောင်ရမည်အခွင့်ကိုယဇ်ပုရောဟိတ်အ
ကြီးတို့ဆီမှာရပါသည်ဟုပြန်လျှောက်၏ ။ သခင် ၁၅
ဘုရား ကလည်းထိုသူကား တပါးမျိုး သူတို့ဆီသို့
ရှင်ဘုရင်ကရာဇ်မင်းတို့ဆီသို့ရှင်ဣသရေလအမျိုးသား
တို့ဆီသို့ငါ့ဘာသာကိုပို့ဆောင်စေခြင်းငှါငါရွေး
ကောက်သောတန်ဆာပင်ဖြစ်၏ ။ အဘယ်ကြော ၁၆
င့်နည်း ဟု မူကားထိုသူသည်ငါ့ဘာသာကြောင့်ဘ
ယ်မျှလောက်ဆင်းရဲခံရမည်ကိုငါသည်သူ့အား ပြမ
ည် ။ ထိုကြောင့်သင်သွားလော့ဟုအာနနိအား မိန့်
တော် မူ၏ ။ အာနနိသည်လည်းသွားလေ၍အိမ်သို့ ၁၇
ရောက်လျှင်ရှောလုအပေါ် ၌မိမိလက်ကိုတင်၍ညီ
ရှောလု ။ သင်လာသောလမ်း၌သင်အားထင်ရှားတော်
မူသောသခင်ယေရှုသည်သင်၏မျက်စိမြင်စေခြင်းငှါ
၎င်းသင်ကိုသန့်ရှင်းသောဝိညာဉ် တော်နှင့်ပြည့်စုံစေ
ခြင်း ငှါ၎င်းငါကိုစေခန့်တော် မူသည်ဟုဆို၏ ။ ထိုခ ၁၈

၉။ ကာ၌ရှောလု၏မျက်စိမှငါး၏အကြေးကွာကျလေ
သကဲ့သို့ဖြစ်၍မျက်စိမြင်ပြန်သဖြင့်ထ၍ရေနှစ်မ
၁၉ င်္ဂလာကိုခံပြီးလျှင်အစာအာဟာရကိုသုံးဆောင်၍
၂၀ အားဖြည့်လေ၏။ ။ထိုနေ့ကပ်ရှောလုသည်ဒ
မတ်ကုမြို့၌ရှိသောတပည့်တော်တို့နှင့်အတူအတန်
အရာနေ၍ယေရှုသည်ဘုရားသခင်၏သားတော်ဖြ
စ်ကြောင်းကိုတရားဇရပ်တို့၌မဆိုင်းမလင့်ဟောလေ
၂၁ ၏။ ကြားသောသူအပေါင်းတို့သည်အံ့ဩ၍ဤ
သူကား ထိုသခင်အားပဌနာပြုသောသူတို့ကိုယေ
ရုရှလင်မြို့၌ဖျက်ဆီးသည်သာမက ထိုသူများကိုချု
ပ်နှောင်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးဆီသို့ပို့ရအောင်
ဤအရပ်သို့လာပြန်သောသူဖြစ်သည်မဟုတ်လော
၂၂ ဟုဆိုကြ၏။ ရှောလုသည်လည်းအားတိုးပွားသဖြ
င့်ဒမတ်ကုမြို့၌နေသောယုဒလူတို့သည်မြောသမျှ
သောစကားကိုဖျက်၍ ယေရှုသည်ခရစ်တော်ဖြစ်
၂၃ ကြောင်းကိုထင်ရှားပြ၏။ ။နေ့ရက်များတို့သည်
စေ့ပြီးမှရှောလုကိုသတ်အံ့သောငှါယုဒလူတို့သည်
၂၄ အချင်းချင်းတိုင်ပင်ကြ၏။ ထိုအကြံအစည်ကိုရှော
၂၅ လုသိ၏။ သူကိုသတ်အံ့သောငှါတံခါးတို့ကိုနေ့ည
မပြတ်စောင့်ကြစဉ်တပည့်တော်တို့သည်ညည့်အ
ခါသူကိုယူ၍တောင်း၌ထည့်ပြီးလျှင်မြို့ရိုးအပေါ်မှ
၂၆ ချသွတ်ကြ၏။ ။ယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်လျှင်
တပည့်တော်တို့နှင့် အတူတကွပေါင်းဖော်မည်ပြု
သော်သိုတပည့်တော်အားလုံးတို့သည်ရှောလုတပ

ည့်တော်ဖြစ်ကြောင်းကိုမယုံကြဘဲရှိ၍သူကိုကြော ၉ ။
က်ရွံ့ကြ၏ ။ ထိုအခါဗာနဗသည်သူကိုခေါ်၍တ ၂၇
မန်တော်များ ထံသို့သွင်းပေး ပြီး လျှင်အထက်က
ရှောလုသည်လမ်းခရီး၌သခင်ဘုရားကိုမြင်သည်ဟူ၍
ရှင်သူ့အားမိန့်တော် မူသည်ဟူ ၍ရှင်ဒမတ်ကုမြို့၌
ယေရှု၏ဘာသာကိုရဲရင့်စွာဟောသည်ဟူ၍ရှင်ပြော
လေ၏။ထိုနောက်မှာရှောလုသည်ယေရု ရှလင်မြို့ ၌ ၂၈
တမန်တော်များနှင့်ပေါင်းဖော်၍သခင်ယေရှု၏ ဘာ
သာကိုရဲရင့်စွာဟောလျက်နေ၏။ ။ဟေလေနိတ်လူ ၂၉
တို့အားနှီးနှောပြောဆိုလေသဖြင့်ထိုသူတို့သည်ရှော
လုကိုသတ်မည်ပြုကြ၏ ။ ထိုအကြောင်းကိုညီအစ် ၃၀
ကိုများတို့သည်သိလျှင်ရှောလုကိုကဲသရိ မြို့သို့ပို့ ၍
တာရှ မြို့တိုင်အောင်စေလွှတ်ကြ၏ ။ ။ ထိုအခါ ၃၁
ယုဒပြည်ဂါလိလဲပြည်ရှမာရိ ပြည်တို့တွင်အသင်း
များတို့သည်ငြိမ်သက်ချင်းသို့ရောက်သဖြင့်ခေါ
က်တည်ကြသည်ဖြစ်၍သခင်ဘုရား ကိုကြောက်ရွံ့
ရိုသေချင်း ၌ရှင်သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ်တော်၏ အဆုံ
အမ၌ရှင်ရွှင်လျော်သောအားဖြင့်ပွားများကြလေ၏။
။ ပေတရုသည် အရပ်ရပ် တို့ကိုလှည့် လည်သည် ၃၂
တွင်သန့်ရှင်း သောသူတို့ ရှိရာလုဒ္ဒမြို့သို့ရောက်
လေ၏ ။ ထိုအရပ်၌အနေအမည်ရှိသော ။ လက် ၃၃
ခြေမလှုပ်ရှားနိုင်အနာစွဲ၍ရှစ်နှစ်ပတ်လုံး အိပ်ရာ
၌လည်းလျက်နေသောသူတယောက်ကိုတွေ့သဖြင့်
၍သို့ဆို၏ ။ အနေ ။ ယေရှုခရစ်သည်သင့်အား ချ ၃၄

၉။ မ်သာပေးတော်မူ၏ ။ ထ၍အိပ်ရာကိုပြင်လော့ဟု
၃၅ ပေတရုဆိုသော်ထိုသူသည်တခဏချင်းထ၏ ။ လု
ဒ္ဒမြို့၌ဇုင်သရုန်မြို့၌ဇုင်နေသောသူအပေါင်းတို့သည်
ထိုသူကိုမြင်သဖြင့်သခင်ဘုရား ထံသို့ပြောင်း လဲ
၃၆ ကြ၏ ။ ။ ယုပေမြို့၌ဒေါကာဟုဆိုလိုသောတ
ဗိသအမည်ရှိသောတပည့်တော်မတယောက်ရှိ၏။
ထိုမိန်းမသည်ကောင်းသောအကျင့်အလှူဒါနနှင့်ပြည့်
၃၇ စုံလျက်ထိုအခါ၌နာ၍သေလေ၏ ။ အလောင်းကော
င်ကိုရေချိုးပြီးလျှင်အထက်ခန်း၌တင်၍ထားကြ၏ ။
၃၈ လုဒ္ဒမြို့သည်ယုပေမြို့နှင့်နီး သည်ဖြစ်၍ထိုမြို့၌ပေ
တရုရှိကြောင်းကိုတပည့်တော်တို့သည်ကြားလျှင်
ပေတရုအလျင်အမြန်ကြွလာပါမည်အကြောင်း လူ
၃၉ နှစ်ယောက်ကိုစေလိုက်၍တောင်း ပန်ကြ၏ ။ ပေ
တရုသည်ထ၍ထိုသူတို့နှင့်အတူကြွလေ၏ ။ ရော
က်လျှင်အထက်ခန်းသို့ခေါ်ပင့်၍မုတ်ဆိုး မများ တို့
သည်ငိုကြွေး လျက် မိမိတို့နှင့်အတူရှိတုန်း ခါဒေါ
ကာသည်လုပ်ခဲ့သောအင်းကျီအဝတ်များ တို့ကိုပြ
၄၀ ၍ရှိကြ၏ ။ ပေတရုသည်ထိုသူအားလုံး တို့ကိုပြင
သို့ထွက်စေပြီးမှဒူးထောက်၍ဆုတောင်း ပဌနာပြု
သဖြင့်ထိုအလောင်းသို့မျက်နှာလှည့်လျက်တဗိသာ။
သင်ထလော့ဟုဆို၏ ။ ထိုမိန်းမသည်မျက် စိကိုဖွင့်၍
၄၁ ပေတရုကိုမြင်လျှင်ထိုင်လေ၏ ။ ပေတရုသည်မိမိ
လက်ကိုသူအားပေး၍ချီကြွပြီးမှသန့်ရှင်းသောသူ
တို့နှင့်မုတ်ဆိုးမများတို့ကိုခေါ်၍ထကထိ အဖြစ်၌ထာ

ည့်သောထိုမိမ္မကိုအပ်လေ၏ ။ ထိုအကြောင်းကို ၉ ။ ၄၂
ယုပ္ပေမြို့လုံး သိကြ၍လူများ တို့သည်သခင်ဘုရား
ကိုယုံကြည်ချင်း သို့ရောက်ကြ၏ ။ ပေတရုသည် ၄၃
ယုပ္ပေမြို့ နှ်ရှိမုန်အမည် ရှိသောသားရေလုပ်သမား
နှင့်ကြာမြင့်စွာနေ၏ ။ ။ ကဲသရိမြို့နှ်ကော်နေ ၁၀ ။
လိအမည် ရှိသော ။ အိတလိတပ်ဟုခေါ်ဝေါ်သော
တပ်နှ်လူတရာ းကိုအုပ်ချုပ်သောတပ်မှူး တယော
က်သည်မိမိအိမ်တွင်ရှိသမျှသောသူတို့နှင့်တရားကို ၂
ရိုသေ၍ဘုရား သခင်ကိုကြောက်ရွံ့ ချင်ရှိသဖြင့်လူ
တို့အားများ စွာသောအလှူပေး ချင်း ကို ပြု၍ဘုရား
သခင်ကိုအစည်ဆုတောင်း လေ့ ရှိ ။ ထိုသူသည် ၃
၉ နှ့်သုံးချက်တီးအချိန်တွင်ဘုရားသခင်၏ကောင်း
ကင်တမန်ရော က်လာသ ဖြင့်ကော်နေလိယု ၍ မိမိ
အားဆိုသည်ကို ဗျာဒိတ်တော်အား ဖြင့်ထင်ရှားစွာ
မြင်၏ ။ ကောင်း ကင်တမန် ကိုစေ့စေ့ကြည့်လျှင် ၄
ထိတ်လန့်ချင်းရှိသည်ဖြစ်၍သခင် ။ အဘယ်အခင်
ရှိပါလေသနည်း ဟုဆိုသော်ကောင်းကင်တမန်ကလ
ည်း သင်သည်ပြုသောအလှူ ။ ဆုတောင်း ပဌနာတို့
သည်အမှတ်အားဖြင့် ဘုရား သခင်ရှေ့တော် သို့တ
က်၍ရောက်လေပြီ ။ ထိုကြောင့်ယာခုပင်ယုပ္ပေမြို့ ၅
သို့လူကိုစေလိုက်၍ပေတရုအမည်သစ်ရပြန်သော
ရှိမုန်ကိုခေါ်ပင့်လော ။ ထိုသူသည် ရှိမုန်အမည်
ရှိသောသားရေလုပ်သမားအိမ်နှ်တည်းနေ၏ ။ ထို ၆
အိမ်သည်ပင်လယ်နားမှာရှိသည်ဟုဆို၏ ။ ထိုသို့ ၇

ပြောဆိုလေသောကောင်း ကင်တမန်သည်သွား ပြီး
လျှင်ကော်ရနေလီသည်မိမိငယ်သားနှစ်ယောက်နှင့်မိ
မိထံ၌ခစား သောသူတို့အထဲမှ တရား ကိုရိုသေ
၈ သောစစ်သည်တယောက်ကိုခေါ်၍ ထိုအကြောင်း
အရာအလုံး စုံတို့ကိုဖော်ပြပြီး မှယုပေမြို့ သို့စေလို
၉ က်၏ ။ ။ နက်ဖန်နေ့ထိုသူတို့သည်ယုပေမြို့
သို့သွား ၍ရောက်ခါနီး နှစ်ချက်တီးအချိန်တွင်ပေ
တရုသည်ဆုတောင်းချင်း ငှါအိမ်မိုး ပေါ် သို့တက်
၁၀ လေ၏ ငတ်မွတ်၍အစာအာဟာရကိုအလို ရှိသဖြ
င့်သူတပါးတို့သည်အစာအာဟာရကို ပြင်ဆင်လေ
၁၁ သောအခါမိမိသည်ဘဝင်ဖြစ်၍နေ၏ ။ မိုဃ်းကော
င်းကင်ပွင့်လှစ်သည်ကိုဇင်ကြီးစွာသောအိပ်ရာခင်
ကမ္ဗလာသဏ္ဍာန်ကဲ့သို့လေး ထောင့်ချုပ်၍မြေ ကြီး
သို့ချလွှတ်သောတန်ဆာဆင်း သက်လာသည်ကိုဇ
၁၂ င်မြင်၏ ။ ထိုတန်ဆာထဲ၌သား ရဲ မှစ၍မြေ၌ကျင်
လည်သောသား မျိုး ။ တွား တတ်သောတိရိစ္ဆာန်
၁၃ မျိုး ။ မိုဃ်း ကောင်းကင်၌ကျင်လည်သောငှက်မျိုး
တို့သည် ရှိကြ၏ ။ စကားအသံသည်လည်းပေတ
၁၄ ရု ။ သင်ထ၍သတ်စားလော့ဟုလာ၏ ။ ပေတရုက
လည်း မဖြစ် နိုင်ရာသခင် ။ အပြစ်ပါ၍မသန့်ရှင်း
သောအရာကိုငါသည်တရံတခါမျှမစား သေးဟုဆို
၁၅ ၏ ။ နောက်တဖန်စကား အသံကား ဘုရားသခင်
သည်သန့်ရှင်းစေတော်မူသောအရာကိုအပြစ်ပါသ
ည်မထင်နှင့်ဟုလာပြန်၏ ။ ထိုသို့သုံးချိန်မြောက်

ည်မထင်နှင့်ဟုလာပြန်၏။ ထိုသို့သုံးချိန်မြောက် ၁၀း၁၆
အောင်ရှိပြီးလျှင် ထိုတန်ဆာသည်မိုဃ်းကောင်း
ကင်ထဲသို့သိမ်းယုတ်ပြန်သည်ဖြစ်၏။ ။ပေ ၁၇
တရုကား မိမိမြင်ခဲ့သောဗျာဒိတ်တော်သည်အဘယ်
သို့ဆိုလိုသနည်းဟုတွေးတောဆင်ခြင်၍ ရှိစဉ်
ကောရနေလိစေလိုက်သောလူတို့သည် ရှိမုန်အိမ်ကို
မေးမြန်းရှာဖွေလျှင်တံခါးရှေ့မှာရပ်နေ၍ပေတရု ၁၈
အမည်သစ်ရပြန်သောရှိမုန်သည်ဤမှာတည်းခို
ပါသလောဟုမေးမြန်းဟစ်ခေါ်၏။ ပေတရုသည် ၁၉
ဗျာဒိတ်တော်ကိုဆင်ခြင်၍နေစဉ်ဝိညာဉ်တော်က
လူသုံးယောက်တို့သည်သင်ကိုရှာနေ၏။ ထ၍ ၂၀
ဆင်းလော့။ တွေးတောချင်းမရှိဘဲထိုသူတို့နှင့်အ
တူသွားလော့။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟုမူထိုသူ
တို့ကား ငါစေလိုက်သောသူဖြစ်ကြသည်ဟုမိန့်
တော်မူလျှင်ပေတရုသည်ဆင်း၍ငါကားသင်တို့ရှာ ၂၁
သောသူဖြစ်၏။ အဘယ်အကြောင်းရှိ၍လာကြ
သနည်းဟုထိုသူတို့အားဆို၏။ ထိုသူတို့သည်လ ၂၂
ည်း ကောရနေလိအမည်ရှိလျက်သူတော်ကောင်းဖြ
စ်၍ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့သဖြင့်ယုဒလူအပေါ
င်းတို့တွင်အသရေရှိသောတပ်မှူးသည်ကိုယ်တော်
ကိုမိမိအိမ်သို့ခေါ်ပင့်၍ကိုယ်တော်၏စကားကိုနား
ထောင်ရမည်အကြောင်းသန့်ရှင်းသောကောင်း က
င်တမန် အားဖြင့်ဗျာဒိတ်တော်ကိုခံရပါသည်ဟုဆို
ကြ၏။ ပေတရုသည်လည်း ထိုသူတို့ကိုအိမ်ထဲ ၂၃

၁၀။၂၄ သို့ခေါ်၍ဧည့်သည်ဝတ်ကိုပြုလေ၏။ ။ ခုနစ်
ဖန်နေ့၌ထ၍ထိုသူတို့နှင့်အတူသွားသဖြင့်ယုပေမြို့
သားဖြစ်သောညီအစ်ကိုအချို့တို့သည်လိုက်ကြ၏။
တိုနေ့ခါက်တနေ့၌ကဲသရိမြို့သို့ဝင်ကြလျှင်ကော်နေ
လိသည်မိမိအဆွေအမျိုးမိတ်ဆွေပွန်းများတို့ကိုစုဝေး
၂၅ စေသဖြင့်ထိုသူတို့အားမျှော်လင့်လျက်နေ၏။ ပေ
တရုသည် ဝင်သောအခါကော်နေလိသည်ကြိုဆို၍
ခြေရင်း၌ပျပ်ဝပ်လျက်ကိုးကွယ်သည် ကိုပေ
၂၆ တရုသည်သူကိုချီပင့်သဖြင့်ထလော။ ငါကားလူစင်
၂၇ စစ်ဖြစ်သည်ဟုဆို၏။ ထိုသို့နှုတ်ဆက်၍ဝင်လေ
သော်စုဝေးလျက်ရှိကြသောလူများကိုတွေ့လျှင်ပေ
၂၈ တရုသည်ထိုသူတို့အား ဤသို့မြွက်ဆို၏။ ယုဒ
လူဖြစ်သောသူတို့သည်တပါးမျိုး သူတို့နှင့်မပေါင်း
မဖော်မချည်းမကပ်အပ်သည်ကိုသင်တို့အသိဖြစ်
ကြ၏။ သို့သော်လည်း အဘယ်သူကိုမျှအပြစ်ပါ
သည်မသန့်ရှင်း သည်ဟူ၍ မပြောမဆိုရမည်အ
ကြောင်းဘုရားသခင်သည်ငါ့အားဆုံးမပြသတော်မူ
၂၉ ပြီး။ ထိုကြောင့်ငါ့ကိုခေါ်ကြသောအခါမငြင်း မခုံ
ဘဲလျက်ငါလာသည်။ယခုအဘယ်အကြောင်းရှိ၍
ငါ့ကိုခေါ်ကြသနည်းငါမေးလိုသည်ဟုပေတရုဆို၏။
၃၀ ။ ကော်နေလိကလည်း ယခုအချိန်နာရီတိုင်အောင်
အကျွန်ုပ်သည်အစာကိုရှောင်၍သုံးရက်လွန်ပြီး အချိ
န်တွင်အိမ်၌ဆုတောင်း၍နေသည်ယခုလေးရက်ရှိ
ပါပြီ။ ထိုအချိန်၌လူတယောက်သည်ထွန်းတောက်

သောအဝတ်ကိုဝတ်လျက်အကျွန်ုပ်ရှေ့မှောက်၌ရ
ပ်နေပြီးလျှင်ကောနေလိ။သင်ပြသောပဌနာကိုကြား ၃၁
တော်မူ၍သင်အလှူသည့်ဘုရားသခင်ရှေ့မှာမှတ်
သည်ဖြစ်၏ ။ ထိုကြောင့်ယုပ္ပေမြို့သို့စေလိုက်၍ပေ ၃၂
တရုအမည်သစ်ရပြန်သောရှိမုန်ကိုခေါ်ပင့်လော ။
ထိုသူသည်ပင်လယ်နားမှာရှိမုန်အမည်ရှိသောသား
ရေလုပ်သမားအိမ်၌တည်းနေ၏ ။ ထိုသူသည်ရော
က်လာလျှင်သင်အားဟောပြောလိမ့်မည်ဟုဆို၏ ။ ထို ၃၃
ကြောင့်အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်ထံသို့ချက်ချင်းစေ
လိုက်၍ ကိုယ်တော်သည်ကြွလာသောအား ဖြင့်
ကောင်းမွန်စွာပြုပါပြီ ။ ဘုရားသခင်သည်ကိုယ်
တော်အားမှာထားတော်မူသမျှတို့ကိုနား ထောင်ရ
ခေါင်အကျွန်ုပ်တို့အား လုံးသည်ဘုရားသခင်ရှေ့ ၃၄
ရှိနေပါသည်ဟုကောနေလိဆို၏ ။ ။ ထိုအခါ
ပေတရုသည်နှုတ်ကိုဖွင့်လျှစ်၍ဤသို့မြွက်ဆို၏ ။
အကယ်၍ဘုရားသခင်သည်မျက်နှာကိုမှတ်တော် ၃၅
မမူဘဲလျက်လူအမျိုးမျိုးတို့၌အကြင်သူသည်ဘု
ရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့၍တရားသဖြင့်ကျင့်သော
င်၏ ။ ထိုသူသည်မျက်နှာတော်ကိုရသည်ဟုငါသိ ၃၆
မြင်၏ ။ အလုံးစုံတို့ကိုအစိုးရတော်မူသောသခင်
ယေရှုခရစ်အားဖြင့်ငြိမ်းစေခြင်း တရား တည်း
ဟူသောမင်္ဂလာသိတင်း စကားကို ဟောတော်မူလျ ၃၇
က်အိသရေလအမျိုးသားတို့အားပေးလိုက်တော်မူ
သောတရားတော်နှင့်အညီယောဟန်သည်ရေနှစ်

မင်္ဂလာကိုဟောသည်နောက်ဂါလိလဲပြည်မှစ၍ ယု
ဒပြည်အလုံး၌ နှံ့ပြားသောအကြောင်းအရာကိုသင်
၄၀ တို့သည်သိကြ၏ ။ ထိုအကြောင်းအရာဟူမူကား
ဘုရားသခင်သည်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်ဗု
ဝ်တန်ခိုးတော်နှင့်ဗုဝ်ခာဇရက်သားဖြစ်သောယေရှု
ကိုအဘိသိတ်ပေးတော်မူသဖြင့်ထိုသူသည် ဘု
ရားသခင်၏အခွင့်တော်နှင့်ကျေးဇူး ပြု၍မာရ်နတ်
ညှဉ်းဆဲသောသူအပေါင်း တို့အား ချမ်းသာကိုပေး
၄၉ လျက်လှည့်လည်တော်မူ၏ ။ ငါတို့သည်လည်းယေ
ရုရှလင်မြို့ မှစ၍ယုဒပြည်တွင်ပြုတော်မူသောအမှု
များတို့၏သက်သေခံဖြစ်ကြ၏ ။ ထိုသူကိုသစ်တို
၅၀ င်၌ ဆွဲ၍ကွပ်မျက်ကြလေ၏ ။ သုံး ရက်မြောက်
သောနေ့၌ဘုရား သခင်သည်ထမြောက်စေတော် မူ
၅၁ ၍လူအပေါင်း တို့အား ထင်ရှား စွာမပြဘဲလျက်ဘု
ရားသခင်သည်ရှေ့မှာခန့်ထားတော် မူ နှင့်သောသက်
သေတည်းဟူသောငါတို့အားထင်ရှားစွာပြတော်မူ
၏ ။ သေခြင်း မှထမြောက်၍ရှင်ပြန်တော် မူသည်
နောက်ထိုသခင်နှင့်အတူငါတို့သည်စားသောက်ကြ
၅၂ ၏ ။ ထိုသခင်သည်လည်းရှင်သောသူတို့ကိုဗုဝ်သေ
သော သူတို့ ကို ဗုဝ်တရား စီရင်သောသခင် ဖြစ်အံ့
သောငှါဘုရား သခင်သည်ခန့်ထားတော် မူကြောင်း
ကိုလူအပေါင်းတို့အားဟောပြောချင်းသက်သေခံချ
င်း အမှုကို ပြုရမည်အကြောင်း ငါတို့အား ပညတ်
၅၃ တော် မူ၏ ။ ထိုသူကိုရုံကြည်သောသူ ရှိသမျှတို့

သည်သူ၏အခွင့်အားဖြင့်အပြစ်မြွတ်လွှတ်ချင်း ကိုခံရ ၁၀။
လတ္တန့်ဟုရှ၍ပရောဖက်အားလုံး တို့သည်ထိုသခင်၏
သက်သေခံဖြစ် ကြသည်ဟုပေတရု မြွက်ဆို ၏ ။
။ ထိုစကား ကို မြွက်ဆိုစည် နှုတ်ကပတ် တရား ၄၄
တော်ကိုကြားနာသောသူအပေါင်းတို့အပေါ် ၌သန့်
ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ကျရောက်တော်မူ၏။
တပါးမျိုးသူတို့အပေါ် ၌သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော် ၄၅
၏ကျေးဇူး တော်ကိုသွန်းလောင်း သည်ကို ဖွာတ်ဝ
င်သူ ဖြစ်လျက်ရှိ ကြည်သောသူပေတရုနှင့်ပါသမျှ
တို့သည်မိန်းမောတွေဝေ ချင်းရှိကြ၏ ။ အဘယ် ၄၆
ကြောင့်ခဉ်းဟု မူကား ထိုသူတို့သည် အမျိုးမျိုးသော
ဘာသာစကားအားဖြင့်ပြော၍ဘုရားသခင်အား ချီး
မြွှာက်သည် ကိုကြားကြလေ၏ ။ ထိုအခါပေတရု ၄၇
ကငါတို့သည်ခံသကဲ့သို့သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ်တော်
ကိုခံကြသော၍ သူတို့သည်ရေ နှစ်မင်္ဂလာကိုမခံရ
အောင်အဘယ်သူသည်ရေကိုမြစ်တားနိုင်သနည်း
ဟုဆိုလျက်သခင်ဘုရား၏ ဘာသာသွင်းချင်းအလို ၄၈
၌ရေနှစ်မင်္ဂလာကိုခံမည်အကြောင်း စီရင်လေ၏ ။
ထိုနောက်မှာပေတရုသည် အတန်အရာနေမည်အ
ကြောင်းထိုသူတို့သည်တောင်းပန်ကြ၏။ ။တပါး ၁၁။
မျိုး သူတို့သည်ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရား
တော်ကိုခံယူ ကြသည်ဟုယုဒပြည် ၌ ရှိသောတမ
န်တော်တို့နှင့်တကွညီအစ်ကို များတို့သည်ကြားသိ
ကြ၏ ။ ပေတရုသည်ယေရု ရှလင်မြို့ သို့တက်လာ ၂

၁၃။ ၃ သောအခါဓါတ် ရှိသောသူတို့ကသင်သည် ဓါတ်
မရှိသောသူတို့နှင့်ပေါင်းဖော်၍စား သောက်ခဲ့သည်
တကား ဟုအပြစ်တင်လိုသောစကား ဖြင့်ဆိုကြ၏။
၄ ပေတရုသည်လည်းထိုအကြောင်းအရာကိုအစမှအ
၅ ဆုံ တိုင်အောင်ဖော်ပြ၍ ဤသို့ဆို၏။ ငါသည်ယုပေ့
မြို့၌ဆုတောင်းစည့်ဘဝင်ဖြစ်၍ ဗျာဒိတ်တော်အား
ဖြင့်ကြီးစွာသောအိပ်ရာခင်းကမ္ဘာသကဲ့သို့ခါနှင့်ကဲ့သို့
မိုဃ်း ကောင်းကင်မှလေး ထောင့်ဖြင့်ချလွှတ်သောတ
န်ဆာသည်ဆင်း သက်၍ငါ့ဆီသို့ရောက်လာသည်
၆ ကိုမြင်၏။ ထိုတန်ဆာကိုစေ့စေ့ကြည့်၍ဆင်ချ
င်လျှင်သား ရဲ မှစ၍မြေ၌ကျင်လည်သောသားမျိုး။
တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်မျိုး။ မိုဃ်း ကောင်းက
၇ င်၌ကျင်လည်သောငှက်မျိုးတို့ကို မြင်၏။ ထိုအခါ
ပေတရု။ သင်ထ၍သတ်စား လောဟုငါ့အား ပြော
၈ သောစကားအသံကိုလည်းငါကြား၏။ ငါသည်လ
ည်းမဖြစ် နိုင်ရာသခင်။ အပြစ်ပါ၍မသန့်ရှင်းသော
အရာသည်ငါ့ခံတွင်းထဲသို့တရံတခါမျှမဝင်သေးဟု
၉ ဆို၏။ နောက်တဖန်မိုဃ်း ကောင်းကင်မှစကားအ
သံကား ဘုရား သခင်သည်သန့်ရှင်းစေတော်မူသော
အရာ ကိုအပြစ်ပါ သည် မထင်နှင့်ဟုလာပြန် ၏။
၁၀ ထိုသို့သုံး ချိန်မြောက်အောင် ရှိ ပြီး လျှင်ထိုအရာ
အားလုံးတို့သည်မိုဃ်း ကောင်း ကင်အထက်သို့ဆွဲ
၁၁ ယူပြန်သည်ဖြစ်ကြ၏။ ထိုခဏချင်း ကဲသရိမြို့ မှ
ငါ့ထံသို့စေ လိုက်သောလူသုံး ယောက်တို့သည်ငါ

ရှိသောအိမ်အခါး မှာရပ်နေကြ၏ ။ ငါသည်တွေး ၁၁။၁၂
တောချင်းမရှိဘဲထိုသူတို့နှင့်အတူသွားမည့်အကြော
င်းဝိညာဉ်တော်သည်မိန့်တော်မူ၏ ။ ဤညီအစ်ကို
ခြောက်ယောက်တို့သည်လည်း ငါနှင့်အတူသွား ၍
ထိုလူ၏အိမ်သို့ဝင်ကြ၏ ။ ။ ကောင်းကင်တမန် ၁၃
သည် သူ၏ အိမ်၌ကိုယ်ကိုထင်ရှား စွာပြ၍ ရပ်နေ
လျက်သင်သ ည် ယာပေ့မြို့သို့ လိုက်၍ပေတရုအမ
ည်သစ်ရ ပြန်သောရှိမုန်ကိုခေါ်ပင့်လော ။ ထိုပေ ၁၄
တရုသည်သင်မှစ၍သင်၏အိမ်၌ ရှိသမျှသောသူတို့
သည်ကယ် တင်တော် မူချင်း သို့ရောက် ရမည် အ
ကြောင်း စကား ကိုသင်အားဟောပြောလိမ့်မည်ဟု
မြွက်ဆိုခဲ့သောအကြောင်း အရာကိုထိုသူသည်ငါ
တို့အားပြန်ကြားလေ၏ ။ ငါသည်လည်းဟောပြော ၁၅
စပြုစဉ်သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ်တော်ငါတို့အပေါ် ၌
ရှေဦး စွာကျရောက်တော် မူသကဲ့သို့ထိုသူတို့အ
ပေါ် ၌ကျရောက်တော် မူ၏ ။ ယောဟန်သည်ရေ ၁၆
၌သာနှစ်ချင်းကိုပေး၏။ သင်တို့သည်သန့်ရှင်းသောဝိ
ညာဉ်တော်၌ နှစ်ချင်းကိုခံကြရလိမ့်မည်ဟုသခင်ဘု
ရား သည်မိန့်တော် မူသောစကား ကိုထိုအခါငါ၏
စိတ်နှစ်လုံးထဲ၌အောင်းမေ့ချင်းရှိ၏။ ထိုသခင်ယေ ၁၇
ရှုခရစ်ကိုယုံကြည်သောငါတို့အားဘုရားသခင်သည်
ပေးတော် မူသောကျေး ဇူး တော်နှင့်တူသောကျေး
ဇူးတော်ကိုထိုသူတို့အား ပေးတော် မူသည်ဖြစ်သော
ကြောင့်ငါသည် အဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်၍ဘုရား

၁၁။၁၈ သခင်ကိုဆီး တားနိုင်သနည်း ဟုပေတရုဆို၏ ။ ဤ
အကြောင်းအရာတို့ကိုထိုသူတို့သည်ကြား လျှင်ဝန်
ခံသဖြင့်အကယ်၍ ဘုရားသခင်သည်အသက်ရှင်ချ
င်းအလို့ငှါနောင်တတရားကိုတပါးမျိုးသူတို့အား လ
ည်းပေးတော်မူပြီးတကား ဟုဘုရား သခင်ကိုချီး မွ
၁၉ မ်ကြ၏ ။ ။ထိုမှတပါးသတေဖန်အသေသတ်ချ
င်း ကိုခံသည်မှစ၍ညှဉ်းဆဲခံရ ၍ဖ ရိဗရဲကျွန်းပြား
သောသူတို့သည်ဖိနိတ် မြို့ကုပရုမြို့အန္တောခိမြို့များ
တိုင်အောင်သွား ၍ယုဒလူတို့အား သာ နုတ်ကပတ်
၂၀ တရားတော်ကိုဟောပြောကြ၏ ။ ခေါက်မှာထိုသူ
အချို့တို့သည်ကုပရုပြည်သား ကုရင်ပြည်သားဖြစ်သ
ဖြင့်အန္တောခိမြို့သို့သွား ၍သခင်ယေရှုခရစ်၏မင်္ဂ
လာသိတင်း စကားကိုဟောလသလူတို့အားဟောကြ
၂၁ ၏ ။ သခင်ဘုရား ၏လက်တော်သည်ထိုသူတို့ နှင့်ရှိ
တော်မူ ၍လူအပေါင်း တို့သည်ရုံကြည်သဖြင့်သခင်း
၂၂ ဘုရားထံသို့ပြောင်းလဲကြ၏ ။ ။ ထိုအကြောင်းအ
ရာကိုယေရုရှလင်မြို့ နှင့်ရှိသောသင်း ဝင်သူတို့သည်
ကြားလျှင်အန္တောခိမြို့တိုင်အောင်သွားမည်အကြော
၂၃ င်းဗာနာဗကိုစေလွှတ်ကြ၏။ထိုသူသည်ရောက်၍ဘု
ရား သခင်၏ကျေး ဇူး တော်ကိုမြင်လျှင်ဝမ်းမြောက်ဝ
မ်းသာသည်ဖြစ်၍ထိုသူအား လုံးတို့သည်တည်ကြည်
သောစိတ် နှင့်သခင်ဘုရားကို မှီဝဲဆည်း ကပ်မည်အ
ကြောင်းတိုက်တွန်း နှိုး ဆော်လေ၏။ထိုသူသည်သူ
၂၄ တော်ကောင်း ဖြစ်၍သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ်တော်နှင့်

ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်ယုံကြည်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသောအားဖြင့်လူများအ
ပေါင်းတို့သည်သခင်ဘုရားထံဝင်ကြ၏ ။ ။ ဗာ ၂၅
ခုဗသ ည်လည်း ရှောလုကို ရှာလို၍တာရှုမြို့သို့
သွား၏။ ရှောလုကိုတွေ့ပြီးလျှင်အန္တိအုခိမြို့သို့ခေါ်
ခဲ့၏။ ထိုသူတို့သည်တနှစ်ပတ်လုံးထိုအသင်းနှင့် ၂၆
အတူစည်းဝေး၍လူများအပေါင်းတို့အားဆုံးမဩဝါ
ဒပေးကြ၏ ။ အန္တိအုခိမြို့၌တပည့်တော်တို့ကိုခရ
စ်လူဟူ၍ရှေ့ဦးအစခေါ်ဝေါ်သမုတ်ခြင်းရှိ၏။ ။ထို ၂၇
အခါ၌ပရောဖက်တို့သည်ယေရုရှလင်မြို့မှအန္တိအုခ
ိမြို့သို့လာကြ၏ ။ ထိုသူတို့အထဲတွင်အာဂဗုအမ ၂၈
ည်ရှိသောသူတယောက်သည်ထ၍မြေအပြင်၌ရှိသ
မျှသောသူတို့သည်အစာအာဟာရအလွန်ခေါင်းပါး
ခြင်းဖြစ်လတ္တံ့ဟုဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်ဖော်ပြ၏ ။
ထိုခေါင်းပါးခြင်းသည်ကလောဒိမင်းလက်ထက်၌ဖြ
စ်သတည်း။ ထိုအခါတပည့်တော်တို့သည်အသီးအ ၂၉
သီးတတ်နိုင်ကြသည်အတိုင်း ယုဒပြည်၌နေသော
ညီအစ်ကိုတို့ဆီသို့အကူအမပေး လိုက်မည်ဟုစီရ
င်ကြသည်နှင့်အညီဗာခုဗနှင့်ရှောလုတို့၏လက်ဖြ ၃၀
င့်သင်းအုပ်တို့အားပေးလိုက်ကြ၏။ ။ ထိုရော ၁၂ ။ ၁
အခါဟေရုဒ်မင်းကြီး သည်သင်း ဝင် သူအချို့တို့ကို
ညှဉ်းဆဲခြင်းငှါပြု၏။ ယောဟန်၏အစ်ကိုဖြစ်သော ၂
ယာကုပ်ကိုဓားလက်နက်နှင့်ကွပ်မျက်လေ၏။ ယု ၃
ဒလူတို့သည်အား ရဝမ်းသာရှိသည်ကို မြင်လျှင်အာ
ရှမပွဲနေ့ရက်တို့၌တဖန်ထပ်၍ပေတရုကိုလည်းဖမ်

၁၂။ ၄ ဆိးပြီး မြပသခါပွဲခေါက်မှာ ထုတ်၍လူများ တို့၏
အလိုသို့အပ်ပေး မည်အကြံ နှင့်အ စောင့်အရှောက်
ဖြစ်သောစစ်သည်တကျိပ်ချောက်ယောက်တို့အား
၅ အပ်၍ထောင်ထဲ၌ လှောင်းထားလေ၏ ။ ပေတရုသ
ည်ထောင်ထဲ၌အကျည်းခံရစဉ်သင်းဝင်သူတို့သ
ည်သူ့အဖို့ဘုရား သခင်အားမပြတ်ဆုတောင်း ပ၍
၆ ခါပြုကြ၏ ။ ဟေရုဒ်မင်းသည်ထုတ်ခါနီးညည့်အ
ချိန်တွင်ပေတရုသည်သံကြိုး နှစ်ချပ်ဖြင့်ချည် နှောင်
သည် ဖြစ်လျက်စစ်သည် နှစ်ယောက်တို့အလယ်၌
အိပ်ပျော်၍အစောင့်များ တို့သည် ထောင်အိမ်တံခါး
၇ ရှေ့မှာစောင့်နေကြ၏ ။ ထိုအခါအစည်ထာဝရဘု
ရား ၏ကောင်း ကင်တမန်သည်ရောက်လာသဖြင့်
ထောင်အိမ်၌အလင်းထွန်း တောက်လေ၏ ။ ကော
င်းကင်တမန်သည်ပေတရု၏နံပါး ကိုပုတ်ခတ်၍ချ
က်ချင်း ထလောဟုဆိုလျက်ထစေ၏ ။ သံကြိုး သ
၈ ည်လည်း ပေတရုလက်မှကျွတ်လေ၏ ။ ကောင်းက
င်တမန်ကလည်းသင်အဝတ်ကိုခါပန်းစည်းပြီးလျှင်
ခြေနင်း ကိုစွပ်လောဟုဆိုသည်အတိုင်း ပေတရုပြု
၏ ။ မိမိ ကိုယ် ၌ဝတ် လုံကို ခြုံ၍ငါခေါက်လိုက်
၉ လောဟုဆိုပြန်၏ ။ ပေတရုသည်ထွက်၍လိုက်သ
ဖြင့်ကောင်း ကင်တမန် ပြုသမျှတို့သည်မှန်သောအ
ရာဖြစ်သည်ကိုမသိဘဲရှိ၍ မိမိသည်ဗျာဒိတ်တော်
၁၀ ကို မြင်သည်ဟုမိမိထင်လေ၏။ ပဌမအစောင့်ဒုတိ
ယအစောင့် သူတို့ကို ကျော်သွား ၍ မြို့ ထဲသို့ဝင်

သောသံတံခါးကိုရောက်လျှင်ထိုတံခါး သည်အလို ၁၂ ။
လိုဖွင့်သဖြင့်ထိုသူတို့သည်ထွက်၍လမ်းတချောင်းနှင့်
ရှောက်သွားပြီးမှခဏချင်းကောင်းကင်တမန်သည်
ပေတရုနှင့်ခွာ၍ သွားလေ၏ ။ ။ ပေတရုသည် ၁၁
သတိရသဖြင့်ယခုပင်သခင်ဘုရားသည်မိမိကောင်း
ကင်တမန်ကိုစေလိုက်၍ဟေရုဒ်မင်း လက်မှဒုယဒ
လူတို့၏မျှော်လင့်ချင်း ဖြင့်ငါ့ကိုကယ်နှုတ်တော်မူ
သည်ငါအမှန်သိ၏ဟုအောင်း မေ့စည်လူအများစု ၁၂
ဝေး၍ ဆုတောင်း ရာမာကုအမည်သစ်ရ မြန်သော
ယောဟန်၏ အမိဖြစ်သောမာရိ၏ အိမ်သို့ရောက် ၁၃
၍တံခါး ကိုခေါက်လျှင်ရောဒေအမည် ရှိသောမိန်းမ
ငယ်တယောက်သည်နား ထောင်ရအောင်လာ၍ပေ ၁၄
တရုအသံမှန်ကိုကြားသိလျှင်ဝမ်းမြောက်သောအား
ဖြင့်တံခါး ကိုမဖွင့်ဘဲအထဲသို့ပြေး ဝင်၍ ပေတရု ၁၅
သည်တံခါးရှေ့မှာရပ်နေသည်ကို ကြားဆို၏။ ထို
သူတို့ကသင်သည်ရူး သောသူ ဖြစ်၏ဟုထိုမိန်းမငယ်
အား ဆိုကြသော်လည်း အမှန်ဖြစ်ပါသည်ဟုသူသ
ည် ခိုင်မာစွာဆို ၍နေလျှင်ပေတရု၏ကောင်း ကင်တ
မန်ဖြစ်တော့သည်ဟုဆို ကြလေ၏ ။ ပေတရုသည် ၁၆
ခေါက်၍ နေသော်တံခါးကို ဖွင့်ကြ၍ သူကိုမြင်သ
ဖြင့်အလွန်တရာအံ့သြကြ၏ ။ ပေတရုကလည်း ၁၇
ထိုသူတို့ကို တိတ်ဆိတ် စွာနေစေချင်း၍မိမိလက်နှ
င့်အမှတ်ပေး၍မိမိကိုထောင်ထဲမှသခင်ဘုရားသည်
ကယ်လွှတ်သောအကြောင်းများ ကိုထုတ်ဖော်ပြော

၁၇ ။ ဆိုပြီး မှသင်တို့သွား ၍ယာကုပ်နှင့်တကွညီအစ်
ကိုတို့အား ဤအကြောင်းများကို ပြန်ကြားကြလော
ဟု မြွက်ဆို ပြီးထွက်၍အခြားသို့သွားလေ၏ ။
၁၈ ။ နံနက်အချိန် ရောက်သောအခါ ပေတရုကိုအဘ
ယ်သို့ဖြစ်သနည်းဟုစစ်သည်များသည် ရုံးရင်းခတ်ချ
၁၉ ဖြစ်ကြ၏။ ဟေရုဒ်မင်းသည်ပေတရုကို ရှာ၍မတွေ့
သဖြင့်စောင့်ရှောက်သောသူတို့ကိုစစ်ပြီး၍သတ်မ
၂၀ ည်အကြောင်းစီရင်လေ၏ ။ ။ ထိုနောက်ဟေရု
ဒ်မင်းသည်ယုဒပြည်မှကဲသရိမြို့သို့သွား၍နေသည်
ရှိသော်တုရုမြို့သား ဇိဒုန်မြို့သား တို့ကိုအမျက်ထွ
က်လေ၏ ။ ထိုသူတို့သည်တညီတညွတ်တည်း
လာကြ၍ဗလတ္တုအမည်ရှိသောအတွင်းဝန်ကိုဖျော
င်းပျပြီးမှထိုမင်း အမျက်ပြေမည့်အကြောင်း တောင်း
ပန်ကြ၏ ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကားသူတို့ပြ
ည်သည်ပြည်တော်ကိုမှီ၍ကျွေးမွေးချင်းကိုခံရ၏ ။
၂၁ ဟေရုဒ်မင်းသည်လည်း ချိန်းချက်သောနေ့၌မင်းမြော
က်တန်ဆာကိုဆင်ဝတ်၍ ပလ္လင်တော်ပေါ် မှာထိုင်
၂၂ လျက်ထိုသူတို့အားမိန့်တော်မူ၏ ။ လူများတို့က
ဤအသံသည်လူ့အသံမဟုတ်ဘုရားသခင်၏အသံ
ဖြစ်၏ဟုကြွေးကြော်သည် ရှိကြသော်ထိုမင်း ကြီး
၂၃ သည်ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်အသရေတော်ကိုမထော
က်ထားသောကြောင့်ထိုခဏချင်း ပင်အစည်ထာဝရ
ဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည်မင်းကြီးအားဒဏ်
ခတ်၍ကိုယ်ဘွင်း နှပိုး များကိုက်ခဲသဖြင့်အနိစ္စ

ရောက်လေ၏ ။ ။ ဘုရားသခင်၏သာသနာ ၁၂။၂၄
တော်သည်တိုးပွားများတော်မူ၏ ။ ဗာနဗနှင့်ရှော ၂၅
လုတို့သည်တပည့်တော်များခန့်ထားသောအမှုကို
ဆောင်ရွက်ပြီးလျှင်မာကုအမည်သစ်ရပြန်သော
ယောဟန်ကိုလည်းခေါ်ယူခဲ့၍ယေရုရှလင်မြို့မှပြန်
ကြ၏ ။ ။ အန္တိအုခိမြို့တွင်ရှိသောအသင်းနှင့် ၁၃ ။
ဗာနဗမှစ၍ နိဂါဟုခေါ်ဝေါ်သောရှုမုန် ။ ကုရင်ပြ
ည်သားလုကိ ။ ဟေရုဒ်စော်ဘွား၏ဘွားဖက်မာန
င်။ ရှောလု ။ ဤသို့အမည်ရှိသောပရောဖက်ဆရာ
တရားဟောဆရာတို့သည်ရှိကြ၏ ။ ထိုဆရာတို့ ၂
သည်သခင်ဘုရားအားဝတ်ပြုခြင်းအစာရှောင်ခြင်း
အမှုတို့ကိုဆောင်ရွက်ကြစဉ်သန့်ရှင်းသောဝိည
ာဉ်တော်သည်ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ငါခန့်ထားသော
အမှုကိုဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါဗာနဗနှင့်ရှောလုတို့
ကိုရွေး ချယ် ကြလော့ဟုမိန့်တော် မူသည်အတိုင်း
အစာကိုရှောင်၍ ပဌနာပြုလျက်ထိုသူတို့ဦးခေါ ၃
င်းပေါ်၌လက်ကိုတင်၍လွှတ်လိုက်ကြ၏ ။ ။ ထို ၄
သို့သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည်စေလွှတ်တော်
မူသောအားဖြင့်ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည်သေလု
ကိမြို့သို့သွား၍ထိုမြို့မှသင်္ဘောနှင့်လွှင့်သဖြင့်ကုပ ၅
ရုကျွန်းသို့ရောက်ကြ၏ ။ သလမိမြို့၌ ရှိနေစဉ်
ယုဒတရားဇရပ်များတွင်ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပ
တ်တရားတော်ကိုဟောပြောကြ၏ ။ ယောဟန်သ
ည်လည်းထိုသူတို့၏လက်ထောက်ဖြစ်လေ၏ ။ အာ ၆

ကျွန်းလုံးကိုရှောက်၍ပါဖုမြို့သို့ရောက်လျှင်ယုဒ
အမျိုးဖြစ်သော ။ ဗာရယေရှုအမည် ရှိလျက်မှားသောပ
ရောဖက်တည်း ဟူသောခုတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်နှင့်ပြ
ပြင်သောသူတယောက်ကိုသေရဂိပေါလုအမည် ရှိ
၇ သောမြို့ဝန်ထံ၌ငှတွေ့ကြ၏။ ထိုမြို့ဝန်သည်ပညာအ
ဆင်အ ချင် ရှိသဖြင့်ဗာနဗနှင့်ရှောလုတို့ကိုခေါ်ပင့်
၈ ၍ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုနာလို
သောစိတ် ရှိလေသော်ခုတ် ဝိဇ္ဇာအတတ်သမားဟူ
၍ဆိုလိုသောဧလုမသည်မြို့ဝန်ကိုယုံကြည်ချင်းမှလွှဲ
၉ စေချင်း၌ထိုတမန်တော်တို့စကားကိုညှင်းခံလေ၏။ထို
အခါပေါလုအမည်သစ်ရ ပြန်သောရှောလုသည်သ
န့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်ထိုခုတ်ဝိ
ဇ္ဇာအတတ်သမား ကိုစေ့စေ့ကြည့်၍ ဤသို့ဆို၏ ။
၁၀ လှည့်စားချင်း ။ အပြစ်ပြုချင်းအခုည်းခုည်းတို့နှင့်ပြ
ည့်စုံသောမာရ်နတ်၏သား ။ မှန်သောတရား၏ရ
န်သူ ။ သင်သည်အစည်ထာဝရဘုရား ၏ဖြောင့်မ
တ်သောလမ်းခရီး တို့ကိုမဖျက်မဆိ း ဘဲမနေနိုင်သ
၁၁ လော ။ ယခုပင်အစည်ထာဝရဘုရား၏လက်တော်
သည်သင်အပေါ်၌ရောက်၍ငှခုကို မမြင်နိုင် အောင်
အင်တန်ကာလပတ်လုံး သင်၏မျက်စိကွယ်လိမ့်မည်
ဟုပေါလုဆိုသောခဏတွင်မျက် စိမြေ ရှုက်၍မှောင်
မိုက်အတိဖြစ်သဖြင့်လက်ဆွဲပေးသောသူတို့ကိုရှာ
၁၂ လျက်တလည်လည် ရှိ၍နေ၏ ။ ထိုအကြောင်း အ
ရာကိုမြင်လျှင်မြို့ဝန်သည် ယုံကြည်ချင်း သို့ရောက်

၍သခင်ဘုရား၏ဒေသနာတော်ကိုအလွန်အံ့ဩ ၁၃ ။
၁၃ ချီးမွမ်း၍နေ၏ ။ ။ ပေါလုနှင့်ပါသောသူများ
တို့သည်ပါဖုမြို့မှလွှင့်ကြ၍ပံဖုလိပြည် ပေရဂေမြို့
သို့ရောက်ပြီး ယောဟန်သည်မလိုက် ဦးဘဲ
၁၄ လျက်ယေရုရှလင်မြို့သို့ပြန်လေ၏ ။ ပေရဂေမြို့မှ
ထွက်သွားပြန်၍ ပိသိဒိပြည်အန္တိအောခိမြို့သို့ ရော
က်ပြီးလျှင်ဥပုသ်နေ့၌တရားဇရပ်ထဲသို့ဝင်၍ထိုင်
၁၅ နေကြ၏ ပညတ္တိကျမ်းအနာဂတ္တိကျမ်းကိုဖတ်ရွတ်
ပြီးမှတရားဇရပ်မှူးတို့သည်ညီအစ်ကိုတို့ ။ လူများ
အားဆုံးမသောစကားရှိလျှင်ဟောပြောကြပါလော
၁၆ ဟုကြားလိုက်လေ၏ ။ ။ ထိုအခါပေါလုသည်
၁၇ ထ၍မိမိလက်နှင့်အမှတ်ပေးသဖြင့်ဤသို့ဆို၏ ။ ဣ
သရေလလူမှစ၍ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့သော
သူတို့ ။ နားထောင်ကြလော ။ ဣသရေလလူမျိုး၏
ဘုရားသခင်သည်ငါတို့အဖများကိုရွေး ကောက်
တော်မူ၍အဲဂုတ္တုပြည်၌ဧည့်သည် ဖြစ်သောထို
လူမျိုးကိုချီးမြှောက်သဖြင့်ထင်ရှားသောလက်တော်
၁၈ နှင့်ထိုပြည်မှကယ်ယူဆောင်တော်မူ၏ ။ အနှစ်
လေးဆယ်မျှလောက်သောကာလပတ်လုံးတော၌
၁၉ ကျွေးမွေးတော်မူ၏ ။ ခါနာန်ပြည်၌လူခုနှစ်မျိုးတို့
ကိုဖျက်ဆီးပြီးလျှင်ထိုပြည်ကိုဣသရေလလူမျိုး
၂၀ အားအမွေပေးကမ်းဝေဌတော်မူ၏ ။ ထိုနောက်မှာ
ရှမွေလအမည်ရှိသောပရောဖက်မပေါ်မရှိမှီအနှ
စ်လေးရာငါးဆယ်မျှလောက်သောကာလပတ်လုံး

၁၃ ၂၁ တရားသူကြီးတို့ကိုပေးတော်မူပြီးမှထိုလူမျိုး သည်
မင်းကြီး ကိုလိုချင်၍ တောင်း သောအခါ ဗျာလူအမ
ည် ရှိသောကိသ်၏သား ဗင်္ယာမိန်မျိုး ဖြစ်သောလူတ
ယောက်ကိုအနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံးပေးတော်မူ၏။
၂၂ နောက်မှထိုသူကိုပယ်၍ဣသရေလမင်း ကြီး အ
ရာ၌ဒါဝိဒ်ကိုချီးမြှောက်ခန့်ထားတော်မူပြန်၏။ ထို
သူအားသက်သေခံတော်မူလျက်ငါ့စိတ်နှစ်လုံး နှင့်
ညီညွတ်သည်ဖြစ်၍ငါ့အလိုကိုပြည့်စုံစေမည် သူ
ယေရှဲ၏သား ဒါဝိဒ်ကိုငါတွေ့ရပြီးဟုမိန့်တော် မူ
၂၃ ၏။ ထိုသူ၏အမျိုးအနွယ်ထဲ၌ဘုရားသခင်သည်ဂ
တိတော်အတိုင်း ကယ်တင်သောသခင်ယေရှုကိုဣ
၂၄ သရေလလူတို့အားပေါ်ထွန်းစေတော်မူပြီး။ ထိုသ
ခင်သည် ကြွတော်မမူမှီယောဟန်သည်ဣသရေလ
လူအပေါင်းတို့အားနောင်တတရားနှင့်စပ်ဆိုင်သော
ရေ နှစ်ခြင်းကိုဟောပြော နှင့်လေ၏ ။ ယော
ဟန်သည်မိမိအမှုကိုဆောင်ရွက်နေစဉ်တွင်၍သို့
၂၅ ဆို၏ ။ သင်တို့သည်ငါ့အားအဘယ်သို့ထင်မှတ်ကြ
သနည်း။ သင်တို့ထင်မှတ်သည့်အတိုင်းငါမဟုတ်။ငါ
နောက်လာသောသူတယောက်ရှိ၏။ ထိုသူ၏ခြေ
နင်း တော်ကိုချွတ်ချင်း ငှါငါမထိုက်ပါဟုဆို ၏ ။
၂၆ ။ အာဗြဟံမျိုး ဖြစ်သောညီအစ်ကို မှစ၍သင်တို့တွ
င်ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့သောသူတို့။ ဤကယ်
တင်တော်မူခြင်း၏တရားစကားကိုသင်တို့အားကြာ
၂၇ လိုက်တော် မူ၏။ ယေရုရှလင်မြို့၌နေသောသူတို့နှင့်

တကွမင်း များတို့သည်ထိုသခင်ကို၎င်း ဥပုသ်နေ့တို ၁၃ ။
င်း အစဉ်ဖတ် ရွတ်သောပရောဖက်တို့၏စကား
ကို၎င်း သိခြင်းမလည်ဘဲရှိသောကြောင့်ထိုသခင်ကို
စီရင်သောအခါ ဖြင့်ထိုပရောဖက်စကားကိုပြည့်စုံ
စေကြပြီး တကား။ ကိုယ်တော်၌သေထိုက်သော ၂၈
အပြစ်တစုံတခုကိုမတွေ့နိုင်သော်လည်း ကွပ်မျက်
စေမည်အကြောင်း ပိလတ်မင်း ထံ၌တောင်း လျှော
က်ကြ၏ ။ သခင်ကိုအစွဲပြု၍ကျမ်းစာ၌ရေးမှတ် ၂၉
သောအချက်အရာရှိသမျှတို့ကို ပြည့်စုံစေပြီး လျှင်
အလောင်း တော်ကိုသစ်တိုင်မှနှုတ်ယူ၍ သင်္ချိုင်း
တွင်း၌ချထားကြ၏။ ဘုရား သခင်သည်လည်းသေချ ၃၀
င်းမှထမြောက်တော် မူသည်ဖြစ်၍ဂါလိလဲပြည်မှယေ ၃၁
ရုရှလင် မြို့သို့ခရီးတော် လိုက်သောသူ တို့အား
နေ့ရက်များစွာကိုယ်ကိုထင်ရှားပြတော်မူ၏။ထိုသူ
တို့သည်လူအပေါင်း တို့အား သက်သေခံဖြစ်ကြ၏။ ၃၂
ဆာလံကျမ်း ဒုတိယ ခန်း၌လာသည်ကား သင်သည် ၃၃
ငါ့သားဖြစ်၏ ။ ယနေ့ပင်သင်ကိုငါဖွားမြင်သည်ဟု
လာသည် နှင့်အညီဘုရားသခင် သည် ယေရှုကိုထ
မြောက်စေတော် မူသဖြင့်ငါတို့အဖများနှင့်ရှိသောဂ
တိတော်ကိုထိုသူတို့၏သား ဖြစ်သောငါတို့အား ပြ
ည့်စုံစေတော်မူသည်ဟုသောမင်္ဂလာသိတင်းစကား
ကို၎င်း ဒါဝိဒ်၌ မြဲမြံသောကျေး ဇူး တော်ကိုသင်တို့ ၃၄
အားငါပေး မည်ဟုဗျာဒိတ်တော်နှင့်အညီထိုသခင်
ကိုသေချင်းမှထမြောက်စေတော်မူသည်တွင်သင်္ချိုင်း

၅၃ ။ တွင်းနှင့်ဒေါက်တဖန်မသက်ဆံ့ဘဲအစည်ကင်းလွ
တ်ရမည့်အခွင့်ကိုပေးတော်မူသည်ဟုရသောမင်္ဂလာ
သိတင်းစကားကိုငါတို့သည်သင်တို့အား ဟော
၃၅ ပြောကြ၏ ။ ထိုကြောင့်ဆာလံကျမ်းတခက်း၌လာ
သည်ကား ကိုယ်တော်၏သန့်ရှင်း သောသူအား ပု
၃၆ ပ်စပ်ခြင်းကို ရှိစေတော်မမူသည်ဟုလာ၏ ။ ဒါဝိ
ဒ်သည့် မိမိကာလ၌ဘုရား သခင်၏ အလိုတော်ကို
ဆောင်ရွက် ပြီးလျှင်ကျိန်းစက်၍ မိမိအဖများ အ
၃၇ ထံသို့ဝင်သဖြင့်ပုပ်စပ်ချင်းနှင့်တွေ့ကြုံလေ၏ ။ ဘု
ရား သခင်ထမြောက်စေတော် မူသောသူသည် ပုပ်
၃၈ စပ်ချင်းနှင့်ကင်းလွတ်၏ ။ ။ ထိုကြောင့်ညီအစ်
ကိုတို့ ။ ထိုသခင်၏ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်အပြစ်လွှ
တ် နိုင်သည်ဟုသင်တို့အားဟောကြားသည်ကိုငှ
၃၉ ထိုသခင်ကို ယုံကြည်သောသူ ရှိသမျှတို့သည်မော
ရှေဟောပြောသောတရားအတိုင်း မလွှတ် နိုင်သော
၄၀ အပြစ်အားလုံးတို့မှကင်း လွတ်ကြသည်ကိုငှသိမှ
၄၁ တ်ကြလော ။ အနာဂတ္တိကျမ်း၌လာသည်ကားအား
မနာတတ်သောသူတို့။ကြည့်ရှုအံ့ဩ၍ပျောက်
ပျက်ခြင်း သို့ရောက်ကြလော ။ အဘယ်ကြောင့်န
ည်းဟုမူကားသင်တို့အားတစုံတယောက်သောသူ
သည်ပြည့်နှံ့သောလည်းသင်တို့နားမလည် နိုင်သော
အမှုကိုသင်တို့ ရှိစဉ်ကာလ၌ငါပြုသည် ဟုကျမ်း
စာ၌ပါသောအရာကိုသင်တို့အပေါ်မှာမရောက်စေ
မည့်အကြောင်းသတိပြု ကြလော့ဟုပေါလုဟောလေ

၏ ။ ။ လူများတို့သည်ဇရပ်မှထွက်သွားကြ ၁၃။၄၂
စဉ်ထိုအကြောင်းအရာတို့ကိုမိမိတို့အား နောက်ဥ
ပုသ်နေ့၌ဟောပြောပါမည်အကြောင်း တောင်းပန်
ကြလေ၏ ။ အစည်းအဝေးဖျက်၍ပြန်ရသောအခါ ၄၃
ယုဒလူ မှစ၍တရားကိုရိုသေသောဘာသာဝင်များ
တို့သည်ပေါလုဗာနဗနောက်သို့လိုက်ကြသည်ဖြ
စ်၍ထိုသူများတို့သည်ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်
၌တည်ကြည်မည်အကြောင်း တမန်တော်တို့သည်
ဖျားယောင်း၍သွန်သြဝါဒပေးကြ၏ ။ ။ နော ၄၄
က်ဥပုသ်နေ့၌ ဘုရား သခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရား
တော်ကိုကြားရအောင်တမြို့ လုံး ကုံမတတ်စည်း ဝေး
ကြ၏ ။ ယုဒလူတို့သည်အစည်း အဝေးတို့ကိုမြင် ၄၅
လျှင်ညှုရှုသောစိတ်နှင့်သဖြင့်ပေါလုစကားကိုငြင်း
ခုံသည်သာမကဆဲရေးကြ၏ ။ ထိုအခါပေါလုဗာ ၄၆
နဗတို့သည်ရဲရင့်သောသတ္တိ ရှိ၍ဤသို့ပြောဆို၏။
ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုသင်တို့
အား ရှေး ဦး စွာဟောပြောရ၏ ။ သင် တို့သည်ပ
ယ်ကြ၍ အစဉ်ထာဝရ ရှင်ချင်း ကိုမိမိတို့မခံထိုက်
သည်ဟုမိမိတို့အလျောက် စီရင်ကြသော့ကြောင့်အ
စဉ်ထာဝရဘုရားသည်မှာတော် မူသည့်အတိုင်း ငါ
တို့သည်မျက်နှာကိုလွှဲ၍တပါး မျိုး သူတို့ဆီသို့လှ
ည့်ကြ၏ ။ မှာတော် မူသောဗျာဒိတ်တော်အချက် ၄၇
ကားသင်သည်မြေကြီး စွန်း တိုင်အောင်ကယ်တင်
သောသူဖြစ်အံ့သော့ငှါငါသည်သင်ကိုတပါးမျိုးသူ

၁၃ ။ တို့၏အလင်းဖြစ်စေ၏ဟုဗျာဒိတ်တော်ရှိသည်ဟု
၄၈ ဆိုကြ၏ ။ ထိုစကားကိုတပါးအမျိုးသူတို့သည်ကြား
လျှင်ဝမ်းမြောက်၍အစဉ်တာဝရဘုရား၏နှုတ်
၄၉ ကပတ်တရားတော်ကိုချီးမြှောက်ကြ၏ ။ အစဉ်
ထာဝရ ရှင်ချင်းကိုရစေခြင်းငှါခန့်ထားသောသူ ရှိ
သမျှတို့သည်ယုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်ကြသဖြင့်အစ
ဉ်ထာဝရဘုရား၏သာသနာတော်သည်တပြည်
၅၀ လုံးနှံ့ပြားလေ၏ ။ ။ ထိုအခါယုဒလူတို့သည်တ
ရားကိုရိုသေခြင်းနှင့်အသရေရှိသောမိန်းမတို့ကိုဖင်
ထိုမြို့၌ထင်ပေါ်ချင်းရှိသောလူကြီးတို့ကိုဖင်နှိုး
ဆော်၍ပေါလုဗာနာဗတို့ကိုညှဉ်းဆဲစေသဖြင့်ထို
၅၁ ပြည်၏နယ်မှနှင်ထုတ်ကြ၏ ။ တမန်တော်တို့သည်
မိမိတို့ခြေ၌ကပ်သောမြေမှုန့်ကိုထိုသူတို့အား ခါ
၅၂ လိုက်၍အိကောနိမြို့သို့သွားကြ၏ ။ တပည့်တော်
များတို့သည်ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်ဖင်သန့်ရှင်းသောဝိ
၁၄ ။ ညာဉ်တော်နှင့်ဖင်ပြည့်စုံကြ၏ ။ ။ အိကောနိ
မြို့သို့ရောက်လျှင်ထိုတမန်တော်နှစ်ပါးတို့သည်
ယုဒတရားဇရပ်ထဲသို့ဝင်၍ဟောပြောသဖြင့်ယုဒ
လူ့ဟေလသလူအများတို့သည်ယုံကြည်ခြင်းသို့ရော
၂ က်ကြ၏ ။ ယုံကြည်ခြင်းသို့မရောက်သောယုဒလူတို့
သည်တပါးအမျိုးသူတို့ကိုနှိုးဆော်၍ညီအစ်ကိုတို့
အားမနာလိုသောစိတ်ကိုရှိစေခြင်းငှါကိုးချောကြ
၃ ၏ ။ ထိုကြောင့်ကြာမြင့်စွာနေသဖြင့်သခင်ဘုရား
အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်၍မဆုတ်မဆိုင်းဟော

ပြောလေ၏ ။ သခင်ဘုရားသည်လည်းကျေးဇူးတ ၁၄ ။ ၃
ရားတော်အား သက်သေခံ၍ တမန်တော်တို့သည်
အံ့ဘွယ်သောအရာနိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို ပြုနိုင်
သောအခွင့်ပေးတော်မူ၏။ ထိုမြို့သူမြို့သားအပေါ ၄
င်းတို့သည်ကွဲပြားခြင်းရှိ၍အချို့တို့သည်ယုဒလူတို့ဘ
က်၌ဝင်အချို့တို့သည်တမန်တော်တို့ဘက်၌ဝင်ရှ
ကြ၏ ။ ယုဒလူတို့မှစ၍တပါးမျိုးသူတို့နှင့်တကွမ
င်းအရာရှိတို့သည်တမန်တော်တို့ကို ညှဉ်းဆဲ၍ ၅
ကျောက်ခဲနှင့်ပြစ်ဖို့မည့်တဟုံတည်းပြေးလာကြ
သည် ကိုတမန်တော်တို့သည်သိသဖြင့်လုကောနိ
ပြည်၌လုတ္တရမြို့ဒရေဗမြို့မှစ၍ကျေးလက်များ ၆
သို့ပြေးထွက်၍ထိုအရပ်များမှာဧဝံဂေလိတရားစ
ကားကိုဟောပြောကြ၏ ။ ။ အမိဝမ်းထဲမှစ၍ ၇
ခြေမသွမ့်သဖြင့်တရံတခါမျှမသွားမလမ်းနိုင်သော
လူတယောက်သည် လုဘ္တရမြို့၌ထိုင်လျက်ပေါလု ၈
ဟောပြောသောအရာကိုနား၌ကြားလေ၏ ။ ပေါလု
သည်လည်းထိုသူကိုစေ့စေ့ကြည့်လျှင်အနာရောဂါ
ကင်းမည်အကြောင်းယုံကြည်ခြင်းရှိသည်ကိုသိမြင် ၁၀
လေသော်တ၍မတ်တတ်ရပ်လောဟုကြီးသောအ
သံနှင့်ဆိုသဖြင့်ထိုသူသည်ရှုတ်တရက်ထ၍သွား
လမ်းလေ၏ ။ ပေါလုပြုသောအရာကိုလူအစုအဝေး ၁၁
တို့သည်မြင်လျှင်စကားသံကို လွှင်လျက်သိကြွးမ
င်းသည်လူအရောင်ဆောင်၍ငါတို့သို့ဆင်းသက်ပါ
သည်တကားဟုလုကောနိဘာသာစကားအားဖြင့်

၁၄။၁၂ ဆိုကြ၏။ ပေါလုသည်သာ၍ဟောပြောသောကြော
င့်သူကိုဟေရမေဟု ခေါ်သောအမည်ဖြင့်၎င်ဗာနဗကို
၁၃ ဇုသဟုသောအမည်ဖြင့်၎င်ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။ထိုမြို့ရှေ့၌
ရှိသောဇုသ၏ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်နွားကို၎င်ပန်း
ကုံးကို၎င်မြို့တံခါးခြားသို့ယူခဲ့၍လူအစုအဝေး တို့နှ
၁၄ င့်တကွယဇ်ပူဇော်မည်ပြုသည်ကိုတမန်တော်ဗာနဗ
ဗနှင့်ပေါလုတို့သည်ကြား လျှင်မိမိတို့အဝတ်ကိုဆုတ်၍
လူအစုအဝေးထဲသို့ပြေးဝင်လျက်အချင်းလူတို့။အဘ
ယ်ကြောင့်ဤသို့ပြုကြသနည်း ။ ငါတို့သည်သင်
၁၅ တို့နှင့်အတူလူ့ဘုံ၌ရှိသောသူဖြစ်ပါသည် ။ သင်
တို့သည်ဤအချည်းနှီးသောအရာတို့ကိုပယ်ကြ၍
ကောင်းကင်မြေကြီးသမုဒ္ဒရာတို့မှစသောအရပ်ရ
ပ်၌ရှိလေသမျှတို့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူ၍အမြဲရှင်
တော်မူသောဘုရားသခင်ဆီးသို့ပြောင်းလဲကြမည်
အကြောင်းငါတို့သည်မင်္ဂလာသိတင်းစကားကိုဟော
၁၆ ပြော၏။ ထိုဘုရားသခင်သည်ရှေးလွန်ပြီးသောကာ
လတို့၌လူအမျိုးမျိုးတို့သည်မိမိတို့အလိုအလျောက်
၁၇ ကျင့်ကြသည်ကိုမြစ်တားတော်မမူ ။ သို့သော်လ
ည်းသင်တို့အားကျေးဇူးပြုလျက်အစာအာဟာရနှ
င့်ပြည့်ဝ၍ဝမ်းမြောက်စေခြင်း ငှါမိုးကို ရွာစေ
တော်မူ၍အသီး အနှံတို့ကိုသီးစေတတ်သောဥတု
ကိုပေးတော်မူသောအားဖြင့်ဘုရားသခင်ရှိတော် မူ
သည် ကိုသက်သေခံဘဲနေတော်မ မူသည် ဟုပေါ
၁၈ လုဗာနဗတို့သည်ကျူးကျော်လေ၏။ ထိုသို့ကျူး

ကျော်သဖြင့်လူအစုအဝေးတို့သည် ယဇ်ပူဇော်ချင်း
မရှိရအောင်မြစ်တားနိုင်ခဲသောအမှုကို မြစ်တား
လေ၏။ ထိုအခါ ယုဒလူတို့သည်အန္တိဩခိမြို့အိ
ကောနိမြို့တို့မှလာကြ၍လူအစုအဝေးတို့ကို ညီညွ ၁၉
တ်တိုင်ပင်ပြီး ပေါလုကိုကျောက်ခဲနှင့်ပစ် မြို့
၍သေသည်ဟုစိတ်ထင်နှင့်မြို့ပြင်သို့ဆွဲငင်ပြစ်ထား
ကြ၏။ တပည့်တော်တို့သည်ဝန်း၍နေကြစဉ်ပေါလု
သည်ထ၍မြို့ထဲသို့ဝင်ပြန်၏။ နက်ဖန်နေ့၌ဗာနာ ၂၀
ဗနှင့်တကွဒေရဗေမြို့သို့ထွက်သွားလေ၏။ ထိုမြို့
၌မင်္ဂလာသိတင်းစကား ကိုဟောပြော၍လူအများ ၂၁
တို့ကိုတပည့်တော်ဖြစ်စေပြီး မှလုတ္တြမြို့အိကောနိ
မြို့အန္တိဩခိမြို့တို့ကိုအစဉ်အတိုင်းလှည့်လည်၍ပြန်
ကြ၏။ ထိုသို့ပြန်ကြစည်တပည့်တော်များ၏စိ
တ်နှစ်လုံးကို မြဲမြံခိုင်ခံ့စေသဖြင့်ရုံကြဉ်ချင်းတရား ၂၂
၌တည်ကြည်ခြင်းအကြောင်းနှိုးဆော်ချိပင့်၍ ငါတို့
သည်များပြားသောညှဉ်းဆဲချင်းဆင်းရဲဒုက္ခကိုခံ
၍ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သို့ဝင်ကြရသည် ဟု
ဟောပြောပြညွှန်ကြ၏။ အသင်းများတို့၌သင်းအု
ပ်တို့ကိုခန့်ထားကြ၍အစာကိုရှောင်ချင်း နှင့်ဆုတော ၂၃
င်းပဌနာပြုပြီးလျှင်သင်းဝင်သူတို့သည်ရုံကြဉ်ရာသ
ခင်ဘုရား၏လက်တော်သို့ထိုအသင်းများတို့ကိုအ
ပ်နှံကြ၏။ ပိသိဒိပြည်လုံးကိုရှောက်သွား၍ပံဖုလိ
ပြည်သို့ရောက်လျှင်ပရေဂေမြို့၌နှုတ်ကပတ်တရား ၂၅
တော်ကိုဟောပြော၍အတ္တလိမြို့သို့သွားပြန်ကြ၏။ ၂၆

၁၄။၂၆ ထိုမြို့မှသင်္ဘောနှင့်သွား၍ဒိမိတို့ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး
သောအမှုအလို့ငှါဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်သို့
အပ်နှံ၍ စေလွှတ်သောအန္တောခိမြို့သို့ရောက်လာ
၂၇ ကြ၏။ ထိုမြို့သို့ရောက်ပြီးလျှင်သင်းဝင်သူတို့ကို
စုဝေးစေ၍ဒိမိတို့အားဖြင့်ဘုရားသခင်သည်ပြုတော်
မူသမျှတို့ကို၎င်းယုံကြည်ချင်း၏တံခါးကိုတပါးမျိုး
သူတို့အားဖွင့်တော်မူသည်အရာကို၎င်းပြန်ကြား
ကြ၏။ ထိုမြို့၌လည်းတပည့်တော်တို့နှင့်အတူ
ကြာမြင့်စွာနေကြ၏။ ။ တမန်တော်ဝတ္တုပဌ
မတွဲပြီး၏။ ။ ။ ။

။ ယုဒပြည်မှအန္တိေခါ့ခ်မြို့သို့ရောက်လာသောသူ ၁၅ ။
အချို့တို့ ကသင်တို့သည်မောရှေ၏ တရား အတိုင်း
ဖွါတ်မဝင်လျှင်ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့မရောက်
နိုင်ဟုညီအစ်ကိုယ်တို့အားဆုံးမ ဩဝါဒပေးကြ၏
ထိုသူတို့နှင့်ပေါလုဗာနဗတို့သည်ငြင်းခုံခြင်းညင်းခုံ ၂
ခြင်း များ သောအခါပေါလု ဗာနဗတို့ သည် အချို့
သောတပည့်တော်အချို့တို့နှင့်တကွထို အမေးကိုအ
ကြောင်းပြု၍ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိသောတမန်တော်တို့
နှင့်သင်း အုပ်တို့ဆီသို့သွားရမည် အကြောင်းတပည့်
တော်များတို့သည် စီရင်ကြ၏ထို သူတို့သည်သင်း ၃
ဝင်သောသူတို့လမ်း၌ပို့ခြင်း ကျေး ဇူး ကိုခံလျက် ဖိ
နိတ်ပြည်ရှမာရိပြည့်ကိုရှောက်၍တပါးမျိုးလူတို့၏
ပြောင်းလဲခြင်းအကြောင်း အရာကို ကြား ကြသဖြင့်
ညီအစ်ကိုအပေါင်းတို့ကိုဝမ်းမြောက်စေ၏ယေရုရှ ၄
လင်မြို့သို့ရောက် ပြီးလျှင်သင်းဝင်သူတို့မှစ၍တမန်
တော်တို့နှင့်သင်းအုပ်များတို့တွင်လက်ခံသင်မ်းဆဉ်း
ခြင်းကျေးဇူးကိုခံရ၍ဘုရားသခင်သည်မိမိတို့အား
ဖြင့်ပြုတော်မူသမျှတို့ကိုပြန်ကြားကြ၏ချုံကြည်ခြ ၅
င်း၌ရှိသောဖာရိရှဲလူအချို့တို့သည်ထကြ၏တပါးမျိုး

၅၅ ။ လူတို့ကို ဖြာတ်သွင်းရမည်မောရှေ၏တရားကိုကျင့်
၆ စေခြင်းငှါအထူးရမည်ဟုဆိုကြ၏ထိုအခါတမန်တော်
တို့နှင့်သင်းအုပ်တို့သည် ထိုအမှုကိုကြည့်ရှုဆင်ခြင်
၇ ရအောင်စည်းဝေးကြ၏အချင်းချင်းစကားများ သော
အခါပေတရုသည် ထ၍ဤသို့ဆို၏ညီအစ်ကိုယ်တို့
ငါသည်ဟောပြောသောအားဖြင့်တပါးမျိုးလူတို့သည်
မင်္ဂလာသိတင်း စကား ကိုကြား၍ ယုံစေခြင်းငှါ ဘုရ
ားသခင်သည် ရှေးကာငါတို့တွင်ရွေး ကောက်တော်
၈ မူသည်ကိုသင်တို့သည်သိကြ၏စိတ်နှစ်လုံးကိုသိ
တော် မူသော ဘုရား သခင်သည် သန့်ရှင်း သောဝိ
ညာဉ်တော်ကိုငါတို့အားပေး သကဲ့သို့ထိုသူတို့အား
၉ ပေး၍သူတို့အဖို့အလိုငှါသက်သေခံတော် မူ၏ယုံကြ
ည်ခြင်းအားဖြင့်လည်းသူတို့၏ စိတ်နှစ်လုံးကိုသန့်
ရှင်း စေ၍ငါတို့ကိုရင်သူတို့ကိုရင်ပိုင်းခြားတော်မမူ
၁၀ သို့ဖြစ်လျှင်ငါတို့နှင့်ငါတို့အဖများ သည်မထမ်း နိုင်
သောထမ်းပိုးကိုအဘယ်ကြောင့်တပည့်တော်တို့၏
၁၁ လည်ပင်း၌တင်စေခြင်း ငှါဘုရားသခင်ကို စုံစမ်းကြ
သနည်းသခင်ယေရှု၏ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်ထိုသူ
တို့သည်ကယ်တင်တော် မူခြင်းသို့ရောက်သကဲ့သို့
ငါတို့သည်လည်းရောက် မည်ကို ငါတို့သည် ယုံကြ
၁၂ ၏ဟုပေတရုဆို ၏ထိုအခါဗာနဗနှင့်ပေါလုသည်
မိမိတို့အားဖြင့်ဘုရားသခင်သည်တပါးမျိုးလူတို့တွ
င်ပြုတော်မူသမျှသောနိမိတ်လက္ခဏာအံ့ဩဘွယ်သော
အရာတို့ကို ကြားပြောသည်ကို ထိုလူအပေါင်း တို့

သည်တိတ်ဆိတ်စွာနေ၍ နားထောင်ကြ၏ ထိုသူ ၁၅။၁၃
တို့သည်စကား ပြောပြီးမှယာကုပ်သည်ဤသို့ဆို
၏ညီအစ်ကိုယ်တို့ငါစကားကိုနားထောင်ကြလော
ဘုရား သခင်သည်မိမိအမိုအလို့ငှါ တပါးမျိုးလူအချို့ ၁၄
တို့ကိုယူရအောင်ရှေးဦး စွာကြည့်ရှုပြုတော်မူသ
ည်အကြောင်း အရာကိုရှိမုန်ဟောပြောခဲ့ပြီး ကျမ်း ၁၅
စာ၌လာသည်ကားငါကိုဆုတောင်းပဌနာပြုသောတ ၁၆။ ၁၇
ပါးမျိုးလူအပေါင်းတည်းဟူသောကြခံကြွင်းရစ်သော
လူများ တို့ သည်အစည်ထာဝရဘုရားကိုရှာစေခြ
င်းငှါနောက်မှငါပြန်လာ၍ လည်းလျက်ရှိသောဒါဝိ
ဒ်၏တဲကိုဆောက်ပြန်၍ ပြိုပျက်ရာချွန်းကိုလည်း
ပြင်သဖြင့်ထိုတဲကိုတည့်မတ်စေ ပြန်မည်ဟုရှေးဦး ၁၈
စွာဖြစ်၍ သိတော်မူသော၍ အမှုအရာတို့ကိုပြုရင်
တော် မူသောအစည်ထာဝရဘုရား၏ဗျာဒိတ်တော်
ရှိသည်ဟုကျမ်းစာ၌ပါသောပရောဖက်တို့၏စကား
နှင့်ရှိမုန်၏စကားသည်ညီညွတ်ခြင်းရှိ၏ထို့ကြော ၁၉
င့်တပါး မျိုး လူတို့တွင်ဘုရား သခင်ဆီသို့ပြောင်းလဲ
သောသူတို့ ကို မနှောင့်ရှက်ဘဲ ပျက်ရုတ်တုတ်တို့၏ ၂၀
ညစ်ညူးရာကိုရှောင်မတော်ရာ သောမေထုန်ကိုရှောင်လည်
ကို ညှစ်၍ သတ်သောအရာကို ရှောင်အသွေး ကို ရှောင်
ရှောင်စေခြင်း ငှါသူတို့ကိုမှာလိုက်အပ်၏ ဟုငါသ
ဘောရှိ၏အဘယ်ကြောင့်ခဉ်း ဟူမူကားမောရှေ၏ ၂၁
ပညတ်ကျမ်းကိုဘုရားဇရပ် နှ၌ဥပုသ်နေ့တိုင်းဖတ်
ရွတ်သဖြင့်မောရှေတရားကိုရှေးကာလမှစ၍ပပ်သိ

၃၅ ။ ခ်ိးသောမြို့တို့၌ဟောပြောလေ့ရှိသည်ဟုယာကုပ်ဆို
၂၂ ၏ထိုအခါတမန်တော်တို့နှင့်သင်းအုပ်တို့မှစ၍သင်း
ဝင်သူအပေါင်းတို့သည်မိမိတို့အထဲ၌ရွေးကောက်
၍ညီအစ်ကိုယ်တို့တွင်ထင်ရှားသောသူတည်းဟူ
သောဗာသာဗအမည်ရှိသောယုဒကိုရင်သိလကိုရင်
အန္တိအုတ်မြို့သို့ပေါလုဗာနာဗတို့နှင့်တကွစေလွှတ်
၂၃ ခြင်း၌ါသဘောညီ ညွတ်ကြ၏ထိုသူတို့လက်ဖြင့်
ပေးလိုက်သောစာဟူမူကားတမန်တော်သင်းအုပ်
ညီအစ်ကိုယ်များတို့သည်အန္တိအုတ်မြို့မှစ၍ရှုရိပြ
ည်ကိလိကိပြည် တို့၌ရှိနေသောတပါးမျိုးသူဖြစ်သော
၂၄ ညီအစ်ကိုယ်တို့ကိုမေတ္တာနှင့်ကြားလိုက်ပါသည်လူ
အချို့တို့သည်ငါတို့အခွင့်မရှိဘဲငါတို့ဆီမှထွက်သွား
၍သင်တို့သည်ဖွာတ်ဝင်ရမည်ပညတ်တရားကိုကျ
င့်ရမည်ဟူသောစကားဖြင့်သင်တို့၏စိတ်နှစ်လုံးကို
နှောင့်ရှက်ပျက်စီးသည်ကိုငါတို့သည်ကြားရသည်
၂၅၊၂၆ ဖြစ်၍ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏အမှုတော်ကြောင့်မိမိ
အသက်ကိုစွန့်သျက်သောသူတည်းဟူသောငါတို့
ချစ်သောဗာနာဗပေါလုတို့နှင့်တကွရွေးကောက်
သောသူတို့ကိုသင်တို့ဆီသို့စေလွှတ်ခြင်း၌ါတညီ
၂၇ တညွတ်တည်းစီရင်သည်နှင့်အညီ၎င်းအကြောင်းအ
ရာကိုသင်တို့အားနှုတ်ဖြင့်ကြားစေခြင်း၌ါယုဒနှ
၂၈၊၂၉ င့်သိလကိုစေလွှတ်ကြ၏ရုတ်တုရှေ့မှာတင်လှူသော
ဝတ္ထုကိုရင်အသွေးကိုရင်လည်ကိုညှစ်၍သတ်သေ
ကိုရင်မတရားသောမေထုန်ကိုရင်ရှောင်ရမည်ဟူ

သောပညပ်မှတ်ပါး အချား သောပံကိုသင်တို့၏အ
ပေါ် နှိတင်ခြင်း ၌သန့်ရှင်းသောဝိညည်တော်နှင့်ငါ
တို့သည်အလိုခရှိထိုအရာများကိုကြဉ်းရှောင်အပ်
၏ကျွမ်းခပါဂစသောဟုရေးလိုက်သတည်းထိုသူ
၁၀ တို့သည်လွှတ်ပြီး လျှင်အဗေ္ဘာဝိမြို့သို့သွား ၍လူအ
ပေါင်း ကိုဗုဝေးစေသဖြင့်မှာစာကိုအပ်ပေး ကြ၏မှာ
၁၁ စာကိုဖတ်ရွတ်သောအခါသက်သာခြင်းအကြောင်း
၁၂ ကိုထောက်၍ဝမ်းမြောက်ခြင်း သို့ရောက်ကြ၏သု
ဒနှင့်သိလတို့သည်ပရောဖက်ဖြစ်လျက်အများသော
စကား နှင့်ညီအစ်ကိုယ်ကို ဆုံးမ ၍မြဲ မြဲရိုင်ခန့်စေ
၁၃ ကြ၏ထိုသူတို့ သည် အတံအရာနေပြီး မှစေလွှတ်
သောသူတို့ ဆီသို့ ညီမ်သက် စွာပြန် ရဂအောင်ညီ
၁၄ အစ်ကိုယ်များသည်အခွင့်ပေးကြ၏သို့သော်လည်း
၁၅ သိလသည်အလိုလိုနေသေး၏ပေါလုဗာနာဗတို့သည်
လည်းအဂေ္ဘာဝိမြို့၌နေ၍အချားသောသူအများတို့နှင့်
ဆုံးမြွပါဒပေး၍သခင်ဘုရား၏နှုပ်ကပတ်တရား
တည်းဟူသောမင်္ဂလာသိတင်းစကားကိုဟောပြော
၁၆ ကြ၏ အင်တံကာလကြာသောအခါပေါလုကငါတို့
သည် သခင်ဘုရား ၏နှုပ်ကပတ်တရား ကိုဟော
ပြောဘူးသောမြို့များ တို့၌ ရှိ သောညီအစ်ကိုယ်တို့
သည်အဘယ်သို့ ရှိနေသည်ကိုကြည့်ရှု၍ ပြန်သွား
၁၇ ကြစို့ဟုဗာနာဗအား ဆို၏ဗာနာဗသည်မာကုအမည်
၁၈ ရှိသောယောဟန်ကိုခေါ် ခြင်း၌အကြံ ရှိ၏ပေါလု
ကာလည်းပမ္ဖုလိပြည်၌သူတို့အထံမှထွက်၍သူတို့နှင့်

၁၅॥ အတူအမှုဆောင်၍မသွားသောသူကိုမခေါ် ထိုက်
၃၈ သည် ဟုသဘော ရှိလေ၏ ထိုကြောင့်အချင်း ချင်း
မသင့်တဲကွဲသွား ကြသဖြင့်ဗာနဗသည်မာကုကို
၄၀ ခေါ် ၍ကုပရုကျွန်း သို့လွှင့်လေ၏ညီအစ်ကိုယ်များ
သည်ပေါလုကိုဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်သို့အပ်
နှံကြသဖြင့် သူသည်သိလကိုရွေးချယ်၍ခေါ် ထွက်
လျှင်ရှုရိပြည်ကိလိကိပြည်တို့ကိုရှောက်သွား၍အ
သင်းတို့ကို မြဲမြံနိုင်ခန့်စေ၏ ။ ။ ။

၁၆॥ ထိုနောက် မှပေါလုသည် ဒရေဗေမြို့ နှင့်လုတ္တရ
မြို့သို့ရောက်လေ၏လုတ္တရမြို့ နှိတိမောသေအမည်
ရှိသောတပည့်တော်တယောက် ရှိ၏သူ၏အမိကား
ရုံကြည်သောယုဒမိန်းမဖြစ်၏ အဖကားဟေလသသလူ
၂ ဖြစ်၏ထိုသူသည်လုတ္တရမြို့ ကောနိမြို့နှိရှိသော
၃ ညီအစ်ကိုယ်တို့တွင်အသရေ ရှိ၏ထိုသူကိုပေါလု
သည်ခေါ် ခြင်းငှါအလိုရှိလျှင်ထိုအရပ်ဝန်းနှိရှိသော
လူများကြောင့်သူကိုဖြတ်သွင်းလေ၏သူ၏အဖသ
ည်ဟေလသသလူဖြစ်သည်ကိုယုဒလူအပေါင်းတို့သည်
၄ သိကြ၏မြို့များကိုရှောက်သွားစဉ်တွင်ယေရုရှလင်မြို့
နှိနေသောတမန်တော်တို့နှင့်သင်းအုပ်များသည်စီရင်
သောပညတ်စာကိုဆောင်ထားစေခြင်းငှါအသင်း တို့
၅ အားအပ်ပေး ကြသဖြင့်သင်းဝင်သူများ တို့သည်ရုံကြ
ည်ခြင်းအားကြီး၍အရေအတွက်အားဖြင့်နေ့တိုင်း
၆ တိုးပွား များလေ၏ဖြုဂိပြည်ဂလာတိပြည်ကိုရှောက်
သွားပြီးမှအာသိပြည်နှိနှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို

မဟောမစေခြင်းငှါသန့်ရှင်းသောပိညာဉ်တော်သည် ၁၆။
မြစ်တားတော်မူသဖြင့်မူသိပြည်သို့ရောက်၍ဗိသု ၇
နိပြည်သို့သွားမည်ပြုစဉ်ယေရှု၏ပိညာဉ်တော်သည်
အခွင့်ပေးတော်မမူသောကြောင့်မူသိပြည်အနားမှာ ၈
ရှောက်၍တရောမြို့သို့ရောက်ကြ၏ညဉ့်အခါပေါ ၉
လုသည်ဗျာဒိတ်တော်ကိုမြင်သဖြင့်မာကိဒေါနိလူ
တယောက်သည်ရပ်နေ၍မာကိဒေါနိပြည်သို့
ကူး၍ငါတို့ကိုမစပါဟုတောင်းပန်လေ၏ထိုဗျာဒိတ် ၁၀
တော်ကိုမြင်ပြီးလျှင်မာကိဒေါနိပြည်၌မင်္ဂလာသ
တင်းစကားကိုဟောစေခြင်းငှါသခင်ဘုရားသည်
ငါတို့ကိုခေါ်တော်မူသည်ကိုငါတို့သည်သဘော
ကျသဖြင့်ထိုပြည်သို့ချက်ချင်းသွားရအောင်ရှာကြံ
ကြ၏တရောမြို့မှသင်္ဘောနှင့်လွှင့်လျှင်သာမောသ ၁၁
ရက်ကျွန်းသို့တည့်တည့်သွား၍နက်ဖြန်နေ့၌နာပေါ
လိမြို့သို့ရောက်ကြ၏ထိုမြို့မှထွက်ပြန်လျှင်မင်းမှု ၁၂
လွှတ်သောမြို့တည်းဟူသောမာကိဒေါနိပြည်တပိုင်း
ကိုအစိုးရသောပိလိပ္ပိမြို့သို့ရောက်၍အင်ဘ်ကြာ
နေကြ၏ဥပုသ်နေ့၌ငါတို့သည်မြို့ပြင်သို့ထွက်၍ဆု
တောင်းစရာရှိတတ်ရာမြစ်နားသို့သွားသဖြင့်ထိုစ ၁၃
ရပ်၌စည်းဝေးသောမိန်းမတို့အားငါတို့သည်ထိုင်နေ၍
ဟောပြောကြ၏ထိုအခါသွာတိရဲမြို့မှလာ၍နီမော ၁၄
င်းသောအထည်အလိတ်ကိုရောင်းသောလုဒိအမည်
ရှိသောမိန်းမတယောက်သည်နားထောင်လေ၏ပေါလု
ဟောပြောသောစကားကိုမှိဝဲဆည်းကပ်ရအောင်

၃၆ ။ ထိုမိန်းမ၏ စိတ်နှလုံးကိုသခင်ဘုရားသည် ဖွင့်တော်
၁၅ မူ၏ ထိုမိန်းမသည်အိမ်သူအိမ်သားနှင့်တကွရေနှစ်မ
င်္ဂလာကိုခံပြီး မှ ကျွန်ုပ်သည်သခင်ဘုရားကို ရုံကြည်
သည်ကိုသင်တို့သည်တင်မှတ် လျှင်ကျွန်ုပ်မအိမ်၌ဝင်
၍နေကြလော့ဟုတောင်း ပန်၍ ငါတို့ကိုကျပ်ကျပ်
၁၆ ခေါ်၍နေစေ၏ ထိုနောက်မှဆုတောင်းရာသို့သွား
ကြစဉ် တွင်နတ်ဝင်သည်ဖြစ်၍ ဗေဒင်ဟောပြောသော
အားဖြင့်မိမိသခင်တို့အား စီးပွားများကိုပြုတတ်
သော ငယ်ရွယ်သော ကျွန်မသည်ပေါလုနှင့်ငါတို့ကို
၁၇ ဆီး ကြို၍ ဤသူတို့ကား အမြင့်ဆုံးဘုရားသခင်ကို
ငါတို့အားဟောပြောသော ကယ်တင်ခြင်းလမ်းကို
ဟော၍သခင်၏ကျွန်ဖြစ်ကြ၏ဟုဟစ်ကျော်ကြွေးလျက်လို
၁၈ က်လေ၏ထိုသို့ပြုဖန်များ သောအခါပေါလုသည်စိ
တ်မသာခြင်းနှင့် လှည့်ကြည့်လျှင်သင်သည်ထိုမိန်းမအ
ထဲမှထွက်သွား စေခြင်းငှါယေရှုခရစ်ကို အမှီပြု၍ငါ
ပြော၏ဟုထိုနတ်ကိုဆိုလေ၏ထိုခဏတွင်နတ်သ
၁၉ ည်ထွက်သွား၏ထိုမိန်းမ၏သခင်တို့သည်မိမိစီး ပွား
ကိုရမည့်မျှော်လင့်စရာအကြောင်းမရှိသည်ကိုသိမြင်
၂၀ သောအခါပေါလုနှင့်သိလကို ဖမ်းဆီး၍ရုံးမင်းတို့
ဆီသို့ဆွဲငင်ကြ၏စစ်ကဲမင်းတို့၏အထံသို့ ရောက်
သောအခါဤလူတို့သည်ယုဒလူဖြစ်လျက်ငါတို့၏မြို့
၂၁ ကိုနှောင့်ရှက်တတ်၏ငါတို့သည်ရောမလူဖြစ်လျက်
မခံယူမကျင့်အပ်သောဘာသာထုံး တမ်းများကိုဤ
၂၂ သူတို့သည်ဟောပြောသွန်သင်တတ်၏ဟုဆိုသော

သူ့ချားသည်ဘကြ၍ စစ်ကဲတို့သည် အဝတ်ကိုချု
၂၃ တ်စေသဖြင့်ကျိမ်သုံးနှင့်ရိုက်အောင်စီရင်ကြ၏ ကြ
ပ်ကြပ် ရိုက် ပြီးမှထောင်ထဲမှာဗျောင်တား၍လုံးခြုံ
စွာစောင့်ရအောင် ထောင်ခေါင်း ကို မှာလိုက် ကြ၏
၂၄ ထောင်ခေါင်း သည် ထိုအမှာကိုခံရသည်ဖြင့် အတွင်း
၂၅ ထောင်ထဲမှာချောင်ဖြန့်၍ထိတ်ဘဲသို့သွင်းကြ၏ သ
န့်ခေါင်ယံနှင့်ပေါလုနှင့်သိလသည်ပဌနာပြု၍ဘုရား
သခင်ကို အဲ့သီခြင်း ဖြင့်ချီးမွမ်းလေ၏ထောင်ထဲ
၂၆ မှာရှိသောသူများသည် နားထောင်ကြ၏ ထိုခဏတွင်
ကြီးစွာသောမြေလှုပ်ခြင်းရှိ၍ထောင်မြေရင်းလှုပ်
ရှားသဖြင့်တံခါးများသည်ချက်ချင်းပွင့်၍ကြိုးထိပ်သံ
၂၇ ခြေခြင်း မှစ၍ကျွတ်ကြ၏ထောင်ခေါင်း သည် နိုး၍
ထောင်တံခါးများပွင့်သည်ကိုမြင်လျှင်အထဲ၌ရှိသော
သူတို့သည် ထွက် ပြေး သည်ကိုထင်မှတ်သည် နှင့်
ဓါးအိမ်မှချွတ်၍ကိုယ်ကိုကိုယ်သတ်မည်ပြုလေ၏
၂၈ ပေါလုသည်ကြီး သောအသံနှင့်ဟစ်၍ကိုယ်ကိုကိုယ်
၂၉ အပြစ်မပြု နှင့်ငါတို့အားလုံး ရှိကြ၏ဟုခေါ်၏ထောင်
စောင့်သည်မီးကိုတောင်း၍ ပြေးဝင်လေ၏ပေါလုနှင့်
၃၀ သိလတို့၏ခြေရင်း၌တုံလှုပ်ပျပ်ဝပ်၍ထိုသူတို့ကို
ပြင်သို့ထုတ် လျှင်သခင်တို့ကျွန်ုပ်တော်ကယ်ချွတ်ခြ
င်းသို့ရောက်ရအောင်အဘယ်သို့ ပြုရမည်နည်းဟု
၃၁ လျှောက်လေ၏ထို သူတို့ကလည်း သခင်ယေရှုခရစ်
ကိုရှုကြည့်လော့ကြည့်လျှင်သင်မှစ၍သင်အိမ်သူ
အိမ်သားများသည် ကယ်ချွတ်ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်

၁၆။၃၂ ဟုဆိုသဖြင့်ထိုသူနှင့်တကွ သူ့အိမ်၌ရှိသောသူ
အပေါင်းတို့အား သခင်ဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တရား
၃၃ တော်ကိုဟောကြ၏။ ထိုညဥ့်အချိန်၌ထောင်ခေါင်း
သည်ပေါလုသိလတို့ကိုယူ၍ ကျိမ်ရာကိုဆေးပြီး
လျှင်သူမှစ၍သူ့လူအားလုံးတို့သည်ခဏချင်းရေနှစ်
၃၄ မင်္ဂလာကိုခံကြ၏။ ထိုနောက်မှထောင်ခေါင်းသည်ပေါ
လုသိလတို့ကိုမိမိအိမ်သို့ခေါ်ပင့်၍လုပ်ကျွေးသဖြင့်
ဘုရားသခင်ကိုယုံကြည်သောစိတ်ရှိ၍အိမ်သူအ
၃၅ ပေါင်းတို့နှင့်တကွဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိလေ၏။ နံနက်
ရောက်သောအခါစစ်ကဲတို့သည်ထောင်သားများကို
၃၆ စေလိုက်၍ထိုလူတို့ကိုလွှတ်စေဟုဆိုကြ၏။ ထိုစကား
ကိုထောင်ခေါင်းသည်ပေါလုအားကြား၍ကိုယ်တော်
တို့ကိုလွှတ်စေခြင်းငှါစစ်ကဲတို့သည်စေလိုက်ကြပြီ။
ထိုကြောင့်ယခုထွက်၍ငြိမ်သက်စွာကြွသွားတော်
၃၇ မူကြပါဟုလျှောက်လျှင် ပေါလုကရောမလူဖြစ်
သောငါတို့ကို ဓမ္မသတ်အတိုင်းမစီရင်ဘဲလျက်စစ်
ကဲတို့သည်ထင်ရှားစွာရိုက်၍ ထောင်ထဲမှာလှောင်
ထားပြီးမှဘိတ်ဆိတ်စွာလွှတ်လိုက်မည်လောသို့
မလွှတ်လိုက်ရ ကိုယ်တိုင်လာ၍ငါတို့ကိုပြင်သို့ထု
၃၈ ပ်ဆောင်ပါလေစေဟု ထောင်သားအားဆို၏။ ထိုစ
ကားကိုထောင်သားများသည် စစ်ကဲတို့အားကြား
လျှောက်လျှင်ပေါလုသိလတို့သည်ရောမလူဖြစ်
သည်ကိုစစ်ကဲတို့သည်ကြားသိလေသော ကျောက်
၃၉ ခြင်းသို့ရောက်ကြ၍ကိုယ်တိုင်လာသဖြင့်ချော့မော့

သောစကားနှင့် ပေါလုသိလတို့ကိုပြင်သို့ထုတ် ၃၉
ဆောင်၍ထိုမြို့မှကြွသွားပါမည်အကြောင်းတော
င်းပန်လေ၏ ထိုအခါပေါလုသိလတို့သည်ထောင် ၄၀
မှထွက်၍လုဒိအိမ်သို့ဝင်သွားသဖြင့်ညီအစ်ကိုယ်
များကိုတွေ့မြင်၍ သက်သာစေပြီးမှထွက်သွား
ကြ၏။ ။ ။ ။ ။

။ ထိုနောက်မှအမ္ဖိပေါလိမြို့ အာပေါလောနိမြို့တို့ ၁၇
ကိုရှောက်သွား၍ယုဒတရားစရပ်ရှိရာသက်သာ
လောနိတ်မြို့သို့ရောက်ကြ၏ ပေါလုသည်ထုံးစံရှိ ၂
သည့်အတိုင်း ထိုစရပ်သို့ဝင်၍ ဥပုသ်နေ့သုံးရက် ၃
တိုင်အောင်ကျမ်းစာကိုအမှီပြု၍ ထိုသူတို့နှင့်ဆွေး
နွေးနှီးနှောသဖြင့် ခရစ်တော်သည်အသေသတ်ခြင်း
ကိုခံ၍ သေခြင်းမှတဖန်ထမြောက်ရမည်ကို ငါ
ဟောပြောသောယေရှုသည်ခရစ်တော်ဖြစ်သည်ကို
ရင်ဘော်ကြား ပြသလေ၏ ထိုသူအချို့မှစ၍တရား ၄
ကိုရိုသေသောဟေလသလူအပေါင်း တို့နှင့်ထင်ရှား
သောမိန်းမများတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းရောက်၍ပေါလု
သိလတို့နှင့်ပေါင်းပေါ်ကြ၏ ယုဒလူတို့သည်အိုးချတ် ၅
လျှပ်ပေါ်သောသူအချို့တို့ကိုခေါ်၍လူများကိုစုဝေး
စေသဖြင့်မြို့၌အုပ်အုပ်သဲသဲပြုကြ၏ယာသုန်၏အိမ်
ကိုဝိုင်း၍တမန်တော်တို့ကိုလူများသို့ဆွဲထုတ်
ခြင်းငှါရှာကြသည်တွင်မတွေ့လျှင်ယာသုန်မှစ၍ညီ ၆
အစ်ကိုယ်အချို့တို့ကိုမင်းအရာရှိတို့အထံသို့ဆွဲငင်
၍ လောကီနိုင်ငံကိုမှောက်လှန်ဖျက်ဆီးသော

၁၇။၇ သူတို့သည်ဤအရပ်သို့ရောက်ပါပြီး ထိုသူတို့ကို
ယာသုံသည်လက်ခံပါပြီ ထိုသူအားလုံးတို့သည်ကဲ
သာဘုရင်၏အမိန့်တော်ကိုဆန့်ချင်းဘက် ပြု၍ယေ
ရှုအမည် ရှိသောအခြားရှင်ဘုရင်တပါးရှိသည် ကိုဆို
၈ တတ်၏ ဟု ဟစ်ကျော်သဖြင့်ထို စကားကို ကြားရ
သောမင်းအရာရှိ မှစ၍ ရယောသူ များကိုစိတ်ခုအ
၉ စေခြင်းငှါပြုကြ၏ယာသုံ မှစ၍အချားသောသူတို့
၁၀ သည်အာမခံပေးပြီးမှလွှတ်လိုက် ကြ၏ညည့်အခါ
ညီအစ်ကိုယ်များသည် ပေါလု နှင့်သိလကို ဗေရိ မြို့
ကိုချက်ချင်းလွှတ်လို က်ကြ၏ ဗေရိမြို့သို့ရောက်လျှ
၁၁ င်ယုဒတရားစရပ်ထဲသို့ ဝင်ကြ၏ဗေရိမြို့သားတို့
သည်သက်သာလောနိတ် မြို့သားတို့ထက်ထူးမြတ်
သဖြင့်အလွှန်ကြည် ညိုသောစေတနာစိတ်နှင့်နှုတ်
ကပတ်တရားတော်ကို ခံယူ၍မှန်သည်မမှန်သည်
၁၂ ကို သိရအောင် ကျမ်း စာကို မပြတ် စစ်ကြ၏ ထို
ကြောင့်ယုဒလူ အများမှစ၍ အသရေထင်ရှား သော
ဟေလသသမိန္မတို့နှင့်ယောကျ်ားအများတို့သည်ယုံကြ
၁၃ ည်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏ပေါလုသည်ဗေရိမြို့၌ဘုရား
သခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားကို ဟောပြောသည်ကို
သက်သာလောနိတ်မြို့သားယုဒလူတို့ သည်ကြားသိ
လျှင်ဗေရိမြို့သို့လာပြန်၍လူများတို့ကိုတိုက်တွန်နှိုး
၁၄ ဆော်ကြ၏ထို အခါညီအစ်ကိုယ်တို့သည်ပေါလုကို
ပင်လယ်သို့သွားချင်ပြုစေ၍ချက်ချင်းလွှတ်လိုက်ကြ
၁၅ ၏သိလနှင့်တိမောသေသည် နေရစ်ကြသေး၏ပေါ

ရက်ကိုပို့သောသူတို့သည်အာသင်မြို့တိုင်အောင်ဆော ၁၇။
င်ကြ၍သိလနှင့်တိမောသေအလျင်အမြန်လာစေခြ
င်း၌ါမှာစာကိုခံ၍ ပြန်ကြ၏ပေါလုသည်အာသင်မြို့ ၁၆
၌ထိုသူတို့ကိုဆိုင်း၍ငံ့လင့်စဉ်တွင်မြို့သည်ရုပ်
တုနှင့်အပြည့်ရှိသည်ကိုမြင်လျှင်စိတ်ပူခြင်းသို့ရော
က်၏ထို့ကြောင့်တရားစရပ်၌ယုဒလူမှစ၍ တရား ၁၇
ကို ရိုသေသောသူတို့နှင့်ငင်လူ များ စုဝေးရာအရပ်၌
နေ့တိုင်းတွေ့သောသူတို့နှင့်ငင်ဆွေးနွေးနှောခြင်း
ပြု၏ထို အခါ ဧပိကုရုတပည့် တို့နှင့်သတောအိတ် ၁၈
ပညာရှိအချို့ တို့သည်ပေါလု နှင့်ဆိုင်ပြိုင်သဖြင့်အ
ချို့တို့က၍ မခရေသောလူသည်အဘယ်သို့ပြောချင်
သနည်းဟုဆို၏အချို့တို့ကလည်း၍သူသည် တကျွ
န်းတနိုင်ငံနတ်တို့၏ အကြောင်းကိုဟောပြောသော
သူဖြစ်ဟန်ရှိသည်ဟုဆို ၏အဘယ်ကြောင့်ဆိုသ
နည်းဟုမူကားပေါလုသည်ယေရှု၏ခင်္ဂလာသိတင်း
စကားကိုဗုင်သေခြင်းမှထမြောက်ခြင်း၏မင်္ဂလာသိ
တင်းစကားကိုဗုင်ဟော၏ထို အခါထိုသူများတို့သ ၁၉
ည်ပေါလုကိုယူ၍ အာရေတောင်ဆီသို့ဆောင်သွား
လျှင်သင်သည်ဟောပြော သော၍အယူဝါဒသစ်ကို
ငါတို့သည်သိရာသလောငါတို့သည်မသိမကျွမ်းဘူး ၂၀
သောအရာတို့ကို သင်သည်ကြားပြော၏ ထိုအရာ
များသည်အဘယ်သို့ဆိုလိုသည်ကို ငါတို့သည်သိ
ချင်ပါသည် ဟုဆို ကြ၏အာသင်မြို့သူအားလုံးတို့နှ ၂၁
င့်ဧည့်သည်များတို့ သည်အားသောအခါသတင်းစ

၁၇ ။ ကားကိုကြားပြောခြင်းနှားထောင်ခြင်းအမှု မှတပါး
၂၂ အဘယ်အမှုကိုမပြုတတ်ပေါလုသည်အာရေတော
ငပေါ်၌ရပ်နေလျက်၊ ဧသိန်သို့ ၏အချင်း အသင်လူ
တို့သင်တို့သည်ခပ်သိမ်းသောအရာတို့၌ နတ်ဘုရား
၂၃ တို့ကို ရိုသေလေးမြတ်လွန်းသည်ကိုငါမြင်၏လမ်း၌
သွား၍သင်တို့၏ကိုးကွယ်ရာများကိုကြည့်ရှုသည်
တွင်မသိအပ်သောဘုရားအမို့ဟုရေးထားသောရ
ဇ်ပလ္လင်တခုကိုငါတွေ့၏သင်တို့သည်မသိလျက်ပင်
၂၄ ကိုးကွယ်သောဘုရားကိုငါသည်ဟောပြော၏။ စ
ကြဝဠာမှစ၍စကြဝဠာ၌ရှိသလသမျှတို့ကိုဖန်ဆင်း
တော်မူသောဘုရားသခင်သည်ကောင်းကင်ကိုင်
မြေကြီးကိုင်အပိုးရတော်မူသောအရှင်ဖြစ်လျက်
လူတို့လက်ဖြင့်လုတ်သောဗိဘာမျာန်၌ကျိန်းဝတ်နေ
၂၅ တော်မမူထိုဘုရားသခင်သည်ခပ်သိမ်းသောသူတို့
အားအသက်နှင့်ထွက်သက်ဝင်သက်မှစ၍
ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကိုပေးတော်မူသောသူဖြစ်
လျက်တစုံတခုကိုလိုချင်၍ လူတို့လက်မှလုပ်ကျွေး
၂၆ ခြင်းကိုခံတော်မမူ။ ထိုဘုရားသခင်သည်မြေတပြင်
လုံး၌နေစေခြင်းငှါလူအမျိုးမျိုးတို့ကိုတသွေးတည်း
ဖန်ဆင်းတော်မူ၍သူတို့၏ခွဲဝေစီမံသောအချိန်
ကာလကိုရင်သူတို့၏နေရာအပိုင်းအခြားကိုရင်
၂၇ မှတ်သားတော်မူ၏လူများတို့သည်ဘုရားသခင်ကို
ရှာသည်တွင်စမ်း၍တွေ့စေခြင်းငှါဘုရားသခင်
သည်ထိုသို့ဖန်ဆင်းပြုပြင်တော်မူ၏သို့သော်လည်း

ဘုရားသခင်သည်ငါတို့တွင်အဘယ်သူနှင့်အရေး ၂၇။
၌ရှိတော်မူသည်မဟုတ်အဘယ်ကြောင့်ခသည်းဟူ ၂၈
မူကား ငါတို့သည်ဘုရားသခင်၏အမျိုးအနွယ်ဖြစ်
ကြ၏ဟုသင်တို့တွင်လင်္ကာစပ်သောဆရာအချို့တို့
သည်ဆိုသည်နှင့်အညီဘုရားသခင်၌ငါတို့သည်
အသက်ရှင်ခြင်းလှုပ်ရှားခြင်းဖြစ်ခြင်းကြ၏ထိုသို့ ၂၉
ငါတို့သည်ဘုရားသခင်၏အမျိုးအနွယ်ဖြစ်၍လူတို့
အတတ်အကြံအစည်အားဖြင့် ရွှေငွေကျောက်ကို
သာလုပ်အပ်သောရုပ်တုဆင်းတုတို့နှင့်ဘုရားသ
ခင်သည်တူတော်မူသည်ကိုငါတို့သည်မထင်မှတ်
အပ်မိုက်မဲသောအချိန်ကာလကိုဘုရားသခင်သ ၃၀
ည်သည်းခံဘူးသော်လည်းယခုတွင်ကိုယ်အပြစ်ကို
မြင်၍နောင်တရကြလောဟုခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့
၌ရှိသောလူအပေါင်းတို့ ကိုပညတ်တော်မူ၏အဘ ၃၁
ယ်ကြောင့်ခုည်းဟူမူကား ခန့်ထားတော်မူသောသူ
အား ဖြင့်လောကီသားတို့ကိုဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား
နှင့်အညီစီရင်လတ္တံ့သောနေ့ကို ချိမ်းချက်တော်မူ
၏ထို သူကိုသေခြင်း မှထမြောက်စေတော် မူသော
အားဖြင့်ရုံလောက်သောသက်သေကိုခပ်သိမ်းသော
လူတို့ အားပြတော် မူပြီး ဟုပေါလုဟောပြော၏သေ
ခြင်းမှထမြောက်ရာကို ကြားရသောအခါ အချို့ တို့ ၃၂
ကဲ့ရဲ့ကြ၏အချို့တို့ကာ သင်း၏အမှုနှင့်ဆိုင်သော
သင်၏စကားကိုနောက်တဖန်ငါတို့ သည်နားထော
င်လိမ့်မည်ဟုဆိုကြ၏ထိုသို့ဆိုကြသောခါပေါလုသ ၃၃

၂၇ ။၃၄ ည် ထိုသူတို့ အဘွဲ့မှာထွက် သွားလေ၏ လူအချို့တို့
သည်ပေါလုနှင့်မှီဝဲဆည်းကပ်၍ယုံကြည်ခြင်းသို့ရော
က်ကြ၏ ထိုသူတို့ အဝင်ဒေါ နုသိအမည် ရှိသော
အာရေဇတာင်မင်းတယောက်ဒမာရိအမည်ရှိသော
မိမ္ဗတယောက် မှစသောသူတို့သည် ရှိကြ၏ ။ ။
၁၈ ။ ။ထိုနောက်မှပေါလုသည်အာသင်မြို့ မှထွက်သွား
၂ ၍ကောရိန်သုမြို့သို့ရောက်လေ၏ထို မြို့ နှ်ပုန္တုပြ
ည်သား အကုလအမည်ရှိ သောယုဒလူတယောက်
သည် ရောမမြို့ မှယုဒလူအားလုံး တို့ သည်ထွက်
သွားစေခြင်း ငှါကလောဒိမင်းကြီးရာဇ်သဉ် အမိန့်
တော်ရှိ သောကြောင့်အိတလိပြည် မှလာ၍ ပြစ်ကိ
လအမည် ရှိသောမယားနှင့် တကွမျှားမကြာရောက်
၃ သည်ကိုပေါလုသည်တွေ့လျှင်သူတို့ဆီသို့ဝင်၍ အ
လုပ်ချင်း တူသောကြောင့်သူတို့ နှင့်နေ၍ အလုပ်လု
ပ်လေ၏ထိုသူတို့သည်ဘဲရှည်ကိုလုပ်တတ်သော
၄ လက်သမားဖြစ်၏ပေါလုသည် လည်းဥပုသ်နေ့မပြ
တ်တရားစရပ် နှ်ဆွေးနွေးဟောပြော၍ယုဒလူတို့ နှ
င့်ဟေလသလူတို့ ကို ဖြားယောင်းသွေးဆောင်လေ
၅ ၏သိလနှင့်တိမောသေမာကေဒေါနိပြဉ် မှရောက်
လာသောအခါပေါလုသည် သူ တို့ နှင့် တကွ တရား
ဟောခြင်း အမှုကိုပြု၍ ယေရှုခရစ်၏အကြောင်း
၆ ကိုယုဒလူတို့ အား ကြပ်ကြပ်သက် သေခံ၏ယုဒလူ
တို့ညှဉ်းခံဆဲရေးခြင်းကို ပြုသည် ရှိသော်ပေါလုသဉ်
မိမိအဝတ်ကို ခါလိုက်လျှင်သင်တို့၏ အသွေးသည်

သင်တို့၏ဥကကြွောင်းပေါ်၌တည်စေငါသည်ကင်းလွ ၁၈ ။
တ်၏ယခုမှစ၍တပါးအမျိုးလူတို့ဆီသို့ငါသွားမည်
ဟုဆိုသဖြင့်ထိုအရပ်မှထွက်၍ဘုရားသခင်ကိုကိုး ၇
ကွယ်သောယုတ်တုအမည်ရှိသောသူ၏အိမ်သို့သွား
၏ထိုအိမ်သည်တရားစရပ်နှင့်စပ်သတည်း။ ကိရိ ၈
တ်ပုအမည်ရှိသောတရားစရပ်မှူးသည်မိမိအိမ်သူ
အပေါင်းတို့နှင့်တကွသခင်ဘုရားကိုယုံကြည်လေ၏
ကောရိန္တုသူ မြို့သားအများတို့သည်လည်း ယုံကြ
ည်၍ရေနှစ်မင်္ဂလာကို ခံကြ၏ ညည့်အခါဗျာဒိတ် ၉
တော်အားဖြင့်သခင်ဘုရား သည်ပေါလုအား သင်သ
ည် မကြောက် နှင့်တိတ် ဆိတ် စွာမ နေ မူ ၍ဟော
ပြောလော့ငါသည်သင်နှင့်ရှိ၏အဘယ်သူသည်သင့် ၁၀
ကိုညှဉ်းဆဲခြင်းအနိုင်အထက်မပြုရာ၍မြို့၌ငါ့လူ
အများတို့သည် ရှိကြ ၏ဟုဒိန့်တော် မူ၏ထို မြို့သူ ၁၁
မြို့သားတို့တွင်ပေါလုသည်ဘုရားသခင်၏ နှုတ်က
ပတ်တရား တော်ကို ဟော ပြောသွန်သင်၍ တနှစ်
ခြောက်လပတ်လုံး နေလေ၏ ။ ။ အာခါယပြည်၌ဂါ ၁၂
လိုအမည်ရှိသော သူသည် မြို့ဝန်မင်း ဖြစ်သောအခါ
ယုဒလူများသည်တညီတညွတ်တည်းပေါလုကိုအ
တင်း တိုက်လု၍ တရားပလ္လင်ဆီသို့ဆောင်ယူသွား
ကြလျှင်ဤသူသည်လူများ တို့ကိုမတရား သဖြင့်ဘု ၁၃
ရားကိုကိုးကွယ်စေခြင်းငှါဖြားယောင်းတတ်သည်
ဟုဆို၏ပေါလုသည်နှုတ်ကိုဖွင့်လုဆဲရှိသော်ဂါလို ၁၄
သည်အချင်းယုဒလူတို့မတရားသောအမှုဆိုးရှုတ်

၁၄။ ညစ်ညူးသောအမှုဖြစ်လျှင်ငါသည်သင်တို့ကိုအ
၁၅ ကြောင်းရှိသည့်အတိုင်းသည်းခံရမည်သို့မဟုတ်
စကားကိုဝင်အမည်ကိုရှင်သင်တို့၏ဘာသာတရား
ကိုဝင်အစီရင်ခံလျှင်သင်တို့သည်သင်တို့အမှုကိုစော
င့်ကြလော့ထိုသို့သောအမှုကိုငါသည်စီရင်ခြင်းငှါ
၁၆ အလိုမရှိဟုဆိုသဖြင့်သူဒလူတို့ကိုတရားပလ္လင်မှ
၁၇ ပယ်ရှားစေ၏ထိုအခါဟေလသသလူအပေါင်းတို့သည်
သုဒ်သင်အမည့်ရှိသောတရားဇရပ်မှူးကိုယူ၍တ
ရားပလ္လင်ရှေ့မှာရိုက်ကြ၏ထိုအမှုကိုဂါလိုမင်းသည်
၁၈ ပမာဏမပြုဘဲနေ၏။ ။ထိုနောက်မှပေါလုသည်
တာရှည်စွာနေအုံးပြီးမှညီအစ်ကိုယ်တို့ကိုခွင့်တော
င်း၍ထိုမြို့မှထွက်သွား၏သစ္စါဂတိရှိသည်နှင့်
အညီဘင်ခြမြို့၌ခေါင်းရိတ်မဂ်လာကိုခံပြီးလျှင်ပြစ်
ကိလနှင့်အာကုလကိုခေါ်၍ရှုရိပြည်သို့သင်္ဘောနှင့်
၁၉ လွှင့်လေ၏ဖေက်မြို့သို့ရောက်လျှင်တရားဇရပ်သို့
၂၀ ဝင်၍ယုဒလူတို့နှင့်ဆွေးနွေးနှီးနှောလေ၏ထိုသူ
တို့သည်မိမိတို့ဆီမှာပေါလုသည်နေဦးမည်အကြော
၂၁ င်းတောင်းပန်သောအခါပေါလုသည်မဝံခံသဖြင့်ယခု
လာလတ္တံ့သောပွဲကိုယေရုရှလင်မြို့၌ငါသည်အမှန်
ခံရမည်နောက်တဖန်ဘုရားသခင်အလိုတော်ရှိလျှင်
သင်တို့ဆီသို့ပြန်အုံးမည်ဟုအခွင့်တောင်းလျှင်ပြစ်
ကိလနှင့်အာကုလကိုဖေက်မြို့၌နေရစ်စေ၍သ
၂၂ င်္ဘောနှင့်လွှင့်ပြန်လေ၏ကဲသရိမြို့သို့ရောက်လျှင်
ယေရုရှလင်မြို့သို့တက်၍အသင်းနှင့်နှုတ်ဆက်ပြီး

မှအန္တိအုခိမြို့သို့သွားပြန်၏ထိုမြို့၌အတန်အရာနေ ၁၈။၂၃
ပြီးလျှင်ထွက်ပြန်၍ဂလာတိပြည် ဖြုဂိပြ ည်ကိုအ
စဉ်အတိုင်းရှောက်သွား သဖြင့်တပည့် တော်အ
ပေါင်းတို့ကိုမြဲမြံခိုင်ခံ့စေ၏။ ။အာလေဇန္ဒြိမြို ၂၄
သား အာပေါလု အမည် ရှိသော နှုတ်သတ္တိနှင့်ပြည့်
စုံ၍ကျမ်း စာ၌ အား ကြီး သော ယုဒလူတယောက်
သည် ဧဖက် မြို့သို့ရောက်လာ၏ ဤသူသည်သခင် ၂၅
ဘုရား၏ဘာသာ၌လေ့ကျက်၍ စိတ်အားကြီးသဖြ
င့်သခင်ဘုရား၏ အကြောင်း များ ကို စေ့စေ့ ဟော
ပြော၍ဆုံးနှစ်ခြင်းဆရာယောဟန်
၏ရေ နှစ်မင်္ဂလာကို သာသိ၏ထို သူသည် တရားဇ ၂၆
ရပ်၌ ရဲရင့်စွာဟောပြောစပြု သဖြင့်အကုလ ပြစ်ကိ
လတို့သည် သူစကားကိုကြား လျှင်သူကိုသူ၍ဘုရား
သခင်၏ဘာသာတရားကို သာ၍ မှန်သောအားဖြင့်
သင်ကြားကြ၏ထိုသူသည်အာခဲပြည်သို့သွားခြင်း ၂၇
ငှါညီအစ်ကိုယ်တို့သည်တပည့်တော်များဆီသို့စာ
ပေးလိုက်သည် နှင့်သူသည်ရောက်လာလျှင်ကျေးဇူး
တော်ကိုခံ၍ယုံကြည်သောသူတို့ကိုအားများ စွာပေး
လေ၏ ယေရှုသည် ခရစ်တော်ဖြစ်တော် မူသည် ကို ၂၈
ကျမ်းစာ၌ထင်ရှား ပြသဖြင့်ယုဒလူတို့၏ စကားကို
လူ့အပေါင်းရှေ့မှာကျိုးစား၍ဖျက်ဆီးလေ၏။ ။
။အာပေါလုသည်ကောရိန္သု မြို့၌နေတုံးကပေါ ၁၉။
လုသည်အထက်အရပ်များ ကို ရှောက်သွားပြီးမှဧ
ဖက် မြို့သို့ရောက်၍ တပည့်တော်အချို့ တို့ကိုတွေ့

၁၉ ။ ၂ လျှင် သင်တို့သည်ယုံကြည်သည် နောက်သန့်ရှင်း
သောဝိညာဉ်တော်ကို ခံကြပြီးလောဟုမေးသည် ရှိ
သော်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည်ရှိမှန်းကိုမျှ
၃ အကျွန်ုပ်တို့သည်မသိဟုပြန်၍ဆိုကြ၏ပေါလုက
လည်းသို့ဖြစ်၍ သင်တို့အဘယ်ရေ နှစ်မင်္ဂလာကိုခံ
ကြပြီးလောဟုမေးလျှင်ယောဟန်၏ ရေနှစ်မင်္ဂလာ
၄ ကိုခံကြပြီးဟုထိုသူသည်ဆို၏ပေါလုကလည်းယော
ဟန်သည် နောင်တတရား၏ ရေနှစ်မင်္ဂလာကိုပေး
၍ငါ့နောက်ကြွလာသောသူကိုယုံကြည်ကြလောဟု
လူများတို့အားပြော၏ သူနောက်ကြွလာသောသူ
၅ သည်ယေရှုဖြစ်သတည်းဟုဆို၏ထိုစကားကိုကြား
လျှင်ထိုသူတို့သည်သခင်ယေရှု၏ဘာသာသွင်းခြ
၆ င်း၌ရေနှစ်မင်္ဂလာကိုခံကြ၏ ပေါလုသည်လည်း
သူတို့အပေါ် ၌လက်ကိုတင်လျှင်သန့်ရှင်းသောဝိ
ညာဉ်တော်သည်ဆင်းသက်တော်မူသည်နှင့်ထိုသူ
တို့သည်အမျိုးမျိုးသောဘာသာစကားအားဖြင့်ပြော
၇ ၍ပရောဖက်ပြုလေ၏ အရေအတွက်အားဖြင့်တ
၈ ကျိတ်နှစ်ယောက်မျှလောက်သောသူဖြစ်ကြ၏ထို
နောက်မှပေါလုသည်တရားဇရပ်သို့ဝင်၍ သုံးလ
ပတ်လုံးဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်အကြောင်းများ
ကိုဆွေးနွေးနှိုးဆော်ဖြားယောင်း သွေးဆောင်သဖြင့်
၉ ရဲရင့်စွာဟောပြောလေ၏လူအချို့တို့သည်စိတ်ခိုင်
မာ၍မယုံကြည် ဘဲလျက်လူများရှေ့မှာထိုဘာသာ
ကိုကဲ့ရဲ့သောခါပေါလုသည်ထိုသူတို့အထဲမှထွက်

သွား၍ တပည့်တော်တို့ကို နှုတ်ယူခွဲထားပြီးမှတု
ရန္နုအမည်ရှိသောသူ၏စာသင်ဇရပ်၌နေ့တိုင်းနှစ် ၁၀
နှစ်ပတ်လုံး ဟောပြောသောအားဖြင့်အာသိပြည်သူ
ပြည်သားအပေါင်းတို့ သည်ယုဒလူဖြစ်စေဟေလ
သလူ ဖြစ်စေသခင်ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ် တရား
တော်ကိုကြား ကြ၏ဘုရားသခင်သည်ပေါလုလက် ၁၁
ဖြင့်ထူးဆန်း သောတန်ခိုး များကို အဘယ်မျှလော ၁၂
က်ပြတော်မူသနည်းဟူမူကားအနာရောဂါစွဲသော
သူတို့ ဆီသို့ပေါလုသုံး သောပဝါခါးပန်း တို့ကိုယူ
သွားသဖြင့် အနာရောဂါကွယ် ပျောက်၍ နတ်ဆိုး
သည်လည်းထွက်သွား၏ဒေသစာရီလှည့်လည်၍ ၁၃
မိဂ္ဂါန်သစ္စာပေးတတ်သောယုဒလူအချို့တို့ကပေါလု
ဟောပြောသောယေရှုကို ငါသည်တိုင်တည်၍သင်
တို့ကိုမိဂ္ဂါန် သစ္စာပေး၏ ဟုဆို သဖြင့်နတ်ဆိုး စွဲ
သောသူတို့၏အပေါ်၌သခင်ယေရှု၏ အမည်တော်
ကိုမြွက်ဖေါ်၍စမ်းကြ၏သကေဝအမည်ရှိသောယ ၁၄
ဇ်ပရောဟိတ်မင်း၏ သားခုနှစ်ယောက်တို့ သည်
ထိုသို့ပြုကြ၏နတ်ဆိုးကလည်းယေရှုနှင့်ပေါလုကို ၁၅
ငါသိ၏ သင်တို့ သည်အဘယ်သူနည်းဟု ဆိုလျှင်
ထိုသူတို့အပေါ်၌နတ်ဆိုးစွဲသောသူသည်ခုန်စီး၍နိုင် ၁၆
သဖြင့် လှုနှိပ် စက်၍ထိုအိမ်မှအဝတ်မပါဘဲအ
နာများနှင့်ထွက်ပြေးစေ၏ထို အကြောင်းအရာကိုဧ ၁၇
ဖက်မြို့၌နေသောယုဒလူဟေလသလူ အပေါင်း တို့
သည်ကြားသိလျှင်ကြောက်ခြင်းသို့ရောက်၍သခင်

၁၉။ ၁၈ ယေရှု၏အမည်တော်ကိုချီးမြှောက်ကြ၏ ယုံကြည်
သောသူအများတို့ သည် လာ၍ မိမိအကျင့်တို့ ကို
၁၉ ဖော်ပြတောင်းပန်ကြ၏ ထူးဆန်း သောအတတ် ကို
စွဲလမ်းသုံး ဆောင်သောသူ အများတို့ သည်မိမိစာ
စောင်ကိုယူခဲ့၍လူအပေါင်းတို့ ရှေ့မှာမီးရှို့ကြ၏စာ
စောင်အဖိုးကိုရေတွက်လျှင်ငွေအသပြာငါးသောင်း
၂၀ ထိုက်သည်ကိုသိကြ၏ထို သို့သခင်ဘုရား၏သာ
သနာတော်သည် တန်ခိုး နှင့်တိုးပွား၍ အောင်မြင်
၂၁ လေ၏။ ။ထိုနောက်မှပေါလုသည်မာကိဒေါနိ
ပြည်အာကာယပြည်ကို ဖြတ်၍ ယေရုရှလင်မြို့
သို့သွားမည်ထို မြို့သို့ ရောက်သောနောက်ရောမ
မြို့ ကိုမြင်ရမည်ဟု စိတ်သဘောအကြံအစည်ရှိသည်
၂၂ ဖြစ်၍ မိမိအားလုပ်ကျွေး သောသူ နှစ် ယောက်တိ
မောသေနှင့်ဧရတ္တုကိုမာကေဒေါနိပြည်သို့စေလွှတ်
၂၃ ပြီးမှမိမိသည်အာသိပြည်၌ခဏနေသေး၏ထိုအခါ
ဘာသာတရား ကြောင့်အမှုကြီး ရောက်သည် ဒ
၂၄ ကြောင်းကားဒေမေတရိအမည်ရှိသောပုတိမ်သွား
တယောက်သည် အာတေမိနတ်သမီး၏ငွေဗိမာန်
ခလေးများတို့ကိုလုပ်သဖြင့် ပုတိမ်သွားတို့အားစီး
၂၅ ပွားချောကို ပြုတတ်၏ထိုသူသည်ပုတိမ်သွား တို့နှင့်
ထိုသို့သောအတတ် သွားများကိုစုရုံးစေလျှင်အချင်း
လူတို့၊ ဤအတတ်ကိုအမှီပြု၍ငါတို့စီးပွားအကျိုး ဖြ
စ်သည်ကိုသင်တို့သည်သိကြ၏ယခုတွင်ထိုပေါလု
သည် လက်ဖြင့်လုပ်တတ်သော်တို့ သည်ဘုရားမဟုတ်

သည်ဟုဆိုသဖြင့် ဧဖက် မြို့မှစ၍ အာသိပြည်လုံး ၁၉။၂၆
ကုံမတတ်လူအပေါင်းတို့ကိုဖြားယောင်းသွေးဆော
င်သည်ကိုသင်တို့သည်ကြားမြင်သိကြ၏ထိုသို့လူ
များတို့သည်ငါတို့၏အတတ်ကိုကဲ့ရဲ့သည်သာမက ၂၇
ကြီးမြတ်သောနတ်သမီးအာတေမိ၏ဗိမာန်တော်
ကိုပမာဏမပြုသဖြင့်အာသိပြည်လုံးမှစ၍လောကီ
နိုင်ငံသည်ကိုးကွယ်သောဘုန်းအာနုဘော်တော်သ
ည်ပျက် စီးခြင်းသို့ရောက်မည့်ဘေးရှိမည်စရာအကြော
င်းရှိပါ၏ဟုဆို၏ထိုစကားကိုကြားလျှင်ထိုသူများ ၂၈
သည်ဒေါသအမျက်နှင့် ပြည့်စုံသဖြင့် ဧဖက်လူတို့
၏ အာတေမိသည် ကြီး မြတ်တော် မူ၏ဟုဟစ်ကြ
၏ထို မြို့လုံး ရုံးရင်းခတ်မျှဖြစ်၍ပေါလု နှင့်အတူလှ ၂၉
ည့် လည် သောမာကေဒေါနိလူဂါယုနှင့်အာရိတ္တာ
ခုတို့ကို ဆွဲသွားသဖြင့်တညီတညွတ်တည်းပွဲခံဇရ
ပ်ထဲသို့ဟုံ့ဟုံ့ပြေး သွား ကြ၏ပေါလုသည်လူများအ ၃၀
ထဲသို့ ဝင်ခြင်း ငှါအလို ရှိ ၍တပည့်တော်တို့သည်
မျစ်တား၏အာသိပွဲမင်းအချို့တို့သည်လည်း ပေါလု ၃၁
၏အဆွေဖြစ်၍သူဆီသို့စေလိုက်သဖြင့်ပွဲခံဇရပ်ထဲ
သို့မဝင်ပါနှင့်ဟု တောင်းပန်လေ၏စုဝေးသောလူတို့ ၃၂
သည်ရုံးရင်းခတ် မျှဖြစ် ၍ အသီး အသီးဟစ်ကျော်
သဖြင့်အဘယ်အကြောင်းကြောင့်မိမိတို့စုဝေးသည်
ကိုအများတို့ သည် မသိကြ ယုဒလူမှစသောသူတို့
သည်အာလေဇန္ဒြုကိုလူစုထဲမှတွန်း၍ထွက်စေသဖြ ၃၃
င့်သူသည် လတ် နှင့်အမှတ် ပေး၍ ဓိတ်ပြေသော

၃၉ ။ ၄ ကားကို လူများတို့ အားပြောခြင်း ငှါအလို ရှိ၏သူ
သည်သူ ဒလူဖြစ်သည်ကို သိကြလျှင်ဖောက်လူတို့
၏အာဂတေမိသည် ကြီးမြတ်တော်မူ၏ဟု နှစ်ခါရှိ
ခန့်မျှလောက်လူအပေါင်းတို့သည်တသန်တည်းဟ
၄၅ စ်ကြလေ၏မြို့စာရေးသည်လူများကိုတိတ်စေပြီးလျှ
င်ဧဖက်လူတို့ဧဖက် မြို့သည်ရှုသဘုရားမှချသော
ရုတ်တုတော်တည်း ဟူသောကြီးမြတ်တော်မူသော
အာဂတေမိ၏ဘုရားကျွန်ဖြစ်သည်ကို မသိသောသူ
၄၆ တစုံတယောက် ရှိသလောထို သို့ ဤအရာများတို့
သည်ညင်းခုံဖွယ်မရှိသည့်ဖြစ်၍ သင်တို့ သည်တိ
တ်ဆိတ်စွာနေသင့်၏သတိ နှင့်မဆင်ချင့်ဘဲဘယ်မှု
၄၇ ကိုမပြုသင့်ဗိတ်မှာန်တော်ကိုမလုသူမဖျက်ဆီးသ
င့်တို့၏ ခုတ်သွီးဘုရားကိုမကဲ့ရဲ့သောဤလူတို့ကို
၄၈ သင်တို့သည်ဆောင်ယူခဲ့ပြီး တကားဒေမေတရိမှစ
၍သူ နှင့်အတူ ရှိသောပုတိမ်သွားတို့တစုံတယော
က်သောသူ ၌အမှု ရှိ လျှင်ရုံးတော်ရှိ ၏မြို့ဝံမင်းလ
၄၉ ည်းရှိ၏အမှုသည်ချင်းတရားတွေ့စေကြသို့မဟုတ်
အချားအမှုကိုသင်တို့သည်အစီရင်ခံလို လျှင်တရား
၅၀ သောအစည်းအဝေး၌ စီရင်လိမ့်မည်ယနေ့ထခြင်းကို
ပြုသောကြောင့်အမှုရောက်မည် ဆိုးရိမ်စရာရှိ၏အ
ဘယ်ကြောင့်ခုည်းဟူ၍ကားဤခတရားသောစည်း
ဝေးခြင်းအကြောင်းကိုပြောစရာတစုံတခုမျှမရှိဟု
၅၁ ဆိုပြီးလျှင်အစည်းအဝေးကိုဖျက်လေ၏။ ။

။ထိုရုံးရင်းခတ်သောအမှု ညိမ်သောအခါပေါလု ၂၀။
သည်တပည့်တော်တို့ကိုခေါ်၍ နှုတ်ဆက်ပြီးမှမာ
ကေဒေါနိ ပြည်သို့ သွား လေ၏ထို အရပ် များကို ၂
ရှောက်သွား၍ တပည့် တော်တို့ ကိုစကားများနှင့်
ဆုံးမ ပြီးမှဟေလသပြည်သို့ရောက်၏သုံးလနေပြီး ၃
လျှင်ရှုရိပြည်သို့မင်လယ်ကူးမည်ပြုသောအခါယုဒ
လူတို့သည်မကောင်းသောအကြံကိုကြံသော့ကြော
င့်မာကေဒေါနိပြည်လမ်း ဖြင့်ပြန်မည်အကြံ ရှိမြန်
၏ပေါလု နှင့်အတူအာသိပြည်သို့လိုက်သောသူဟူ ၄
မူကား ဗေရိ မြို့သားပုရု၏ သားဖြစ်သောသောပတ
ရု။သက်သာလောနိတ် မြို့သားအာရစ်တာခု နှင့် သေ
ခုန္တု။ ဒရေဗေမြို့သားဂါဣ။ လုတ္တရ မြို့သား တိမော
သေ။အာသိပြည်သားတုခိတ်နှင့်တရောဖိမ်၍သူတို့ ၅
သည်ငါတို့အလျှင်ထွက်သွား၍တရောမြို့ နှင်နေလင့်
ကြ၏အာဇုမပွဲနေ့ရက်နောက်ငါတို့သည်ဖိလိပ္ပိ မြို့ ၆
မှသင်္ဘောနှင့်လွှင့်၍ငါးရက်တွင်းတွင်တရောမြို့သို
သူတို့ဆီသို့ရောက်လျှင်ခု နှစ်ရက်နေကြ၏ခုနှစ်ရ ၇
က်တွင်ပဌမနေ့ရက်၌မုန့်ကိုဖဲ့ရအောင်စည်းဝေးကြ
သောအခါပေါလုသည် နက်ဖန် ထွက်သွားမည်ဖြ
စ်၍သန်းခေါင်ယံတိုင်အောင်ဟောပြော၍နေလေ
၏စည်း ဝေး၍နေသောအထက်ခန်း၌ မီး ခွက်များရှိ ၈
၏ဥတုခုအမည် ရှိသောလုလင်တယောက်သည်ပြ ၉
တင်းပေါက် ခုံးမှာထိုင်၍အိပ်ပျော်ကျူး လွန်လျှင်
ပေါလုသည်ကြာကြာဟောပြောသည်တွင်ထိုသူသ

၂၀ ။ ညအိပ်ပျော်ခြင်းနှင့်အိမ်သုံးဆင့်အထက်မှအော
က်သို့လျှောကျ၍သေလျက်ရှိသည်ကိုလူများတို့သ
၁၀ ည်ချီကြွကြ၏ ပေါလုသည် အောက်သို့ ဆင်းလျှင်
သူ၏အပေါ်၌လည်း၍ဖက်ရမ်းသဖြင့်အုပ်အုပ်သဲ
၁၁ သဲမပြုကြနှင့်သူ၏ အသက် ရှိသည်ဟုဆို၍တက်
ပြန်လေ၏မုံ့ကိုဖဲ့၍စားပြီးမှမိုး လင်းသည်တိုင်
၁၂ အောင်ကြာကြာစကား ပြောပြီးမှထွက် သွား၏ထို
လုလင်သည်ရှင်ပြန်သည်ကို ဆောင်ခဲ့၍ အလွန်သ
၁၃ က်သာခြင်းရှိကြ၏။ ။ငါတို့သည်ပေါလုအရင်
သင်္ဘောသို့သွား၍အာသုမြို့၌သူကိုခံယူမည်အကြံ
နှင့်ထို မြို့သို့ လွှင့်ကြ၏ပေါလုသည်ထိုမြို့ သို့ကုန်း
၁၄ ကြောင်းသွားမည်ဖြစ်၍ထို သို့ မှာလိုက်၏အာသု
မြို့၌ငါတို့နှင့် တွေ့မိသည်ကိုငါတို့သည်ခံယူ၍မိတုလ
၁၅ င်မြို့သို့သွားကြ၏ထို မြို့ မှလွှင့်ပြန်လျှင်ခုက်ဖန်ရေနံ့စီ
အုကျွန်းခြားမှာရောက် သွား၍ နောက်တနေ့၌သာ
မုကျွန်းသို့ရောက် သဖြင့်တရောဂုလိအငုစွန်း၌နေ
ကြ၏နောက်တနေ့၌လည်းမိလက်မြို့သို့ရောက်ကြ
၁၆ ၏အာသိပြည် ၌တာရှည် စွာမနေစေခြင်း ငှါပေါလု
သည်ဧဖက်မြို့သို့မဆိုက်ဘဲလွှင့်သွားမည် ဟုစိတ်
ထားရှိခဲ့ပြီးအဘယ်ကြောင့်ခဲည်းဟုမူကား ပင်တေ
ကုတ်တေပွဲနေ့အတွင်း၌ယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်ဖြ
၁၇ စ်သင့်လျှင်ရောက် နိုင်အောင်ကြိုးစားလေ၏မိလက်
မြို့မှဧဖက်မြို့ကိုပေါလုစေလိုက်၍သင်းအုပ်များကို
၁၈ ခေါ်လေ၏ထိုသူတို့သည်ရောက်ကြသောအခါပေါလု

သည်ဤသို့ဆို၏အာသိဖြည်သို့ငါရောက်သည်နေ့ ၂၀ ။
မှစ၍ယခုတိုင်အောင်သင်တို့ဆီမှာအဘယ်သို့ငါကျ
င်လဉ်သည်ကိုသင်တို့သည်သိကြ၏ငါသည်စိတ်အ ၁၉
လွန်နှိမ့်ချခြင်းနှင့်၎င်မျက်ရည်နှင့်၎င်ယုဒလူတို့၏မ
ကောင်းသောအကြံအားဖြင့်ခံရသောစုံစမ်းနှောင့်ရှ
က်ခြင်းနှင့်၎င်သခင်ဘုရား၏အမှုတော်ကိုဆောင်
ရွက်သည်အကြောင်းအရာကိုသင်တို့သည်သိကြ၏
သင်တို့အကျိုးကိုပြုတတ်သောအရာတစုံတခုမျှကို ၂၀
ငါသည်မဖွက်ထားဘဲလျက်လူအပေါင်းရှေ့နှင့်၎င်အိမ်
နှင့်၎င်သင်တို့အားဟောပြော၍ဆုံးမြွက်ဩဝါဒပေးသဖြင့်
ဘုရားသခင်ရှေ့နောင်တတရားရခြင်းကို၎င်ငါတို့
သခင်ယေရှုခရစ်ကိုယုံကြည်ခြင်းကို၎င်ယုဒလူဟော ၂၁
လာသလူတို့အားသက်သေခံသည်အကြောင်းအရာ
ကိုသင်တို့သည်သိကြ၏ယခုတွင်လဉ်းဝိညာဉ်တော် ၂၂
အားဖြင့်ငါသည်ချည်နှောင်လျက်ယေရုရှလင်မြို့သို့
သွား၍ထိုမြို့၌အဘယ်အမှုရောက်မည်ကိုမသိသို့
သော်လည်းချည်နှောင်ခြင်းညှင်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်း ၂၃
အမှုများသည်ငါ့ကိုဆိုင်းလင့်သည်ကိုသန့်ရှင်းသော
ဝိညည်တော်သည်မြို့တိုင်း၌ငါအားသက်သေခံ
တော်မူ၏ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်၏မင်္ဂလာ ၂၄
သိတင်းစကားကိုသက်သေခံစေခြင်းငှါသခင်ယေရှု
လက်မှငါခံခဲ့ပြီးသောဆရာအမှုတည်းဟူသောငါ
ကျင့်ရသောမှုတို့ကိုဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်ပြီးစီးရ
ခေအာင်ထိုညှင်းဆဲခြင်းတစုံတခုကိုငါသည်ပမာ

၂၀ ။ ကာမပြုကိုယ်အသက်ကိုလည်းငါသည်နှစ်မြောခြင်း
၂၅ မရှိယခုတွင်လည်းဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ကိုငါ
ဟောပြော၍လှည့်လည်သောသင်တို့ အားလုံးသည်
နောက်တဖန်ငါ့မျက်နှာကို မမြင်ရသည်ကိုငါသိ၏
၂၆ ထိုကြောင့်လူအပေါင်း တို့ ၏အသွေးနှင့်ငါသည်က
င်းလွတ်သည်ကို ယနေ့ခဲ့၌သင်တို့ အားငါသက်သေခံ
၂၇ ၏ဘုရားသခင်၏အလိုတော်ကိုသင်တို့အားအကုန်
အစင်ဟောပြောပြသခြင်းကိုငါသည်မရှောင်ပြီးထို
၂၈ ကြောင့်သင်တို့သည်မိမိကိုယ်ကိုသတိနှင့်ကြည့်ရှု
ကြလော့သခင်ဘုရားသည်မိမိအသွေးတော်နှင့်ဝယ်
တော်မူသောအသင်းတော်ကို လုပ်ကျွေး စေခြင်းငှါ
သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည်သင်တို့ကိုအအုပ်
အချုပ်ခန့်ထားတော်မူသောသိုး စုအပေါင်းတို့ကိုသ
၂၉ တိနှင့်ကြည့် ရှုကြလော့အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ
ကားငါမရှိသည်နောက်ခက်ထံသောတောခွေး တို့
၃၀ သည်သိုးချားကိုမသနားဘဲ လျက်သင်တို့အထဲ၌ဝင်
မည်ကိုငါသိ၏သင်တို့အထဲ၌လည်းတပည့်တော်များကိုသွေးဆောင်ခြင်းငှါ
မှားသောစကားကိုပြောတတ်သောလူတို့သည်သင်
၃၁ တို့အထဲ၌ပေါ်ထွန်းမည်ကိုငါသိ၏ထိုကြော
င့်စောင့်ရှောက်၍ နေကြလောငါသည်သုံး နှစ်ပတ်
လုံးနေ့ညဥ့်မပြတ် လူအပေါင်း တို့ကို မျက်ရည် နှင့်
တကွသွန်သင်သည်ကိုအောင်းမေ့ကြလော့ညီအစ်ကို
တို့ယခုအခါငါသည်သင်တို့ကိုဘုရားသခင်၌အပ် နှံ
၏သင်တို့ကိုဆောက်တည်ခြင်းငှါလည်းသန့်ရှင်းခြင်း

သို့ရောက်သောသူအပေါင်းတို့နှင့်အတူသင်တို့
အားအမွေပေးခြင်းငှါရင်တတ်နိုင်သောဘုရားသ
ခင်၏ကျေးဇူးတရားနှ်လည်းသင်တို့ကိုငါအပ်နှံ၏
သူ့ရွှေငွေအဝတ်တန်ဆာကိုငါသည်မတပ်မက်ခဲ့ ၃၃
ပြီး၏လက်တို့သည်ငါကိုရင်ငါ့အပေါင်းအဖေါ်တို့ ၃၄
ကိုရင်လုပ်ကျွေးသည်ကိုသင်တို့သည်အသိသားဖြ
စ်၏ထိုသို့သင်တို့သည်အလုပ်လုပ်၍ဆင်းရဲသော ၃၅
သူတို့ကိုကူမရသည်ကိုရင်ခံသည်ထက်ပေးသည်
ကားသာ၍မင်္ဂလာရှိသည်ဟုသခင်ယေရှုမိန့်တော်
မူသောစကားတော်ကိုအောက်မေ့ရသည်ကိုရင်အ
ရာရာတို့နှ်သင်တို့အားငါပြခဲ့ပြီးဟုပေါလုဆို၏ထို
စကားကိုပြောပြီးလျှင်ဒူးထောက်၍ထိုသူအပေါင်း ၃၆
တို့နှင့်တကွဆုတောင်းလေ၏ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ၃၇
အလွန်ငိုကြွေးသဖြင့်ပေါလု၏လည်ပင်းကိုဖက်ရမ်း
၍သူကိုနမ်းကြ၏နောက်တဖန်သူ၏မျက်နှာကို ၃၈
မမြင်ရဟုသောစကားကိုအောက်မေ့သဖြင့်သာ၍စိ
တ်ကျေကွဲခြင်းသို့ရောက်ကြသည်နှင့်သင်္ဘောသို့
တိုင်အောင်ပို့လိုက်ကြ၏။ ။ ။

။ ထိုသူများနှင့်ငါတို့သည်လွတ်လျှင်သင်္ဘောလွှင့် ၂၁။
သဖြင့်ကောသကျွန်းသို့တည့်တည့်သွား၍ခက်ပန်နေ့
နှ်ရောဒုကျွန်းသို့ရင်ထိုကျွန်းမှပတရမြို့သို့ရင်ရော
က်ကြ၏ဖိနိတ်ပြည်သို့ကူးသောသင်္ဘောကိုတွေ့ ၂
လျှင်ထိုသင်္ဘောစီး၍လွှင့်ပြန်၏ကုပရုကျွန်းကိုမြင် ၃
လျှင်လက်ျာဘက်နှ်ရှောက်သွားသဖြင့်ရှုရိပြည်

၂၁။ သို့ကူး၍တုရုမြို့နှင့်ဆိုက်လေ၏ထိုမြို့၌သင်္ဘောသည်
၄ ကုန်ချွားကိုချရ၏ တပည့်တော်တို့ကိုတွေ့လျှင်ငါ
တို့သည်ခုနစ်ရက်နေကြ၏ပေါလုသည်ယေရုရှလင်
မြို့သို့မတက်ရအောင်ထိုတပည့်တော်တို့သည် ဝိညာ
၅ ဉ်တော်အားဖြင့်ဆို၏ခုနစ်ရက်စေ့သောအခါတပ
ည့်တော်အပေါင်းတို့ သည်သား မယားနှင့် တကွမြို့
ပြင်သို့ပို့ကြလိုက်သဖြင့်ငါတို့သည်ထွက်သွား၍ပင့်
၆ လယ်ကမ်းပေါ်၌ဒူးထောက်၍ဆုတောင်းကြ၏အချ
င်းချင်းဖက်ရမ်းနှုတ်ဆက်ပြီးမှငါတို့သည်သင်္ဘော
၇ ထဲသို့ဝင်၍သူတို့သည်မိမိအိမ်ကိုပြန်ကြ၏တုရုမြို့
မှပတောလေမဲမြို့သို့သွားသဖြင့်ပင်လယ်ကူးခြင်း
နှင့်လွတ်ကြ၏ပတောလေမဲမြို့၌ညီအစ်ကိုတို့နှင့်နှု
၈ တ်ဆက်၍တရက်နေပြီးမှနက်ဖန်နေ့ထွက်သွားပြ
န်၍ကဲသရိမြို့သို့ရောက်လျှင်ရွေးချယ်အပ်သောခု
နှစ်ပါးတို့အဝင်သာသနာပြု ဆရာဖိလိပ္ပု၏အိမ်သို့
၉ ဝင်၍နေကြ၏ထိုသူ၌ပရောဖက်ပြုသောသတို့သမီးကညာ
၁၀ လေးယောက် ရှိ၏ ထိုအိမ်၌တာရှေ နေကြ ပြီးမှ
အာဂဗုအမည်ရှိသောပရောဖက်တယောက်သည်
၁၁ ယုဒပြည်မှလာ၍ငါတို့ဆီသို့ဝင်သဖြင့်ပေါလု၏ခါး
ပန်းကိုယူ၍ မိမိခြေလက်ကို မိမိချည်နှောင်ပြီး လျှင်
ဤခါးပန်းကိုပိုင်သောသူကို ယုဒလူတို့ သည်ယေရု
ရှလင်မြို့၌ချည်နှောင်၍ တပါးအမျိုးလူတို့လက်သို့အပ်
နှံလိမ့်မည်ဟုသန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည်မိန့်
၁၂ တော်မူသည် ဟုအာဂဗုဆို၏ထိုစကားကိုကြားလျှင်

ငါတို့နှင့်ထိုအရပ်၌ရှိသောသူတို့ကပေါလုသည်ယေ ၂၁ ။
ရုရှလင်မြို့သို့မသွားမည်အကြောင်းတောင်းပန်ကြ
၏။ပေါလုကလည်းအဘယ်ကြောင့်ငိုကြွေး၍ငါ၏စိတ်
နှစ်လုံးကိုကျင်နာစေသနည်း သခင်ယေရှုအတွက် ၁၃
ယေရုရှလင်မြို့၌ချည်နှောင်ခြင်းမကအသေသတ်ခြ
င်းကိုပင်ခံခြင်းငှါငါအလိုရှိသည်ဟုဆို၏ ငါတို့သည် ၁၄
ပေါလုကိုဖျားယောင်း၍မနိုင်လျှင်သခင်ဘုရား၏အ
လိုတော်အတိုင်းရှိပါစေဟုဝံခံ၍ဆိုကြ၏။ထိုနောက် ၁၅
မှငါတို့သည်အသုံးအဆောင်များကိုပြင်ဆင်၍ယေ
ရုရှလင်မြို့သို့သွားကြ၏။တပည့်တော်အချို့တို့သည် ၁၆
ငါတို့နှင့်လိုက်၍ကုပရုကျွန်းသားမနာသုံအမည်
ရှိသောအသက်ကြီးသောတပည့်တော်တယောက်
ဆီမှာငါတို့သည်တည်းခိုရအောင်သူဆီသို့ဆော
င်ခြင်းငှါ။ကဲသရိမြို့သားတပည့်တော်အချို့တို့သည်
ငါတို့နှင့်အတူလိုက်ကြ၏။ယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက် ၁၇
သောအခါညီအစ်ကိုများသည်ကြည်ညိုသောစိတ်နှ
င့်ငါတို့ကိုလက်ခံသိမ်းဆည်းကြ၏။နက်ဖန်နေ့၌ပေါ ၁၈
လုသည်ငါတို့နှင့်တကွယာကုပ်ဆီသို့ဝင်လေ၏။သင်
အုပ်အပေါင်းတို့သည်စည်းဝေးကြ၏။ထိုသူများကို ၁၉
ပေါလုသည်ဖက်ရမ်းနှုတ်ဆက်ခြင်းကိုပြုပြီးလျှင်
မိမိဟောပြောသောအားဖြင့်ဘုရားသခင်သည် တ
ပါးမျိုးလူတို့တွင်ပြုတော်မူသမျှတို့ကိုအသီးအသီး
ထုပ်ဖော်ပြသလေ၏။ ထိုသူများသည်ကြားလျှင်ဘု ၂၀
ရားသခင်ကိုချီးမြှောက်ကြ၍ပေါလုအား။အစ်ကိုယ်

၂၀ ။ ယုံကြည်သောယုဒလူအဘယ်လောက်များပြားသည်
ကိုသင်သည်သိမြင်၏ထိုသူအပေါင်း တို့သည်ပညာ
တ်တရားကိုစွဲလမ်းသောသူဖြစ်၏တပါး မျိုး လူတို့
၂၁ တွင်နေသောယုဒလူအပေါင်း တို့သည်မောရှေတရား
ကိုစွန့်ရအောင်သင်သည်ဆုံးမသြဝါဒပေးသဖြင့်သင်
တို့၏သားကိုဖျာတ်မသွင်းနှင့်ရှေးထုံးတမ်းအတိုင်
မကျင့်လင့် နှင့်ဟုသင်သည်ပြောဆိုသည်အရာကိုဤ
၂၂ လူများသည်သိတင်းကြားကြပြီ။သို့ ဖြစ်လျှင်အဘ
ယ်သို့ ပြုရသနည်းလူအပေါင်းတို့သည်မစုဝေးဘဲ
မနေနိုင်ရာသင်သည်ရောက်လာသည်ကိုကြား း သိ
၂၃ ကြမည် ထို့ ကြောင့်အကျွန်ုပ်တို့ သည်ဆိုသည်အ
တိုင်း ပြုပါလော့သစ္စာဂတိ ပြုသောလူလေးယောက်
၂၄ သည်အကျွန်ုပ်တို့ ၌ ရှိ၏ထိုသူတို့ကိုယူ ၍သူတို့
နှင့်တကွ သန့်ရှင်းခြင်းကို ပြုသဖြင့်သူတို့သည်ခေါ
င်းရိတ်မင်္ဂလာဖိုးရိတ်ကိုပေး ပါလော့ထိုသို့ပြု လျှင်
လူအပေါင်းတို့သည်မိမိကြား သောသိတင်းစကားမ
မှန်သည်ကိုသင်သည်ကိုယ်တိုင်းပညတ်တရား
ကိုစောင့်ရှောက်၍ နေသည် ကိုသင်သိရ ကြမည်ယုံ
၂၅ ကြည်ခြင်းသို့ရောက်သောတပါးမျိုး လူတို့သည်ထို
သို့သောတရားကိုမစောင့်ရှောက်ဘဲလျက်ရုပ်တု
ရှေ့မှာတင်လှူသောဝတ္ထုကို၎င်းအသွေးကို၎င်းလည်
ကို ညှစ်၍ သတ်သချကို၎င်းမတရားသောမေထုန်ကို
၎င်းရှောင်စေခြင်း ဥပဒေသတို့သည် စီရင်၍ကြား လို
၂၆ က်ခဲ့ပြီဟုဆိုကြ၏ထိုအခါပေါလုသည် လူတို့ကိုယူ

၍ ခက်ဖန်ရေနှစ်သူတို့နှင့်တကွသန့်ရှင်းခြင်းကိုပြုသ ၂၄ ။
ဖြင့်ဗိဘ်မှာန်တော်သို့ဝင်ပြီးလျှင်သူတို့အတွက်အ
ဘိုးအခြားအလှုဝတ္တုကိုတင်လှူရသောအချိမ်တည်း
ဟူသောသန့်ရှင်းခြင်းကို ပြုသောနေ့ရက်တို့၏ပြည့်
စုံသည်အချိမ်ကိုပြောကြားလေ၏ထိုခုနှစ်ရက်တို့၏ ၂၅
အတွင်းအာသိပြည် မှလာသောယုဒလူတို့သည်ဗိတ်
မှာန်တော်၌ပေါလုကိုမြင်လျှင်စုဝေးသောလူအပေါင်း
ကိုတိုက်တွန်းနှိုး ဆော်၍အိသရေလလူတို့ကူမကြ ၂၈
ပါ၍ သူဘားတချားသူမဟုတ်ထို လူမျိုးနှင့်ရင်ပညာ
တ်ဘရားနှင့်ရင်၍ရပ်ရွာနှင့်ရင်ခပ်သိမ်းသောအ
ရပ်တို့၌ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍လူအပေါင်းတို့အားဆု
ဆုံးမပေးသောသူဖြစ်၏ထို မှမကဟေလသလူ
တို့ဗိဘ်မှာန်တော် ထဲသို့သွင်း၍ ဤသန့်ရှင်းသော
အရပ်ရွာကို ညစ်ညူးစေပြီးတကားဟုဟစ်ကျော်
၍ပေါလု ကိုဖန်းဆီးကြ၏အထက်ကမြို့ထဲ၌ပေါလုနှ ၂၉
င့်အတူတရောဖိမ်အမည်ရှိသောဧဖက် မြို့သားတ
ယောက်ကိုမြင်ကြသည်ဖြစ်၍ထိုသူကိုပေါလုသည်ဗိ
တ်မှာန်တော်ထဲသို့သွင်း သည်ဟုထင်မှတ်ကြ၏တ ၃၀
မြို့လုံးသည်ရုံးရင်းခပ်ဖြစ်လျှင်လူများတို့သည်ပြေးသွား
၍စုဝေးခြင်းရှိသဖြင့်ပေါလုကို ကိုင်ယူ၍ဗိတ်မှာန်
တော် ပြင်သို့ဆွဲငင်ပြီး မှတခဏချင်း တံခါးများတို့
ကိုပိတ်ဘားကြ၏ပေါလုကိုသတ်မည်ပြုကြသော ၃၁
ခါယေရုရှလင် မြို့အားလုံးသည်မငြိမ်မသက်ရုံးရင်း
ခပ်ဖြစ်သည်ဟူသော သိတင်းစကားကိုလူတနေထောင်

၂၁။၃၂ ကိုအုပ်ချုပ်သောစစ်သူကြီးသည်ကြားလျှင်စစ်သ
ည်များနှင့်တပ်မှူးတို့ကိုချက်ချင်းခေါ်၍ထိုသူတို့ဆီ
သို့ဆင်းပြေးလေ၏ထိုသူတို့သည်စစ်သူကြီးနှင့်စစ်
သည်တို့ကိုမြင်လျှင်ပေါလုကိုမရိုက်ဘဲနေကြ၏
၃၃ ထိုအခါစစ်သူကြီးသည်အနီးသို့ရောက်၍ပေါလု
ကိုယူသဖြင့်သံကြိုးနှစ်ချနှင့်ချည်စေဟုစီရင်၍အ
ဘယ်သူဖြစ်သည်ကို၎င်အဘယ်အမှုကိုပြုသည်
၃၄ ကို၎င်မေးစစ်လေ၏လူအစုအဝေးထဲ၌အသီးအသီး
အခြားအခြားဟစ်ကျော်၍အသံများသောကြောင့်
စစ်သူကြီးသည်အမှန်ကိုမသိနိုင်သဖြင့်ပေါလုကို
ရဲတိုက်ထဲသို့ဆောင်သွားစေခြင်းငှါစီရင်ပြန်လေ
၃၅ ၏လူများတို့သည်ပြင်းပြစွာပြုသောကြောင့်လှေခါး
ပေါ်သို့ရောက်သောခါစစ်သည်တို့သည်ပေါလုကို
၃၆ ချီပို့၍ဆောင်ကြ၏လူများအပေါင်းတို့သည်သူကို
၃၇ ထုပ်လောဟုဟစ်ကျော်၍လိုက်ကြ၏ပေါလုသည်
ရဲတိုက်ထဲသို့ဝင်လုသောအခါအကျွန်ုပ်သင်နှင့်စ
ကားပြောရပါမည်လားဟုစစ်သူကြီးအားဆိုလျှင်
စစ်သူကြီးကသင်သည်ဟေလသစကားကိုနားလ
၃၈ ည်သလောသင်သည်အထက်ကပုန်ကန်၍ဓါးပြလေး
ထောင်တို့ကိုတောထဲသို့ခေါ်သွားသောအဲဂုတ္တုလူ
၃၉ ဖြစ်သည်မဟုတ်လောဟုဆို၏ပေါလုကလည်းအ
ကျွန်ုပ်သည်ကိလိကိပြည်တာရှုမြို့၌မွေးသောယုဒ
လူဖြစ်၏အကျွန်ုပ်မြို့သာမညမြို့မဟုတ်၍လူများ
အားအကျွန်ုပ်ပြောပါမည်အခွင့်ကိုပေးပါအကျွန်

ပ်ေတာင်းပါသည်ဟုဆို၍စစ်သူကြီးသည် အခွင့် ၂၇။ ၁၀
ပေးပြီးလျှင်ပေါလုသည်လှေခါးပေါ်မှာရပ်၍ မိမိလ
က်နှင့်လူတို့ အားအမှတ်ကိုပေးသဖြင့်အလွန်တိတ်
ဆိတ် စွာနေကြသောအခါဟေဗြဲဘာသာအား ဖြင့်
ဤသို့မြွက်ဆို၏ ။ ညီအစ်ကိုယ်အဖတို့။ အကျွန်ု ၂၂။
ပ်သည်ကိုယ်အဖို့ အလိုငှါသင်တို့ရှေ့မှာယခုပြော
မည် စကား ကို နား ထောင် ကြပါလော့ဟု ဆိုလေ ၂
သော် ဟေဗြဲဘာသာအား ဖြင့်ပြောသည် ကိုထိုသူ
တို့ သည်ကြား လျှင် သာ၍ တိတ် ဆိတ် ခြင်း သို့ ၃
ရောက် ကြ၏ ပေါလုကလည်း အကျွန်ုပ်သည် ကိ
လိကိပြည်တာရှု မြို့၌မွေး သော သူ ဖြစ်ပါ၏ ဤ မြို့
တွင် ဂမလေလအမည် ရှိ သောဆရာ၏ ခြေရင်း၌
ကြွေးမွေး ခြင်း ကိုခံ၍မိစည်ဖဆက်ကျင့်သောတ
ရား ကိုသေချာစွာသိနား လည်ရအောင်နည်း ခံပါ
ပြီး ။ သင်တို့အားလုံးသည်ယနေ့တိုင်အောင်ဘုရား
သခင်အမှုတော် ကို ဆောင်ရွက်ခြင်း၌အလို ရှိသ ၄း၁
ကဲ့သို့အကျွန်ုပ်အလို ရှိသဖြင့်ရဖ်ပရောဟိတ်မင်း
မှစ၍လွှတ် အရာရှိ ရှိသမျှတို့သည်အကျွန်ုပ် အဖို့
သက်သေခံရသည့်အတိုင်းယောကျ်ားမိန်းမတို့ ကိုခြ
ဉ်ရှောင်၍ ထောင်ထဲမှာလှောင်ထား သဖြင့်အသေသ
တ်ခြင်းသို့တိုင်အောင်ထိုဘာသာကိုညှင်းဆဲပါပြီး
ထိုမင်းတို့အထံ၌ညီအစ်ကိုယ်ဆီသို့မှာစာကိုခံပြီး
မဒမတ္တုမြို့၌ ရှိသောထိုဘာသာကိုခံယူသောသူတို့
ကိုဒါဏ်ခံစေခြင်းငှါခြဉ်ရှောင်၍ယေရုရှလင်မြို့သို့

၂၂။၆ ဗိုရှင်အောင် ဒမတ္ကုမြို့သို့ အကျွန်ုပ်သွား၏ လမ်း၌
သွား၍ ဒမတ္ကုမြို့သို့ ရောက်ခါနီးတွင် မွန်းတည့်အ
ချိန်လောက်ရှိ၍ ကောင်းကင်မှကြီး သောအလင်း
သည်တခဏခြင်းအကျွန်ုပ်ပတ်ဝန်းကြင်တွင်းတော
၇ က်သဖြင့်အကျွန်ုပ်သည် မြေအပေါ်၌လည်း ရေ၍
ရှောလု ရှောလု အဘယ်ကြောင့်ငါကိုညှင်းဆဲသနည်း
ဟုအကျွန်ုပ်အားပြောသောစကားသံကိုကြားလျှင်
၈ သခင်ကိုယ်တော်သည်အဘယ်သူနည်းဟုအကျွန်ု
ပ်ပြန်၍မေးလျှောက်လေသော်ငါကားသင်ညှင်းဆဲ
သောနာဇရက်သားယေရှု ဖြစ်ပေသတည်းဟုမိန့်
၉ တော်မူ၏အကျွန်ုပ်နှင့်အတူ ရှိသောသူတို့ သည်
အလင်းကိုမြင်၍ ကျောက်ခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်အ
ကျွန်ုပ်အားပြောသောသူ၏ စကားသံကို မကြားမ
၁၀ သိရ။သို့အခါအကျွန်ုပ်သည်သခင်း အကျွန်ုပ်အဘ
ယ်သို့ပြုရသနည်းဟုလျှောက်လျှင်သခင်ဘုရားက
သင်သည်ထ၍ဒမတ္ကုမြို့သို့သွားလေလော့သင်သည်
ဆောင်ရွက်စရာခွဲခန့် စီမန်သမျှတို့ကိုထိုမြို့၌သင်
၁၁ အားပြောလိမ့်မည် ဟုမိန့် တော်မူ၏ထို အလင်း၏
ရောင်ခြည်အားဖြင့်အကျွန်ုပ်မျက်စိကမ်းသည် ဖြစ်
၍အကျွန်ုပ်နှင့်အတူ ရှိသောသူတို့ သည်လက်ကို
၁၂ ဆွဲသွားသဖြင့်ဒမတ္ကုမြို့သို့ ရောက်လေ၏ ပညတ်
တရားနှင့်အညီရိုသေစွာကျင့်၍ထိုမြို့၌နေသောယု
ဒလူအပေါင်းတို့တွင်အသရေ ရှိသောအာခုနီအမည်
၁၃ ရှိသော လူတယောက်သည် အကျွန်ုပ် ဆီသို့ လာ၍

အနားနှိရပ်လျက်ညီရှောလု မျက်စိမြင်ခြင်းသို့ရော ၂၂။
က်လော့ဟုဆို၏ထို ခဏနှိသူကိုအကျွနု်ပ် မြင်မြန်
လေ၏သူကလည်းသင်သည်မြင်သမျှကြားသမျှတို့ ၄၊၁၅
ကို လူအပေါင်းတို့အားပြော၍ ဘုရားသခင်၏အလို
တော်ကို သိစေခြင်းငှါ၎င် ဖြောင့်မတ်တော်မူသော
သူကို မြင်စေခြင်း ငှါ၎င်သူ၏နှုပ် တော်ထွက် ကို
ကြားစေခြင်းငှါ၎င်ငါတို့ အဘများ၏ဘုရားသခင်သ
ည်သင်တို့ရွေးချယ်ခန့်ထားတော်မူ၏။ယခုတွင်လည်း
သင်သည်အဘယ်ကြောင့်နေသနည်း ထလော့သခင် ၁၆
ဘုရားကိုပဌာနပြု၍ ရေနှစ်မင်္ဂလာကိုခံသဖြင့်ကို
ယ်အပြစ်တို့ကို ဆေးကြောလော့ဟုဆို၏ထိုနောက် ၁၇
မှယရုရှလင်မြို့ကိုအကျွနု်ပ် ပြန်၍ ဗိတ်မှာနိတော်
နှိဆုတောင်းစဉ်ဘဝင်ကျ၍သခင်ဘုရားကကျိုးစား ၁၈
လော့ဟုယေရုရှလင်မြို့ မှအလျှင်အမြန် ထွက်သွား
လော့ငါအကြောင်းကိုသင်သည်ပြော၍ သက်သေခံ
သောစကားကို ဤလူတို့သည်မခံရလိမ့်မည်ဟုမိန့် ၁၉
တော်မူလျက် ရှိသည်ကိုအကျွနု်ပ်မြင်လေ၏အကျွ
နု်ပ်သည်လည်းသခင်ကိုယ်တော်ကို ရုံကြည်သော
သူတို့ကို အကျွနု်ပ်ထောင်ထဲ နှိလှောင်ထားသည်တ ၂၀
ရားဇရပ်များတို့နှိ ရိုက်သည်အရာကို သူတို့သည်
သိကြ၏ကိုယ်တော်၏သက်သေခံဖြစ်သော သတေ
ဖန်၏အသွေးကိုသွန်းလောင်းသောအခါအကျွနု်ပ်
သည် အနား နှိနေလျက်ဝံခံ၍ သူကိုကွပ်မျက်သော
သူတို့၏အဝတ်ကို စောင့်နေ၏ဟုလျှောက်ဆို လျှင်

၂၂း၂၁ သခင်ဘုရား က သွားလော့ ငါသည်တပါးအမျိုးသားတို့
ဆီသို့သင်ကို ဝေး လွှ စွာစေလွှတ်မည်ဟု အကျွန်ုပ်
၂၂ အားမိန့်တော်မူသည်ဟုပေါလု မြွက်ဆို၏ ထိုမျှတို
င်အောင်ပေါလု၏ စကားကို နားထောင်ပြီး လျှင်ထို
သူတို့သည်ဟစ်ကျော်၍ထိုသို့သောသူကိုမြေကြီး
ပြင်မှသုတ်သင်ပယ်ရှင်း လော့ သူသည် အသက်မရှ
၂၃ င်သင့်ဟု ဆိုကြ၏ ထိုသို့အော်ခြင်းကိုယ်အဝတ်ကို
ချွတ်ခြင်းဖုတ်ကိုကောင်းကင်သို့ပြစ်လိုက်ခြင်းကို
၂၄ ပြုကြစဉ်အဘယ်ကြောင့်သူတို့သည်ပေါလုကိုထို
သို့ ဟစ်ကျော်ကြသည်ကို စစ်သူ ကြီး သည်သိချင်
သဖြင့်ပေါလု ကိုရဲတိုက်ထဲ သို့သွင်းစေရိုက်၍ စစ်
၂၅ ကြောစေဟု စီရင်လေ၏ ပေါလုကို သရေကြိုးနှင့်ရို
က်မည်ပြင်ဆင်ကြသောအခါရောမလူ ဖြစ်သောသူ
ကိုမစွဲသတ်အတိုင်းမစီရင်ဘဲလျက်သင်တို့သည်ရို
က်ရာသလောဟုအနားမှ ရပ်နေသောတပ်မှူး အား
၂၆ ပေါလုဆို ၏တပ်မှူးသည် ကြားလျှင်စစ်သူ ကြီးအ
ထံသို့သွား၍ အဘယ် သို့ ပြုသနည်း၊ သူသည်
၂၇ ရောမလူဖြစ်သည်ဟုကြားလျှောက်၏စစ်သူ ကြီး
သည်လည်းပေါလုဆီသို့လာ၍သင်သည်ရောမလူ
မှန်သလောငါ့အားပြောလော့ဟုဆို လျှင်ဟုတ်ပါ၏
၂၈ ဟုပေါလုဆို၏စစ်သူ ကြီးကလည်း ငွေအများကိုအ
ကျွန်ုပ်ပေး၍ရောမလူအဖြစ်ကိုရသည်ဟုဆို လျှင်
ပေါလုကအကျွန်ုပ်သည် ဇာတိအားဖြင့်ရောမလူ
၂၉ ဖြစ်သည်ဟုဆို ၏ထိုအခါပေါလုကို စစ်ကြောမည့်

ပြုသောသူတို့သည် သူ့ခဵဖြချက်ချင်းသွား၍ သူသည် ၂၂။
ရောမလူဖြစ်သည်ကို ၎င်ရောမလူကိုခြည်နှောင်
သည်ကို၎င်စစ်သူကြီးသိလျှင်ကြောက်ခြင်းသို့ရော
က်လေ၏ ။ ။ ။ ။ ။
။ခုက်ဖန်နံ့ခုဣွင်အဘယ်အပြစ်ကိုသုဒလူတို့သ ၃၀
ည်ပေါလုနှ်တင်ကြသည်ကိုစစ်သူကြီးသည်အမှန်
သိခြင်းငှါအလို ရှိသဖြင့်ပေါလုကိုလွှတ်၍ရဇ္ဈပရော
ဟိတ်အကြီးတို့နှင့်လွှတ်အရာရှိအားလုံးတို့ကိုစဉ်း
ဝေးစေခြင်းငှါစီလျက်ပြီးလျှင်ပေါလုကိုဆောင်သွား
၍သူတို့ရှေ့နှ်ထားလေ၏ ပေါလုသည်လွှတ် အရာရှိ ၂၃ ။
တို့ကိုငစ့စေ့ကြည့်၍ ညီအစ်ကိုယ်တို့အကျွန်ုပ်သ
ည်ကိုယ်ပြုရာသောဝင့်ကိုကိုယ်ခွားလည်သည်အ
တိုင်းတသက်လုံးဘုရား သခင်ရှေ့နှ် ပြုပါပြီး ဟုဆို
လေသော် သူ၏ နှုတ်ကို ရိုက်လော့ဟု အနားနှ်ရပ် ၂
နေသောသူတို့ အားရဇ္ဈပရောဟိတ်မင်း အာနနိသ
ည်ဆို၏ထို အခါပေါလုကအပြု သုတ်သောအုပ်ရိုး ၃
ဘုရားသခင်သည်သင်ကိုရိုက်တော်မူမည်သင်သည်
အကျွန်ုပ်ကိုတရားနှင့်အညီစီရင်ရအောင်ထိုင်နေ
လျက်ပင်သူကိုရိုက်လော့ဟုမတရားသဖြင့်စီရင်သ ၄
ည်တကားဟုဆို၏အနားနှ်ရပ်နေသောသူတို့ကသ
င်သည်ဘုရားသခင်၏ရဇ္ဈပရောဟိတ်မင်းကိုဆဲသ
လောဟုဆိုလျှင်ပေါလုကညီအစ်ကိုယ်တို့သူသည် ၅
ရဇ္ဈပရောဟိတ်မင်းဖြစ်မှန်ကို အကျွန်ုပ် မသိသင်
၏လူမျိုးကိုအစိုးရသောမင်းကိုသင်သည်မကဲ့ရဲ့ရဟု

၂၃။၆ ကျမ်းစာ၌လာသည်ဟုဆို၏ထိုအရာရှိအချို့တို့သည်
ဇဒ္ဒုကဲလူဖြစ်သည်။အချို့တို့သည်ဖာရိရှဲလူဖြစ်သ
ည်ကိုပေါလုသည်မြင်လျှင်ညီအစ်ကိုတို့အကျွန်ုပ်
သည်ဖာရိရှဲလူဖြစ်၏ ဖာရိရှဲလူ၏သားဖြစ်၏သေ
သောအဖြစ်မှထမြောက်မည်ဟုမျှော်လင့်ခြင်းအကြောင်း
နှင့်အကျွန်ုပ်သည်စစ်ကြောစီရင်ခြင်းကိုခံရ၏ဟု
၇ ဟွတ်ပေါ်၌ကြွေးကျော်လေ၏ထိုအခါဖာရိရှဲလူဇ
ဒ္ဒုကဲလူတို့သည်အချင်းချင်းငြင်းခုံ၍ အစုအဝေးသည်
၈ ကွဲပြားခြင်းသို့ရောက်၏ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူ
မူကား ဇဒ္ဒုကဲလူတို့ ကသေသောအဖြစ်မှထမြောက်ခြ
င်းမရှိကောင်းကင်တမန်မရှိနှင့်ဝိညာဉ်မရှိသည်ဟုယူ
ကြ၏ဖာရိရှဲလူတို့ကနှစ်ပါးစလုံးရှိသည်ဟုဝန်ခံကြ
၉ ၏အော်ဟစ်သံများ၍ဖာရိရှဲလူဘက်၌နေသော
ကျမ်းဆရာတို့သည်ထလျက်ငြင်းခုံ၍ဝိ
ညာဉ်တစုံတခုသူအားပြောပြီးလားဟုဆိုကြ၏အ
၁၀ ချင်းချင်းငြင်းခုံခြင်းများသောအခါထိုသူတို့သည်ပေါ
လုကိုဆွဲငင်၍အပိုင်းအပိုင်းဖြတ်မည်ကိုစစ်သူကြီး
သည်စိုးရိမ်သဖြင့်စစ်သည်များဆင်း၍ပေါလုကို
အရာရှိတို့အထဲမှာအနိုင်အထက်လုယူ၍ ရဲတိုက်
၁၁ ထဲသို့ဆောင်ခဲ့ကြဟုမှာထား၏ နောက်ဖန်နေ့ညဉ့်
တွင်သခင်ဘုရားသည် ပေါလုအနား၌ရပ်နေတော်မူ
လျက်သင်သည်မစိုးရိမ်နှင့်ငါ့အကြောင်းကိုသင်သ
ည်ယေရုရှလင်မြို့၌သက်သေခံသကဲ့သို့ ရောမမြို့၌
၁၂ သက်သေခံရအုံးမည် မိုဃ်းလင်းသောအခါယုဒလူ

အချို့တို့သည်အချင်းချင်းတိုင်ပင်၍ငါတို့သည် ပေါလု ၂၃။
ကိုမသတ် မှီဘာမျှကို မစားမသောက်ရဟုကိုယ်
ကိုကိုယ် ကျိန်ဆို ၍ ဝိဋ္ဌာန်ပြု၏ထိုသို့သဘောတူ
၍ ဝိဋ္ဌာန်ပြုသောသူတို့သည်လေးကျိပ်မကရှိ ကြ ၁၃
၏ထိုသူတို့ သည်ရဟန်းပရောဟိတ်အ ကြီးလွှတ်အ ၁၄
ရာရှိအထံသို့ သွား၍ကျွန်ုပ်တော်တို့သည်ပေါလုကို
မသတ်မှီဘာမျှမစားမသောက်ရဟုကိုယ်ကိုကိုယ်
ကျိန်ဆို၍ ဝိဋ္ဌာန်ပြုပါပြီးထို့ကြောင့်စစ်သူ ကြီးသ ၁၅
ည်ပေါလုကိုကို ယ်တော်တို့ ၏အထံသို့ ဆောင်ခဲ့
စေခြင်း ငှါပေါလုကိုသာ၍ စေ့စေ့စစ်ကြောမည်ပြု
ဟန် ဆောင်၍ အရာရှိအား လုံး တို့နှင့်အတူကိုယ်
တော်တို့ စစ်သူ ကြီးကို လျှောက်ကြပါတော့ပေါလု
သည်ကိုယ်တော်တို့အထံသို့မရောက်မှီကျွန်ုပ်တော်
တို့သည်သူကိုသတ်ရအောင်အသင့်ရှိ နှင့်ပါပြီဟု
လျှောက်ကြ၏ထို သို့လမ်းခုန်ခြင်းနေသည်အမှု ၁၆
ကိုပေါလု၏တူသည်ကြား လျှင်ရဲတိုက် ထဲသို့ဝင်၍
ပေါလုအားကြားလေ၏ပေါလုသည်တပ်မှူး တယော ၁၇
က်ကို ခေါ်၍ ဤလုလင်ကို စစ်သူ ကြီး ထံသို့ပို့ပါ
လျှောက်စရာတစုံတခုသူ၌ ရှိသည်ဟုဆိုလေသော်
တပ်မှူးသည်လုလင်ကိုစစ်သူ ကြီးထံသို့ပို့ လျှင်ချုပ် ၁၈
ထားသောပေါလုသည်ကျွန်ုပ်တော်ကိုခေါ် ၍ကို ယ်
တော်အားလျှောက်စရာတစုံတခု ရှိသောဤလုလင်
ကိုကိုယ် တော်ထံသို့ပို့ ရအောင်တောင်း ပါသည်
ဟုလျှောက်၏စစ်သူ ကြီးသည်လုလင်၏ လက်ကို ၁၉

၁၉။ ခွဲ၍လူမရှိသောအခါရပ်သို့သွားပြီးလျှင်သင်သည်အ
ဘယ်အကြောင်းကိုငါ့အား လျှောက်ချင်သနည်း ဟု
၂၀ မေးမြန်းလေ၏လုံလင်ကလည်းကိုယ်တော်သည်ခုက်
ဖန်ရန့်၌ပေါလုကိုလွှတ်တော်သို့ဆောင်ပို့စေခြင်း
၌ယုဒလူတို့သည်သူကိုသာ၍စွဲစွဲစစ်ကြောမည်
ပြုဟန်ဆောင်၍ ကိုယ်တော်ကိုတောင်းမည်ဟုတိ
၂၁ ငပင်ညှိနှိုင်းကြပြီးသူတို့အလို ကိုမလိုက်ပါနှင့်အ
ဘယ်ကြောင်းနည်းဟုမှုကားပေါလုကိုသတ်မြဲဘာ
မျှမစားမသောက်ရဟုကိုယ်ကိုကိုယ်ကြိမ်ဆို၍ဝိ
ဥာဏ်ပြုသောယုဒလူလေးကြိတ်မကလမ်ခုနး၌ပေါလု
ကိုခြောင်းနေကြ၏ယခုပင်ကိုယ်တော်ကိုဝံ့ခံသော
စကားကိုထိုသူတို့သည်ဆိုင်းလင့်၍အသင့်ရှိနှင့်ပါ
၂၂ ပြီးဟုလျှောက်ဆို၏စစ်သူကြီးကလည်းသင်သည်ငါ
အားဤသို့ကြားလျှောက်သည်ကို အဘယ်သူအား
မပြောနှင့်ဟုထိုလုလင်ကိုမှာထား၍လွှတ်လိုက်ပြီး
၂၃ လျှင်တပ်မှူးနှစ်ယောက်တို့ကိုခေါ်၍ ယနေ့ညည့်
သုံးချက်တည်းအချိန်၌ကဲသရိမြို့သို့သွားစေခြင်း
၌စစ်သူရဲနှစ်ရာမြင်းသူရဲခွဲနှစ်ကျိပ်လှံသူရဲနှစ်
၂၄ ရာတို့ကို ပြင်ဆင်လော့ပေါလုစီးစရာမို့ မြင်းနွားစ
သည်တို့ကို ပြင်ဆင်၍ပေးကြလော့သူကိုဖေလစ်မင်း
၂၅ ထံသို့ကြပ်မ၍ပို့ကြလော့ဟုဆို၏စစ်သူကြီးသည်
၂၆ ရေး၍ ပေးလိုက်သောစာဟူမူကား ကလောဒိလုသိ
ကမြတ်တော်မူသောဖေလစ်မင်းကိုမေတ္တာနှင့်ကြား
၂၇ လျှောက်လိုက်ပါသည်ယုဒလူများသည်ဤလူကိုဖ

မ်ဆီး၍သတ်ပြစ်မည်ပြုကြစည်သူသည်ရောမလူ ၂၇
ဖြစ်သည်ကိုကျွန်တော်ကြားသိသဖြင့်စစ်သူရဲတို့နှ
င့်တကွသွား၍သူကိုနုတ်ပါသည်ယုဒလူတို့သည်
အဘယ်ကြောင့်သူ နှင့်တရားဆွေးကြသည်ကိုကျွန် ၂၈
တော်သိချင်သောကြောင့် သူကိုလွှတ်ခဲ့သို့ဆောင်
သွားပြီးလျှင်အသေသတ်ခြင်းကိုရင်အကျဉ်းချုတ်
ထားခြင်းကိုရင်ခံထိုက်သောအပြစ်ကြောင့်တရား
မဆွေးဘဲလျက် သူကိုတရား နှင့်စပ်ဆိုင်သောအ ၂၉
မေးပုစ္ဆာကို အကြောင်းပြု၍ သာတရားဆွေးကြ
သည်ကိုကျွန်တော်သိမြင်ပါသည် ယုဒလူတို့သည်မ ၃၀
ကောင်းသောအကြံနှင့်သူကို လုပ်ကြံမည်ဟုကျွန်
တော်ရိပ်မိလျှင်သူကိုကိုယ်တော်ထံသို့ ချက် ချင်း
စေလိုက်၍သူ၏တရားတွေ့ဘက်တို့ကိုရှေ့တော်၌
ဆွေးစေကြဟုစီရင်ပါသည်ကိုယ်တော်ကျန်းမာပါ
စေသောဟုရေးထားလိုက်သတည်းစစ်သူကြီးသည် ၃၁
တပ်မှူးနှစ်ယောက်တို့ကိုမှာလိုက်သည်အတိုင်းစစ်
သူရဲတို့သည်ပေါလုကိုယူ၍ညည့်အခါအန္တိပတရိ
မြို့သို့ပို့လိုက်ပြီးမှနက်ဖန်နေ့၌မြင်း သူရဲတို့နှင့်တို့ ၃၂
ကိုပေါလု နှင့် တကွ သွားစေခြင်း ငှါလွှတ်လိုက်၍
မိမိတို့သည်ရဲတိုက်သို့ပြန်လည်ကြ၏ မြင်းသူရဲတို့ ၃၃
သည်ကဲသရိမြို့သို့ရောက်လျှင်စစ်သူကြီးစာကိုမြို့
ဝန်မင်းလက်၌အပ်ပေး၍ ပေါလုကိုလည်းရှေ့တော်
သို့သွင်းထားကြ၏ မြို့ဝန်မင်းသည်စာကို ဖတ်ပြီးမှ ၃၄
အဘယ်မြို့ နှင့်ဆိုင်သောသူဖြစ်သနည်း ဟု မေး၍

၂၃။ ကိလိကိပြည် သားဖြစ်သည်ကို ကြားသိလျှင်သင်၏
၃၅ တရားတွေ့ဘက်တို့သည် ရောက်သောခါငါနားထောင်မည်ဟုဆို၍ ပေါလုကိုဟေရုဒ်မင်း၏အိမ်
တော်၌စောင့်ထိမ်း၍ရှိနေစေဟုစီရင်လေ၏။ ။
၂၄။ ။ထိုနောက်ငါးရက်မြောက်သောအခါရဟန်းပရော
ဟိတ်မင်းအာနနိသည်တေရတုလုအမည်ရှိသော
ရှေ့နေမှစ၍လူအရာရှိတို့နှင့်တကွကဲသရိမြို့သို့
သွားကြသဖြင့်ပေါလုအကြောင်းကိုမြို့ဝန်မင်းအထံ
၂ ၌လျှောက်ထားကြ၏ပေါလုကိုခေါ်ကြပြီးမှတေရတု
လုသည်အပြစ်တင်သောစကားကို၍သို့မြွက်ဆို၏
ကြီးမြတ်တော်မူသောဖေလစ်မင်းကျွန်တော်တို့သ
ည်ဘုန်းတော်ကိုမှီလျှံ၍ အလွန်ငြိမ်သက်စွာနေရ
ပါသည်ကိုယ်တော်သည်ကြည့်ရှုပြုပြင်တော်မူခြ
၃ င်းကျေးဇူးတော်ကို၍လူမျိုးသည်ခံရပါသည်အရ
ပ်ရပ်တို့၌ကျွန်တော်တို့သည်အစဉ်မပြတ်ကျေး
ဇူးတော်ကိုသိတတ်သောစိတ်ရှိလျက်ပင်ကျေးဇူး
၄ တော်ကိုခံရပါသည်ကျွန်တော်သည်ကိုယ်တော်ကို
ကြာကြာမနှောင့်ယှက်ရစေခြင်းအကျဉ်းအားဖြင့်
လျှောက်သောစကားကိုသည်းခံသောစိတ်တော်နှင့်
နားထောင်တော်မူမည်အကြောင်းအသနားတော်ခံ
၅ ပါသည်လူဆိုးဖြစ်လျက်အရပ်ရပ်တို့၌ရှိသောယုဒ
လူအပေါင်းတို့သည်မငြိမ်သက်ရစေခြင်းပြု၍နာဇရ
က်ဘာသာဝင်သောသူတို့တွင်သူကြီးလုပ်သော
၍လူကိုကျွန်တော်တို့တွေ့ပါသည်သူသည်ဗိတ်

မာန်တော်ကိုညစ်ညူးစေခြင်းငှါပြုပါပြီးကျွန်တော် ၂၄။၆
တို့သည်သူကိုဖမ်းဆီး၍တို့တရားအတိုင်းစီရင်ခြင်း
ငှါအလိုရှိသည်တွင်စစ်သူကြီးလုသိသည်လာ၍ ၇
စစ်သူရဲအများနှင့်တကွလက်မှနှုတ်ပြီးလျှင်အပြစ်တ
င်သောသူတို့ကိုကိုယ်တော်အထံသို့သွားစေသည်အ ၈
ကြောင်းစီရင်ပါသည်ကိုယ်တိုင်တော်စစ်သူကြီး
ကိုမေးမြန်းတော်မူလျှင်ကျွန်တော်တို့အပြစ်တင်
သောအကြောင်းအရာများကိုသေချာစွာသိနိုင်
တော်မူပါသည်ဟုလျှောက်၏ယုဒလူတို့ကာ၍စ ၉
ကားမှန်ပါသည်ဟုဝန်ခံကြ၏ပေါလုသည်လျှောက် ၁၀
ရအောင်မြို့ဝန်မင်းသည်အမှတ်ပေးပြီးမှဤသို့လျှော
က်၏ကိုယ်တော်သည်ဤလူမျိုးကိုတာရှည်စွာအုပ်
စိုးတော်မူသည်ကိုကျွန်တော်သိလျက်ပင်သာယာ
သောစိတ်နှင့်ကိုယ်အကြောင်းကိုပြသ၍ကိုယ်အမှု
အလိုငှါလျှောက်ထုံပါသည်ကျွန်တော်သည်ကိုးကွယ် ၁၁
ခြင်းငှါယေရုရှလင်မြို့သို့တက်သွား၍တဆယ်နှစ်
ရက်သာရှိသည်ကိုကိုယ်တော်သိနိုင်တော်မူ၏ဗိ
မာန်တော်၌တစုံတယောက်သောသူနှင့်ကျွန် ၁၂
တော်ဆွေးနွေးညှင်းခုံလျက်ရှိသည်ကိုသူတို့သည်
မတွေ့ကြတရားဇရပ်တို့၌၎င်းမြို့ထဲ၌၎င်းလူများမ
ငြိမ်သက်အောင်ကျွန်တော်နှိုးဆော်လျက်ရှိသည်
ကိုသူတို့မတွေ့ကြယခုတွင်ကျွန်တော်ကိုအပြစ်တ ၁၃
င်သောအမှုနှင့်သက်သေမပြနိုင်ကြသို့သော်လည်းဒ ၁၄
ဤ၌အပယူဟု၍သူတို့ခေါ်ဝေါ်သောဘာသာအတိုင်းဒိ

၂၄ ။ စည်ဖဲ့ဆက်ကိုး ကွ ယ်သော ဘုရားသခင်ကိုကျွန်
၁၅ တော်ကိုးကွယ်သဥ်ပုကျွန်ုပ်ဟော်ဝံခံပါသည်ပည
တ္တိကျမ်း စာနှင့် အနာဂတ္တိကျမ်း စာနှင့်စီရင့် ရေး
ထား သချတ္တို ကို ကျွ န် တော်ရုံပါသည် ဖြောင့် မတ်
သော သူမဖြောင့်မတ် သောသူ ရှိသမျှတို့ သည် သေ
သောအဖြစ်မှထမြန်လိမ့်မည်ဟု ၍သူတို့မျှော် လင့်
သကဲ့သို့ကျွန်တော် သည် ဘုရား သခင်ကို အမှီ ပြု
၁၆ သဖြင့် မျှော် လင့်ပါသည် ထို ကြောင့် ဘုရား သခင်
ကို မပြစ်မှား သည် ဟု၍ ဒင်လူသူတပါ တို့ ကိုပြစ်
မှား သည် ဟု၍ဒင်ကိုယ် စိတ်နှစ် လုံး သည်ကိုယ်
ကို အဘယ် အခါမှအ ပြစ် မတင် စေခြင်း ၌ကျွန်
၁၇ တော်ကျိုး စားအားထုတ်ပါသဥ်နှစ်ပေါင်းများစွာရှိ
သောခါအမျိုးသားချင်းတို့ အားဒင်ဘုရားသခင်အား
ဒင်အလှူဒါနကိုလှူ ခြင်း ၌ကျွန် တော် ရောက် လာ
၁၈ သည်တွင် ဗိတ်မှာနံ တော်၌ လူ့ အစုအဝေးနှင့် ကင်း
၍ချီး ရင်း ခပ်မ ပြု ဘဲသန့်ရှင်း ကို ပြုလျှ က်ရှိ သည်
ကို အာသိပြည် ကလာသောယုဒလူ အချို့ တို့သည်
၁၉ တွေ့ကြပါသည်ထိုသူတို့သည် ကျွန် တော်၌ အပြစ်
တင်စရာ ရှိ လျှင်အထံတော်သို့ကိုယ်တိုင်းလာ၍အ
၂၀း၂၁ ပြစ်တင်အပ်ပါသည်သို့မဟုတ်လွှတ်အရာရှိတို့ ရှေ့
၌ကျွန်တော်ရှိနေသောအခါသေသောအဖြစ်မှထမြ
န်ခြင်းကို အကြောင်းပြု ၍အကျွန်ုပ်တ်သည်သင်တို့
ရှေ့၌ ယနေ့စစ် ကြောစီ ရင်ခြင်းကိုခံရ၏ဟုကြွေး
ကြော်သောစကားသုံးအခွန်းကိုထားလျှင်ကျွန်တော်

ဒီအဘယ်အပြစ်ကိုဆင့်ကြသည်ကိုယာချရှိသော၏ ၂၁
သူတို့သည်ပြောပါလေစေတော့ဟု ပေါလုလျှောက်
၏ပေလဇ်မင်းသည်ထိုဘာသာကိုသာ၍ခွားလည် ၂၂
သောသူဖြစ်သျှင်စစ်သူကြီးလုသိသည်ရောက်လာ
သောအခါသင်တို့အမှုကိုငါကြည့်အံ့မည်ဟုဆို၍
မစီရင်ဘဲသူတို့ကိုလွှတ်၏ပေါလုကိုစောင့် ထိမ်း ၂၃
လော့အကျဉ်းမထားနှင့်သူ၏အဆွေအမျိုးကိုသူ့ထံ
သို့လာပါလေစေလုတ်ကြွေးပါလေစေဟုတပ်မှူးကို
မှာလိုက်လေ၏ထိုနောက်များမကြာသည်ယုဒအမျိုးဖြစ် ၂၄
သောဒြုသိလေအမည်ရှိသောမိမိခင်ပွန်းနှင့်တကွ
ဖေလစ်မင်းသည်လာလျှင်ပေါလုကိုခေါ်၍ခရစ်တော်
ကိုယုံကြည်ခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သောစကားကိုခွားတော ၂၅
င်၏ပေါလုသည်ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကိုရင်ကာမ
ဂုဏ်ချုတ်တည်းခြင်းတရားကိုရင်နောက်လာလတ္တ
န်သောစီရင်ခြင်းကိုရင်ဟောပြောစည်ဖေလစ်မင်း
သည်ကြောက်လန့်ခြင်းသို့ရောက်၍ယခုအခါသွား
လော့နောက်မှအဆင်သင့်သောအခါငါခေါ်အံ့မည်
ပေါလုသည်လွှတ်ရအောင်ငွေပေးမည်ဟုထိုမင်းသ ၂၆
ည်ထင်မှတ်သဖြင့်မကြာမကြာပေါလုကိုခေါ်၍သူ
နှင့်စကားပြောလေ၏နှစ်နှစ်စေ့သောအခါဖေလစ်မ ၂၇
င်းသည်အရာမှကျ၍ထိုအရာကိုပေါ်ကိဖေတ္တုရ
သဖြင့်ဖေလစ်မင်းသည်ယုဒလူတို့အားကျေးဇူးပြုလို
သောစိတ်နှင့်ပေါလုကိုမလွှတ်ဘဲသွား၏။ ။

၂၅ ။ ။ဖေတ္တုမင်းသည်ထိုပြည်သို့ရောက်၍သုံးရက်
ရှိသောအခါကဲသရိမြို့မှယေရုရှလင်မြို့သို့တက်
၂ သွား၏ထိုအခါရဟန်းပရောဟိတ်မင်းမှစ၍ယုဒလူအ
ကြီးတို့သည်ပေါလုကိုသတ်ဖြစ်ရအောင်လမ်းခရီး၌
၃ ချောင်းနေမည်အကြံရှိသည်နှင့်ပေါလု၏အကြော
င်းကိုကြားလျှောက်တောင်းပန်၍သူ့ကိုယေရုရှလ
င်မြို့သို့စေလွှတ်တော်မူမည်အကြောင်းအသနား
၄ တော်ခံကြ၏ဖေတ္တုမင်းကလည်းပေါလုကိုကဲသရိ
မြို့၌စောင့်ထိန်း၍နေစေငါသည်ထိုမြို့သို့မကြာ
၅ သွားမည်သင်တို့တွင်တတ်နိုင်သောသူတို့သည်ငါ
နှင့်အတူလိုက်၍ထိုသူ၌အပြစ်ရှိလျှင်အပြစ်တင်ပါ
၆ လေစေကြဟုဆို၏ထိုနောက်ရှစ်ရက်ဆယ်ရက်
လောက်နေပြီးမှကဲသရိမြို့သို့သွား၍နက်ဖန်နေ့၌
တရားပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်လျက်ပေါလုကိုခေါ်ခဲ့ဟု
၇ ဆို၏ပေါလုရောက်လာသောခါယေရုရှလင်မြို့မှလာ
သောယုဒလူတို့သည်ဝန်းရန်လျက်လေးစွာသော
အပြစ်အများတို့ကိုပေါလုအပေါ်၌တင်၍သက်သေ
၈ မပြနိုင်ကြပေါလုကလည်းကျွန်တော်သည်ယုဒတ
ရားကိုမပြစ်မှားဗိမာန်တော်ကိုမပြစ်မှားကဲသ
ဘုရင်ကိုမပြစ်မှားပါသည်ဟုကိုယ်ကိုကိုယ်ထော
၉ က်မ၍ပြောလေ၏ဖေတ္တုမင်းသည်ယုဒလူတို့အား
ကျေးဇူးပြုလိုသောစိတ်ရှိလျှင်သင်သည်ယေရုရှလ
င်မြို့သို့သွား၍ငါ့ရှေ့မှာအစီရင်ကိုခံချင်သလောဟု
၁၀ ပေါလုအားဆို၏ပေါလုကလည်းကဲသရဘုရင်၏တရာ

ပလ္လင်ရှေ့မှာကျွန်တော်ရှိနေပါသည်ထိုပလ္လင်ရှေ့မှာ ၂၅ ။
ကျွန်တော်အမှုကိုစီရင်အပ်ပါသည်ကိုယ်တော်သ
ည်အမှန်သိတော်မူသည်အတိုင်းကျွန်တော်သည်
ယုဒလူတို့ကိုမပြစ်မှားပါပြီး ကျွန်တော် ပြစ်မှား၍ ၁၁
အသေသတ်ခြင်းကိုခံထိုက်သောအပြစ်ကို ပြုပြီး
သည်မှန်လျှင်အသက်၏ချမ်းသာကို ပေးပါဟုကျွန်
တော်မတောင်းပန် ။ သူတို့သည် ကျွန်တော်အပေါ်
၌တင်သောအပြစ်တစုံတခုမရှိလျှင်အဘယ်သူသည်
သူတို့အားကျေးဇူးပြု၍ကျွန်တော်ကိုသူတို့လက်
သို့မအပ်ရ။ကဲသာဘုရင်၏အယူတော်ကို ခံချင်ပါသ
ည်ဟု လျှောက်ဆို၏ထိုအခါဖေတ္တုမင်းသည်မိမိ ၁၂
တိုင်ပင်ဘက်တို့နှင့်တိုင်ပင်ပြီးလျှင်သင်သည်ကဲသ
ဘုရင်၏ အယူတော်ကို ခံချင်သည် ဆိုသည် နှင့်အ
ညီကဲသာဘုရင်အထံတော်သို့ သွားရမည်ဟု ဆို၏
ထိုနောက်များမကြာအဂြိပ္ပမင်းကြီးဗေရနိတ်အမ ၁၃
ည်ရှိသောမိမိခင်ပွန်းနှင့်တကွဖေတ္တုမင်းကို နှုတ်
ဆက်ရအောင်ကဲသရိမြို့သို့ရောက်လာ၍ အင်တံ ၁၄
နေပြီးမှဖေတ္တုမင်းသည် ပေါလု၏အကြောင်းကိုမင်း
ကြီးအားဤသို့ကြား လိုက်၏ဖေလစ်မင်းသည်ချုပ်
ထား၍ မလွှတ်ဘဲ ရှိရစ်သောလူတယောက် ရှိ၏
ယေရုရှလင်မြို့၌ကျွန်ုပ် ရှိသောအခါရဟန်းပရောဟိ ၁၅
တ်အကြီး ယုဒလွှတ်အရာရှိတို့ သည် ထိုသူ၏အ
ကြောင်းကိုကြားလျှောက်၍အပြစ်ဒဏ်လျှောက်စီရင်
ပါဟုတောင်းလျှင်ကျွန်ုပ် ကအပြစ်တင်ခြင်းကို ၁၆

၂၅ ။ ခံသောသူသည်အပြစ်သောသူကိုမျက်မှောက်တွေ့
၍ကိုယ်အဘို့အားဖြင့်အပြစ်ပြေရသောအခွင့်မရှိမှီ
ရောမလူတို့ ၌အဘယ်သူကို မအပ်ရဟု ရောမ
၁၇ ထုံးစံရှိ၏ ဟုကျွန်ုပ်ဆို၏။ ထို သူတို့ သည် ဤ
မြို့သို့ ရောက်လာသောခါ ကျွန်ုပ်မဆိုင်း လင့်ဘဲနံ
က်ဖြန်နေ့၌တရားပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်၍ထို လူကိုခေါ်
၁၈ စေ၏။ သူတို့၌အပြစ်တင်သောသူတို့သည်လာ၍ကျွ
န်ုပ်အထက် ကထင်မှတ်သောအပြစ်တခုကို မတင်
၁၉ ဘဲ သျှက်မိမိတို့ဘာသာနှင့်၎င်ယေရှုအမည်ရှိသော
သေပြီး သောသူတယောက် နှင့်၎င်စပ်ဆိုင်သောပု
ဆ္ဆာအမေးကို အကြောင်းပြု၍ အပြစ်တင်ကြ၏။ ထို
ယေရှု သေသည်မဟုတ် အသက်ရှင်လျက် ရှိသည်
၂၀ ဟုပေါလုဆို တတ်၏။ ထို ပု ဆ္ဆာအမေး ကို မကျွမ်း
သောကြောင့်ကျွန်ုပ်ကသင်သည် ယေရုရှလင်မြို့ သို့
သွား၍ဤ အမှုစီရင်ခြင်းကိုခံချင်သလောဟုဆို၏။
၂၁ ပေါလုသည်ဘုန်းကြီးတော်မူသောဘုရင်၏အသု
တော်ကိုမိမိကိုစောင့်ထိမ်းစေခြင်းငှါတောင်းပန်ပြီး
လျှင်သူကိုကဲသာဘုရင်၏အထံတော်သို့စေလွှတ်သ
ည်တိုင်အောင်သူကိုစောင့်ထိမ်းစေခြင်းငှါကျွန်ုပ်
၂၂ စီရင်သည်ဟုဖေတ္တုမင်းဆို၏။ အဂြိပ္ပမင်းကလည်း
ထိုသူ၏စကားကို ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်နားထောင်ချ
င်သည်ဟုဆို လျှင်ဖေတ္တုမင်းကနက်ဖြန်နေ့၌သူ၏
၂၃ စကားကိုနားထောင်ပါလော့ဟုဆို၏။ နက်ဖြန် နေ့၌
အဂြိပ္ပမင်းနှင့်ဗေရနိတ်တို့သည် များစွာသောမင်း၏

ဂုဏ်အသရေကိုဆောင်လျက်စစ်သူကြီးတို့မှစ ၂၃။
၍ထိုမြို့၌ဘင်ရှားသောသူများတို့နှင့်တကွအိမ်
တော်ဦးသို့ဝင်ကြလျှင်ဖေတ္တုမင်းသည်ပေါလုကို
ဆောင်ယူခဲ့စေ၏။ ဖေတ္တုမင်းကလည်းအဂြိပ္ပမင်း ၂၄
ကြီးမှစ၍ယခုရှိသောသူအားလုံးတို့၊ သူကိုကြ
ည့်ပါလော့၊ ယေရုရှလင်မြို့၌၎င်း၊ ဤမြို့၌၎င်း ယုဒလူများ
အပေါင်းတို့သည်ဤသူ၏အကြောင်းကိုအကျွန်ုပ်
အားလျှောက်၍သူသည်နောက်တဖန်အသက်မရှင်ထိုက်ပါ
ဟုဟစ်ကြ၏။ သူသည်သေထိုက်သောအပြစ်ကိုမပြု ၂၅
ကြောင်းကိုကျွန်ုပ်သိမြင်၍ သူသည် ဘုန်းကြီး
တော်မူသောဘုရင်၏အယူခံတော်ကိုခံမည်ဟုဆို၍
၎င်းသူကိုအထံတော်သို့စေလွှတ်ခြင်းငှါအကျွန်ု
ပ်စီရင်၏။ သူ၏အကြောင်းကို ရေးထား၍ရှင်ဘုရ ၂၆
င်အထံတော်သို့ပေးလိုက်စရာသေချာသောအ
ကြောင်းတခုမျှကျွန်ုပ်၌မရှိသည်ဖြစ်လျှင်သင်တို့သည်
သူကိုစစ်ကြောပြီးမှကျွန်ုပ်ရေးထား၍ ပေးလိုက်စ
ရာအကြောင်းရှိရအောင်အဂြိပ္ပမင်းကိုသာ၍အမှီ
ပြုသဖြင့်ကိုယ်တော်ရှေ့၌၎င်းသင်တို့ရှေ့၌၎င်းသူကို
အကျွန်ုပ်ပြ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကားချုပ် ၂၇
ထားလျက်နေသောသူကိုအပြစ်မပြဘဲစေလွှတ်
သောမတော်မလျော်ထင်ပါသည်ဟုဆို၏။ ။
။ ထိုအခါအဂြိပ္ပမင်းကသင်သည်ကိုယ်အဘို့အ ၂၆။
လို့ငှါပြောရသောအခွင့်ရှိသည်ဟုပေါလုအားဆိုလျှ
င်ပေါလုသည်လက်ကိုဆန့်၍ကိုယ်ကိုကိုယ်ထောက်

၂၆။၂ မသောစကားကိုဤသို့ပြော၏အဂြိပ္ပမင်းကြီးယုဒ
လူတို့သည်ကျွန်တော်အပေါ်၌ အပြစ်တင်သမျှတို့
ကိုကိုယ်တော်ရှေ့၌ကိုယ်ကိုကိုယ်ထောက်မသော
စကားကိုယနေ့ပြောရမည်အရာကိုကျွန်တော်ထော
၃ က်၍ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိပါ၏ကိုယ်တော်သည်ယု
ဒထုံးတမ်းအမေးပုစ္ဆာများကို အကြွင်းမဲ့သိ
တော်မူ၏ထို့ကြောင့်သည်းခံသောစိတ်တော်နှင့်ကျွ
န်တော်စကားကိုနားထောင်တော်မူမည်အကြောင်း
၄ ကျွန်တော်တောင်းလျှောက်ပါ၏ယေရုရှလင်မြို့တွင်
ကိုယ်အမျိုးသားချင်းတို့၏အထဲ၌ကျွန်တော်နေသ
၅ ဖြင့်ငယ်သောအသက်မှစသောကျွန်တော်အနေအ
ထိုင်အပြုအမူများကိုယုဒလူအားလုံးတို့သည်သိကြ
ပါ၏ကျွန်တော်သည်ယုဒဘာသာ၌အလွန်ကျပ်
တည်းစွာသောနည်းဥပဒေသခံ၍ဖာရိရှဲလူဖြစ်သ
ည်ကိုထိုသူတို့သည်သက်သေခံခြင်းငှါအလိုရှိလျှ
၆ င်ရှေးဦးစွာမှစ၍ သိကြ၏ဘုရားသခင်သည် အဘ
များတို့အားပေးတော်မူသောဂတိတော်ကိုထောက်
၍မျှော်လင့်ခြင်းတရားကြောင့်ကျွန်တော်သည်ယခု
၇ တွင်စစ်ကြောစီရင်ခြင်းကို ခံရပါ၏ယုဒလူဆယ်နှ
စ်မျိုးတို့သည်နေ့ညဉ့်မပြတ်ဘုရားဝတ်ကိုပြု၍
ထိုဂတိတော်ကိုခံရမည် ဟုမျှော်လင့်ခြင်းရှိကြ၏
ထိုမျှော်လင့်ခြင်းတရားကို အကြောင်းပြု၍ယုဒလူ
တို့သည်ကျွန်တော်ကို အပြစ်တင်ကြပါသည်အဂြိပ္ပ
၈ မင်းကြီး။ဘုရားသခင်သည်သေလွန်သောသူတို့ကို

ထမြောက်စေမည်ဟုသောစကားကိုမယုံအပ်သည်ဟု ၂၆။
သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့်ထင်ကြသနည်း။ နာဇ
ရက်သားဖြစ်သောယေရှု၏ ဘာသာနှင့် ဆန့်ကျင် ၉
သောအမှုများကိုပြုကောင်း၏ဟုကျွန်တော်အထက်
ကာဖိတ်ထင်နှင့်ယေရုရှလင်မြို့၌ထိုအမှုကိုပြု၍ရဟ် ၁၀
ပရောဟိတ်အကြီးတို့အထံ၌အခွင့်ရသဖြင့်သန့်ရှင်း
သောသူအများတို့ကိုထောင်ထဲမှာချောင်ထား၍သူ
တို့အသေသတ်ခြင်းကိုခံသောခါကျွန်တော်ပံ့ခံပါ၏
သူတို့သည်လည်းနှုပ်ဖြင့်ဘုရားကိုပြစ်မှားစေခြင်း ၁၁
ငှါကျွန်တော်အနှိုင်အထက်ပြု၍ခပ်သိမ်းသောတ
ရားဇရပ်တို့၌အကြိမ်အဖန်များစွာဒါဏ်ပေးပါ၏
ပြင်းစွာသောအမျက်ဒေါသနှင့်ရစ်မူးသဖြင့်တကျွန်
တနိုင်ငံတိုင်အောင်သူတို့ကိုညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ပါ၏
ထိုသို့ပြု၍ရဟ်ပရောဟိတ်အကြီးတို့ပေးသောအ ၁၂
ခွင့်အရာနှင့်ကျွန်တော်သည်ဒမဿက်မြို့သို့သွားစည် ၁၃
တွင်နေ့ခု၏အရောင်မကာကောင်းကင်မှအလင်းသည်
ကျွန်တော်မှဥ၍ကျွန်တော်နှင့်အတူသွားသောသူ
များပတ်ဝန်းကြွင်တွန်းထောက်သည်ကိုမြင်တည့်
အချိမ်ဘွင်လမ်ထဲ၌ကျွန်တော်မြင်ပါသည်အရှင်မင်း
ကြီး။အားလုံးတို့သည်မြေအပေါ်၌လည်းကျပြီးမှ ၁၄
ရှောလု ရှောလု အဘယ်ကြောင့်ငါကိုညှဉ်းဆဲသန
ည်း။စွာပိုးသောဒုတ်ချွန်ကိုဖြန့်၍ကံဘိသကဲ့သို့
သင်သည်ကံလျှင်ခက်လိမ့်မည်ဟုဟောဗြဲဘာသာ
အားဖြင့်ကျွန်တော်အားပြောသောစကားသံကိုကြား

၂၆။၁၅ လျှင်သခင်ကိုယ်တော်သည်အဘယ်သူနည်းဟုကျွ
န်တော်မေးလျှောက် လေသော်ငါကားသင်သည်ညှ
၁၆ င်းဆဲသောနာဇရက်သားယေရှု ဖြစ်ပေသတည်း သို့
သော် လည်းသင်ထ၍ မတ်တတ်နေလော့ အဘယ်
၁၇။၁၈ ကြောင့်နည်းဟူမူကားငါသည်ယုဒလူ တပါး မျိုးလူ
တို့လက်မှသင်ကိုကယ်လွှတ်၍သင်အားငါသည်ထ
င်ရှား ရှိလတ္တံ့သမျှတို့နှင့်ယခုတွင်သင်သည် မြင်သ
မျှတို့၏သက်သေခံအရာနှင့်ငါအမှုထမ်အရာနှင့်ငါ
သင်ကိုခန့်ထားခြင်းငှါငါသည်သင်အားကိုယ်ကိုထ
င်ရှားပြ၏တပါးမျိုးလူတို့သည်မှောင်မိုက်မှအလင်း
သို့ကူးမြောက်၍စာတန်မာရ်နတ်၏နိုင်ငံမှဘုရား
သခင်အထံတော်သို့ပြောင်းလဲသည်တွင်အပြစ်လွှတ်
ခြင်းကိုခံစေခြင်းငှါ၎င်ငါကို ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့်
သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်သောသူ တို့နှင့်ဆက်ဆံ၍
အမွေခံစေခြင်းငှါ၎င်သူတို့၏မျက်စိကိုဖွင့်ရအော
င်သူတို့ဆီသို့သင်ကိုငါစေလွှတ်သည်ဟုမိန့်တော်မူ
၁၉ ၏အကြင်ဗွဲခြင်းကြီးထိုဗျာဒိတ်တော်ကို ကျွန်တော်နား
၂၀ မထောင်ဘဲမနေ၍လူများတို့သည် နောင်တရ၍နောင်
တတရားနှင့်ထိုက်တန်သောအကျင့်ကိုကျင့်လျက်
ဘုရားသခင်အထံတော်သို့ ပြောင်းလဲရမည်ဟုဒမ
သက်မြို့ နှင့်ရှေးဦး စွာဟောပြော၍ ယေရုရှလင်မြို့ မှစ
သောယုဒပြည် အရပ်ရပ် နှင့်နေသောသူတို့အား၎င်
၂၁ တပါးမျိုးလူတို့အား၎င်ဟောပြောပါ၏ထိုအကြောင်း
ကိုထောက် လျှင်ယုဒလူတို့သည်ဗိမာန် မှာနိုတော်နှ

ကျွန်ုပ်တော်ကိုဖမ်းဆီး၍ကွပ်မျက်ခြင်းငှါကြံ၏။ဘု ၂၆ ။
ရားသခင်မစတော်မူသောကျေးဇူးတော်ကို ကျွန်ုပ် ၂၂:၂၃
တော်ခံ၍ယခုတိုင်အောင်ရှိနေပါ၏။ခရစ်တော်သည်
အသေသတ်ခြင်းကိုခံရမည်ဟူ၍၎င်သေသောအဖြ
စ်မှဦးစွာထမြောက်၍ယုဒလူတပါးမျိုးလူတို့အား၎င်အ
လင်းကိုပေးမည်ဟူ၍၎င်မောရှေ့နှစ်သောပရောဖက်
များတို့သည်ဟောပြောသောစကား ကိုကျွန်ုပ်တော်မ
လွှဲဘဲလူအကြီးအငယ်တို့ အား သက်သေခံ၍ နေပါ
သည်ဟုပေါလုလျှောက်၏ထိုသို့ပေါလုသည်ကိုယ် ၂၄
ကိုထောက်မသောစကားကိုပြောသောအခါဖေတ္တု
မင်း ကပေါလုသင်သည်အရူး ဖြစ်၏ ပညာ အတတ်
များကို သင်၍ ရူး သောအဖြစ်သို့ ရောက်ခြပြီးဟု
ကြီးသောအသံနှင့်ဆို ၏ပေါလုကလည်း ကြီးမြတ် ၂၅
တော်မူသောဖေတ္တုမင်းကျွန်ုပ်တော်ရူးသောသူဖြစ်သ
ည်မဟုတ် ပါမှန်ခြင်းတရားနှင့်၎င်ကောင်းသောစိ
တ်နှင့်၎င်စပ်ဆိုင်သောစကားကိုကျွန်ုပ်တော်ပြောပါ
၏။ဤအရာများကိုအဂြိပ္ပမင်းကြီးသည်သိတော်မူ၏ ၂၆
ထိုမင်း ရှေ့တော်၌ကျွန်ုပ်တော်အတည်း အလင်းလျှော
က်ပါ၏။ဤအရာတခုမျှကိုမင်းကြီးသည်မသိဘဲ
နေတော်မမူသည်ကို ကျွန်ုပ်တော်ထင်ပါ၏။အဘယ်
ကြောင့်နည်းဟုမူကား၊ဤ အရာများသည်ထင်ရှား
သော အရာဖြစ်ပါ၏။အဂြိပ္ပမင်းကြီးကိုယ်တော်သည် ၂၇
အနာဂတ္တိကျမ်းစာကိုယုံတော် မူသလော။ယုံတော်မူသ
ည်ကို ကျွန်ုပ်တော်သိပါ၏ ဟုလျှောက်၏။အဂြိပ္ပမင်း ၂၈

၂၆ ။ ကာလည်းသင်သည် ဖြားယောင်းသွေးဆောင်သော
အားဖြင့်ငါသည်ခရစ်လူဖြစ်လု ပြီးဟုပေါလု အားဆို
၂၉ လျှင်ပေါလုက။ကိုယ်တော်မှစ၍ယနေ့၌ကျွန်တော်
စကားကိုနားကြားသောသူအား လုံးတို့သည်ကျွန်
တော်ဖြစ်သကဲ့သို့ဤသံကိုထား၍ထိုသို့သောသူဖြ
စ်လုသည်သာမကလုံးလုံးဖြစ်စေခြင်း ငှါဘုရားသခ
င်ကိုကျွန်တော်ဆုတောင်းပါသည်ဟု လျှောက်လေ
၃၀ ၏။ထိုအခါမင်းကြီးနှင့်ဗေရနိတ်သည်ထ၍မြို့ဝန်မင်း
၃၁ မှစသောအပေါင်းအဖော်များ တို့နှင့်တကွ အချားသို့
သွားပြီးလျှင်ဤ သူသည်အသေသတ်ခြင်းအကျဉ်း
ထားခြင်းနှံထိုက်သောအပြစ်ကိုမပြု ပြီးဟုအချင်းချ
င်းဆိုကြ၏။အဂြိပ္ပမင်းကလည်း ဤ သူသည် ကဲသာဘု
၃၂ ရင်၏အယူတော်ကိုခံမည်ဟုမ [illegible] ခဲ့လျှင်လွှတ်သင့်
သည်ဟုဖေတ္တုမင်းအားပြော၏ ။ ။ ။
၂၇ ။ ။ငါတို့သည်အိတလိပြည်သို့သင်္ဘောနှင့်ကူးမည့်
အကြောင်းကို စီရင်ပြီး၍ယုလိအမည် ရှိသောဩဂု
တ္တုတပ်နှင့်ဆိုင်သောတပ်မှူး ၌ပေါလုမှစသောချုပ်
၂ ထားသောသူအချားတို့ကိုအပ်ကြ၏။အဒြမုတ္တိမြို့
သင်္ဘောထဲသို့ဝင်၍အာသိပြည် အနားနှ်ရှောက်သွား
မည်အကြံနှင့်လွှင့်ကြ၏။အာရစ်တာခုအမည် ရှိသော
မာကေဒေါနိပြည်သက်သာလောနိတ်မြို့သားသည်
၃ ငါတို့နှင့်အတူရှိ၏။နက်ဖန်နေ့တွင်ဇိဒုန်မြို့သို့ ဆိုက်
ကြပြီးလျှင်ပေါလုသည် မိမိအဆွေအမျိုး တို့ဆီသို့
သွား၍သူတို့လုပ်ကျွေးပြုစုခြင်းကိုခံရအောင်ယုလိ

သည်သခြားခြင်းဝတ်ကိုပြု၍အခွင့်ပေးလေ၏ထိုမြို့ ၂၇။
မှထွက်၍ လေမသင့်သောကြောင့်ကုပရုကျွန်းမြော
က်ဘက်ခြားနှင့်ရှောက်သွား သမြင့်ကိလိကိပြည်ပမ္ဖု ၅
လိပြည် နှင့်စပ်သောပင်လယ်ကိုကူး၍လုကိပြည်၌
မုရမြို့သို့ရောက်ကြ၏ထိုမြို့၌အိတလိပြည်သို့ကူး ၆
သောအာလေဇန္ဒြိသင်္ဘောကို တပ်မှူး သည်တွေ့၍
ထိုသင်္ဘောထဲသို့ငါတို့ ကိုသွင်း ထားလေ၏အသွား ၇
နှေး၍ နေ့ရက် အများကြာသောအခါအပန်းတကြီး
ကြိုးစား၍ကနိဒ်မြို့ နှင့်အတည့်ရောက် ပြီးမှလေမ
သင့်သောကြောင့်ကရက်ကျွန်းအရှေ့ဘက်စလမုန်
မြို့အနားနှင့်အပန်းတကြီးရှောက်သွား၍လာသဲ မြို့ နှ ၈
င့်အနီး ကာလုလိမင်အမည် ရှိ သောအရပ်သို့ ရော
က်ကြ၏ကာလအများကြာသောအခါကြိုးစွာသော ၉
ဥပုဒ်နေ့လွန်၍ပင်လယ်မကူးသင့်သောလဥတုအချိ
န်ဖြစ်သည်ကိုပေါလုဘောက်၍အချင်းလူတို့ယခုပင် ၁၀
လယ်ကူးလျှင်သင်္ဘောနှင့်ကုန်များတို့သည်ဆုံး ရှုံး
သည်သာမကတို့ အသက်ပျက်စီးသောဘေးအန္တ
ရာယ်ရောက် မည်ကျွန်ုပ်ထင်သည်ဟုဘေးရော
က် မည်စကား ရိတ်ကို ပြ၏တပ်မှူး သည် ပေါလုစ ၁၁
ကားကိုနားမထောင်ဘဲတက်မကိုင်စကားသင်္ဘော
သူ ကြီးစကားကိုနားထောင်၏ထို မြို့ဆိပ်နှင့်ဆောင်း ၁၂
ကာလပတ်လုံးမနေသင့်သောကြောင့်ငါတို့သည် တ
ဖန်ရွှင့်ပြန်၍ဖိ နိတ် မြို့ဆိပ်သို့ မှီနိုင်လျှင်ထိုဆိပ်
နှင့်ဆောင်းကာလပတ် လုံးနေသော်ကောင်းမည် ဟုလူ

၂၁။ အများတို့သည်ဆိုကြ၍ ဖိနိတ်ဆိပ်ကားကရက်
ကျွန်း၌ ရှိ၍ အနောက် မြောက် သို့၎င် အနောက်
၁၃ တောင် သို့၎င်မျက်နှာပြု ၍တောင် လေညှင်း လာ
သောအခါ၌ ယခု မှီနိုင်သည် ဟုစိတ် ထင်နှင့်ကျော
က်ဆူး ကို နှုတ်၍ ကရက် ကျွန်း အနား နှင့်ရှော က်
၁၄ သွားကြ၍ ကာလများမကြာ ဥရုကလုဒုန်အမည်ရှိ
သောလေပြင်း မုတ်တိုင်းသည်သင်္ဘောကိုတိုက်၍တ
၁၅ ဟုန်တည်းဆောင်သွားသဖြင့်သင်္ဘောသည်ထိုလေ
ကိုမခံနိုင်သောအခါငါတို့သည်အားလျှော့၍လေသွား
၁၆ ရာပါလွင့်ကြ၍ကလောဒေကျွန်းခြား၌ပြေးစဉ်တွင်
သံပန်မပျက်အောင် အပန်းတကြီး ကျိုးစား၍ သ
၁၇ င်္ဘောပေါ်မှာတင်ပြီးသျှင်သင်္ဘောမြဲစေခြင်းငှါကြိုး
နှင့်ရစ်ပတ်၍ သောင်ပေါ်မှာတင်မည် စိုးရိမ် သော
ကြောင့်ရွက်ကိုသိမ်းချ၍ လေသွားရာပါလွင့်ကြ၍
၁၈ လှိုင်းထအားကြီး သောကြောင့်အလွန် တန်လှုပ်၍ခ
၁၉ က်ဖန်နေ့၌ဝန်ကို ထုပ်ပြစ် ကြ၍ သုံး ရက် မြောက်
သောနေ့၌သင်္ဘောတန်ဆာများကို ကိုယ်လက်နှင့်
၂၀ ကိုင်ယူ၍ပြစ်လိုက်ကြ၍နေလကြယ်ခုကွတ်အပေါ
င်းကိုတာရှည်စွာမမြင်ရ၍မိုးသက်မုတ်တိုင်းအား
ကြီး သေးသဖြင့်ကယ်လွတ်မည်ဟုမျှော်လင့်စရာအ
၂၁ ခွင့်အလျှင်းမရှိ။အစာမစား ဘဲကြာကြာနေပြီးမှပေါ
လုသည်ထိုသူတို့၏အလယ်၌ထ၍အချင်းလူတို့ငါ၏စ
ကားကိုနားထောင်၍ကရက်ကျွန်းမှခွာဘဲနေလျှင
၂၂ ဤပျက်စီး ဆုံးရှုံး ခြင်း နှင့်ကင်းလွတ်၍ ယခုသက်

သာခြင်းရှိကြလေ၍အဘယ်ကြောင့်ခုည်းဟုမူအား ၂၂။
သင်္ဘောပျက်စီးခြင်းမှတပါးအဘယ်သူ၏အသက်
သည်ပျက်စီးခြင်းသို့မရောက်ရာအဘယ်ကြောင့် ၂၃
ခုည်းဟုမူအားကျွန်ုပ်ကိုပိုင်တော်မူ၍ကျွန်ုပ်
ကိုးကွယ်သောဘုရားသခင်၏ကောင်းကင်တမန်
သည်ညည့်အခါကျွန်ုပ်အနားသို့ရောက်လါ၍ပေါ ၂၄
လုသင်သည်မစိုးရိမ်နှင့်ကဲသာဘုရင်ရှေ့သို့ရောက်
ရမည်သင်နှင့်အတူလယ်ကူးသောသူအားလုံးတို့
ကိုဘုရားသခင်သည်သင်အားပေးတော်မူပြီးဟုသ
၏ထို့ကြောင့်အချင်းလူတို့သက်သာခြင်းရှိကြလေ၍ ၂၅
အကျွန်ုပ်အားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်းဖြစ်လိမ့်မ
ည်ဟုအကျွန်ုပ်သည်ဘုရားသခင်ကိုအမှီပြု၍ယုံ
ခြင်းရှိ၏သို့သော်လည်းကျွန်းခုံးနှင့်တိုက်မိ၍ပျက် ၂၆
ရမည်ဟုပေါလုဆို၏တဆယ်လေးရက်မြောက် ၂၇
သောနေ့ညည့်ရောက်သောအခါငါတို့သည်အာဒြိ
ငလယ်တွင်အရပ်လေးမျက်နှာလှုးလာသွားကြစဉ်
သန်းခေါင်အချိမ်နှင့်တစုံတခုသောပြည်သို့ရောက်လု
သည်ကိုသင်္ဘောသားတို့သည်ထင်မှတ်သဖြင့်ရေစ ၂၈
မ်၍အလံနှစ်ဆယ်ရှိသည်ကိုတွေ့ကြ၏ထပ်မံ၍စဉ်း
လွန်ပြန်လျှင်တဖန်ရေကိုစမ်း၍တဆယ်ငါးလံရှိ
သည်ကိုတွေ့ကြ၏ကျောက်ကိုတိုက်မိမည်စိုး ၂၉
သော့ကြောင့်သင်္ဘောဦးမှကျောက်ဆူးလေးလက်
ကိုချ၍မိုးလင်းလွယ်ပါစေဟုဆိုကြ၏သင်္ဘော ၃၀
သားတို့သည်သင်္ဘောကိုစွန့်သွားမည်အကြံရှိလျှင်

၂၇။ သင်္ဘောဦးရှေ့သို့သွား၍ကျောက်ဆူးချချန်ပြုသည်
၃၁ နှင့်သမ္ဘန်ကိုချစည် တွင်ပေါလုက၍ သူတို့သည်
သင်္ဘောပေါ်၌မနေလျှင်သင်တို့သည် ချမ်းသာခြင်းသို့
မရောက် နိုင်ဟုတပ်မှူးမှစ၍စစ်သူရဲတို့အားဆို၏
၃၂ ထိုအခါစစ်သူရဲတို့ သည်သမ္ဘန်ကြိုးကိုဖြတ်ဖြတ်
၃၃ ၍ချလိုက်၏မိုဃ်းလင်းလုသောအခါအစာစားစေခြင်း
ငှါပေါလုသည်လူအားလုံးတို့ကို ဤသို့တိုက်တွန်း
လေ၏သင်တို့သည်တဆယ်လေးရက်ပတ်လုံးမျှော်
လင့်သဖြင့်ယနေ့တိုင်အောင်အစာမစား ဘဲငတ်မွ
၃၄ တ်၍နေကြ၏ထို့ကြောင့်အစာစား ကြပါလော့စား
လျှင်သင်တို့အကျိုးအလို့ငှါဖြစ်လိမ့်မည် သင်တို့ဆံချ
ည်တပင်မျှမပျက် စီးရလိမ့်မည် ဟုဆို၍ပြီးလျှင်ပေါ
၃၅ လုသည်မုန့်ကိုယူ၍ လူများတို့ရှေ့၌ဘုရားသခင်၏
ကျေးဇူးတော်ကိုထုပ်ဖော်ချီး မြှောက်ပြီးမှမုန့်ကိုဖဲ့
၃၆ ၍စားလေ၏ ထို သူအားလုံး တို့သည် လည်း သက်
၃၇ သာခြင်းရှိ၍အစာကို စားကြ၏ထိုသင်္ဘောတွင်ပါ
ရှိသောသူများတို့သည် အရေအတွက်အားဖြင့်နှစ်
၃၈ ရာခုနှစ်ဆယ်ခြောက်ယောက် ရှိ၏အစာစား၍ဝ
လျှင်ဆံစပါးကိုပင်လယ်ထဲသို့ပြစ်ချ၍သင်္ဘောကို
၃၉ ပေါ့စေကြ၏မိုဃ်းလင်းသောအခါထိုမြေကိုမသိ၍
သင်္ဘောဆိပ် ရှိသောပင်လယ်ကြောင်တခုကိုမြင်
သဖြင့်အထဲသို့ သင်္ဘောကိုသွင်း နိုင်လျှင်သွင်းမည်
၄၀ အကြံရှိကြ၏ကျောက်ဆူးတို့ကိုခုတ်ဖြတ်၍ပင်လ
ယ်ထဲသို့ချစည်တွင်တက်မမြှောက်ကြိုးကိုဖြေ၍ရွ

ကာ်ကိုလေဒ်ဖြန့်ဖွင့်သဖြင့်ကမ်းဆိပ်ဆီသို့ချင်းသွား ၂၇။
ကြ၏ရေဒိုင်သို့ရောက်လျှင်သင်္ဘောတိန်ပေါ်မှာသ ၄၀
ဘော်ကိုတိုးတင်စေ၍ ဦးမလှုတ်ဘဲနေသည်နှင့်ပဲကို
လှိုင်းတပိုးတိုက်၍ကျိုးပျက်လေ၏ထိုအခါချုပ်ထား ၄၁
သောသူတို့သည်ကုန်းသို့ကူး၍ပြေးမည်စိုးသောကြော
င့်စစ်သူရဲတို့သည်သတ်မည်အကြံရှိကြ၏တပ်မှူး ၄၂
သည်ပေါလုကိုလွတ်စေခြင်းငှါအလိုရှိသဖြင့် စစ်
သူရဲတို့၏အကြံကိုမြစ်တား၍ကူးနိုင်သောသူတို့ ၄၃
သည်အလျှင်ဆင်း၍ကမ်းဆီသို့သွားစေခြင်းငှါရင်
အချို့သောသူတို့သည်ပြည်ပြားမှ၍သင်္ဘောတ ၄၄
ဆာများကိုစီးစေခြင်းငှါရင်စီရင်လေ၏ ထိုသို့လူ
အားလုံးတို့သည် ဘေးနှင့်လွတ်၍ကုန်းပေါ်သို့ရော
က်ကြ၏ ။ ။ ။ ။ ။
။ ထိုသူတို့သည်ကုန်းပေါ်သို့ရောက်သောအခါ ၂၈။
ထိုကျွန်းကားမေလိတ်ကျွန်းဖြစ်သည်ကိုသိကြ၏
လူရိုင်းတို့သည်ငါတို့အားကျေးဇူးများများပြုသဖြင့် ၂
မိုးရွာ၍ချမ်းသောကြောင့်မီးထွန်းပြီးမှငါတို့အား
လုံးကိုသိမ်းဆည်းကြ၏ပေါလုသည်ထင်းကိုရုံသိ ၃
မ်း၍မီးပေါ်မှာထည့်စည်တွင်မြွေဆိုးသည်မီးငွေ
ထဲကထွက်၍ပေါလုလက်ကိုပတ်ရစ်တွဲလွဲနေသည် ၄
ကိုလူရိုင်းတို့သည်မြင်လျှင်ဤသူကားလူအသက်ကို
သတ်သောသူအမှန်ဖြစ်၏ ပင်လယ်ဘေးမှလွတ်
သော်လည်းအသက်ရှင်ရမည်အခွင့်ကိုတရားသည်
မပေးဟုအချင်းချင်းဆိုကြ၏ပေါလုသည်မြွေကိုမီး ၅

၂၈ ။ ၆ ထိုသို့ခါချ၍အဘယ်ဘေးမသင့်သည် တကိုယ်
လုံးရောင်၍တခဏချင်းလည်းသေမည်ဟုထိုသူတို့
သည်ကြာကြာမျှော်လင့်၍သူ၌ထူးဆန်းသောအမှု
အရာကိုမမြင်လျှင်သဘောပြောင်းလဲ၍ ဤသူကား
၇ နတ်ဘုရားဖြစ်သည်ဟုဆိုကြ၏ထိုအရပ်နှင့်မနီး
မဝေးကျွန်းကိုအုပ်စိုးသောပုပ်လိအမည်ရှိသော
မင်း၏နေရာရှိ၏ထိုမင်းသည်ငါတို့ကိုသိမ်းဆည်း၍
သုံးရက်ပတ်လုံးကောင်းကောင်းကျွေးမွေးပြုစုလေ
၈ ၏ပုပ်လိမင်း၏အဖသည် ဖျားနာနှင့်ဝမ်းကျသွေးသွ
န်နာစွဲ၍ဘုံးလုံးနေသည်ကိုပေါလုဝင်၍ဆုတောင်း
ပြီးလျှင်သူအပေါ်၌လက်ကိုတင်၍အနာကို ငြိမ်းစေ
၉ ၏ထိုနောက်မှအနာရောဂါစွဲသောကျွန်းသားအများ
၁၀ ရှိသမျှတို့သည်လာ၍ချမ်းသာခြင်းကိုရကြ၏ထိုသူ
တို့သည်လက်ဆောင်အများကိုပေး၍ငါတို့သည်လွှ
င့်ပြန်သောအခါအသုံး အဆောင် များကို သင်္ဘော
၁၁ ပေါ်သို့တင်ကြ၏သုံးလလွန်လျှင်နတ်သားအမွှာတို့
၏ရုပ်တုပါသောထိုကျွန်း၌ဆောင်းကာလပတ်လုံး
နေခဲ့ပြီးသောအာလေဇန္ဒြိသင်္ဘောကိုငါတို့သည်စီး
၁၂ ပြန်၍ သုရကုတ် မြို့သို့ဆိုက် လျှင်သုံး ရက်နေကြ
၁၃ ၏ထို မြို့ မှလွှင့် ပြန်၍ပိုင်းသွားသဖြင့် ရေဂိ မြို့ သို့
ရောက်၍တရက်နေပြီး မှတောင်လေလာလျှင်နှစ်ရ
၁၄ က်တွင်ပေါတေဩလိမြို့ သို့ရောက်ကြ၏ထိုမြို့ ၌ညီ
အစ်ကိုအချို့တို့ကိုတွေ့၍ခုနစ် ရက်နေရအော
၁၅ င်သူတို့သည်တောင်းပန်သဖြင့်နောက်မှရောမမြို့

သို့သွားကြ၏ရောမမြို့သားညီအစ်ကိုယ်တို့သည် ၁၅ ။
ငါတို့လာကြောင်းကိုကြားသိလျှင်ငါတို့ကိုကြိုဆိုအံ့
သောငှါအပ္ပိဈေးတိုင့်အောင်ဒုင်အချို့
တို့သည်သုံးဇရပ်တိုင်အောင်လာကြ၏ထိုသူတို့
ကိုပေါလုမြင်လျှင်ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို
ချီးမွမ်းက်၍သက်သာဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ရောက်
လေ၏ရောမမြို့သို့ရောက်ကြသောအခါတပ်မှူးသ ၁၆
ည်ချုပ်ထားသောသူတို့ကိုကိုယ်ရန်တော်မှူး၌အပ်
သည်တွင်ပေါလုကိုမအပ်ဘဲစောင့်သောစစ်သူရဲ
တယောက်နှင့်အတူအလိုလိုနေရအောင်အခွင့်ပေး
ထား၏သုံးရက်လွန်သောအခါပေါလုသည်ယုဒလူအ ၁၇
ကြီးတို့ကိုခေါ်၍စည်းဝေးစေပြီးလျှင်ညီအစ်ကိုယ်
တို့အကျွန်ုပ်သည်ယုဒလူမျိုးကိုမပြစ်မှားမိစည်ဖ
ဆက်ကျင့်သောထုံးတမ်းကိုမပယ်သောသူဖြစ်
သော်လည်းယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည်အကျွန်ုပ်
ကိုချုပ်ထား၍ရောမလူဘို့လက်သို့အပ်နှံကြ၏
ရောမလူတို့သည်အကျွန်ုပ်ကိုစစ်ကြောပြီးမှသေ ၁၈
ထိုက်သောအပြစ်တခုကိုမတွေ့သဖြင့်လွှတ်ခြင်းငှါ
အလိုရှိကြ၏ထိုအလိုကိုယုဒလူတို့သည်ဆီးတား ၁၉
သောအခါကဲသာဘုရင်၏အယူတော်ကိုခံမည်ဟု
အကျွန်ုပ်ဆိုရ၏ထိုသို့ဆိုသော်အကျွန်ုပ်၏လူမျိုး
ကိုအပြစ်တင်စရာတစုံတခုရှိသောကြောင့်ဆိုသည်
မဟုတ်ထိုကြောင့်သင်တို့ကိုမြင်၍နှုတ်ဆက်ရ ၂၀
အောင်းအကျွန်ုပ်ခေါ်ပါသည်အိသရေလလူမျိုး၏

၂၀ ။ မျှော်လင့်ရာအတွက်ကြောင့်ဤ သံကြိုးနှင့်အကျဉ်းခံ
၂၁ တ်ချည်နှောင်သည် ဖြစ်၏ ဟုပေါလုဆိုပြီးလျှင်ထို
သူတို့ ကသင်၏အကြောင်းကို ကြားလိုက်သောစာ
ကိုယုဒပြည်မှအကျွန်ုပ်တို့ မရကြထိုပြည်မှလာ
သောညီအစ်ကိုယ်တို့ တွင်အဘယ်သူသည် သင်၌
၂၂ အပြစ်ရှိကြောင်းကိုမကြားမပြောပါသို့သော်လည်း
ဤဘာသာသည် အရပ်ရပ်ကဲ့ရဲ့အပြစ်တင်ခြင်းကို
ခံသောဘာသာဖြစ်သည်ကိုအကျွန်ုပ်တို့သိကြသည်
ဖြစ်၍သင်၏အယူဝါဒကိုသင်သည်ကိုယ်တိုင်ဖော်
ပြသောစကားကိုအကျွန်ုပ်နားထောင်သင့်သည်ထင်
၂၃ ပါ၏ဟုဆိုကြလျှင်နေ့ရက်ကိုချိမ်းချက်၍လူအများ
တို့သည်ပေါလုတည်းရာအရပ်သို့လာကြသည်ရှိ
သော်ပေါလုသည် ဘုရားသခင် ၏ နိုင်ငံတော်အ
ကြောင်းကိုသက်သေခံသဖြင့်ရှင်ထိုသူတို့သည်ယေ
ရှု၏ အကြောင်းများ ကိုယုံကြည် စေခြင်းငှါမော
ရှေ၏ပညတ္တိကျမ်းနှင့်အနာဂတ္တိကျမ်းတို့ကိုအမှီပြု
၍ဖြားယောင်းသွေးဆောင်း သဖြင့်ရှင်နံနက်အချိမ်မှ
စ၍ညအချိမ်တိုင်အောင်ထုတ်ဖော်ဟောပြောလေ၏
၂၄ အချို့တို့သည်ပေါလုစကားကိုယုံ၏အချို့တို့သည်မယုံ
၂၅ ဘဲအချင်းချင်းသဘောကွဲပြား၍သွားကြ၏သွားကြ
စဉ်ပေါလုသည်စကားတခွန်းကိုဤသို့ပြောလေ၏
သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ် တော်သည် ဟေရှာယပရောဖက်
၂၆ အားဖြင့်ဘိုးတော်ချောက်ဟုမှုကားသင်တို့သည်ကြား
လျက်ပင်အနက်ကိုနားမလည်ဘဲကြားလိမ့်မည်မြင်

လျှက်ပင်အာရုံမပြုဘဲမြင်လိမ့်မည်ဟုထိုလူမျိုးဆီ ၂၆ ။
သို့သွား၍ပြောလော့အဘယ်ကြောင့်ခဲ့ဉ်းဟုမူကား
သူတို့မျက်စိမမြင်ရနားမကြားရစိတ်နှလုံးမသိရ
အကျင့်မပြောင်းလဲရသူတို့အနာရောဂါကိုငါမငြိမ်း
စေရမည်အကြောင်းသူတို့၏စိတ်နှလုံးသည်ခိုင် ၂၇
မာ၏နားသည်ထိုင်းလေး၏မျက်စိကိုပိတ်ကြ၏
ဟုငါတို့အဘများအားလျှောက်ပတ်စွာဒိန့်တော်မူ
၏ထိုကြောင့်ဘုရားသခင်၏ကယ်ချွတ်တော်မူခြ ၂၈
င်းကျေးဇူးတော်သည်တပါးမျိုးလူတို့အားပေးလိုက်
သည်ဖြစ်၍သူတို့သည်နားထောင်မည်အရာကိုသ
င်တို့သိမှတ်ကြလော့ဟုပေါလုဆိုပြီးမှယုဒလူတို့ ၂၉
သည်သွား၍အချင်းချင်းများစွာသောဆွေးနွေးနှီးနှော
ခြင်းရှိကြ၏ထိုနောက်မှပေါလုသည်နှစ်နှစ်ပတ် ၃၀
လုံးမိမိငှါးသောအိမ်၌နေသဖြင့်မိမိဆီသို့လာသော
သူအပေါင်းတို့ကိုဧည့်ခံ၍အဘယ်သူသည်မမြစ်
ထားဘဲဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်အကြောင်းကိုအ ၃၁
တည်းအလင်းဟောပြော၍သခင်ယေရှုခရစ်၏အ
ကြောင်းများကိုသွန်သင်ပြသခြင်းကိုပြုနေ၏ ။

။တမန်တော်ဝတ္ထုဒုတိယတွဲပြီး၏။

။သခင်ယေရှုခရစ်သည်ကောင်းကင်သို့ပြန်ကြွ
တော်မူသည်နောက်သုံးဆယ်လေးနှစ်လွန်သောအ
ခါသာသနာပြုရှင်လုကာသည်တမန်တော်ဝတ္ထုကျ
မ်းစာကိုစီရင်ရေးထား၏။ ။ခရစ်သက္ကရာဇ် ၅၈၂၅

ခု။ မြန္မာသက္ကရာဇ်၁၁၈၃ ခုတွင်ဆရာယုဒသန်သ
ည်ဟေလသပါဠိတော်ကိုအခုက်ပြန်၍ပြီးပြည့်
စုံ၏ ။ ။ ။ ။ ။ ။

